

Inc. B 3

auf

4 Be

Script. lat. recent. in Octavo
No 1

Libb. gram. et. etc.

~~131.~~

II 1 a 129⁶

di-
l ex-
ors,
co-
s ita
nib⁹
ra-
&
.
4

RVDIMENTA
LINGVÆ
GRÆCÆ,

EX
PRIMO LIBRO
INSTITUTIONVM
IACOBI GRETSERI SOCIE-
TATIS IESV,

Pro secunda Schola Grammaticæ.

HILDESHEIMIJ.
Typis JOANNIS BLANCKENBERG.
ANNO M. DC. XXIII.

INDEX CAPITVM HVIVS EPITOMES.

- C**Apit. 1. De Græcorum literis earumq;
diuisionibus & affectionibus.
- Cap. 2. De partibus orationis apud Græcos;
& primùm de articulo.
- Cap. 3. De nomine & simplicibus declina-
tionibus.
- Cap. 4. de declinationibus contractis.
- Cap. 5. de formationibus adiectiuorum.
- Cap. 6. de gradibus comparationis.
- Cap. 7. de numeralibus.
- Cap. 8. de pronomine.
- Cap. 9. de verbis seu coniugationibus ba-
rytonis.
- Cap. 10. de verbis seu coniugationibus Cir-
cumflexis.
- Cap. 11. de verbis seu coniugationibus in
M i.
- Cap. 12. de Aduerbio.
- Cap. 13. de coniunctione & prepositione.

CAPVT PRIMVM.
DE LITERIS ET
RATIONE LEGENDI.

Græci habent viginti quatuor literas, quarum figuras, nomina, potestatesq; subiecta tabula ostendit.

Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β	βῆτα	Vita	u, b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒψιλόν	Epsilon	e tenue
Ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	i
Θ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ιώτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	c, k
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὀμικρόν	Omicron	o paruum
Π π	πί	Pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ	σίγμα	Sigma	f
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὕψιλόν	Upsilon	y tenue
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	ps
Ω ω	ὦ μέγα	Omega	o magnum.

A 2

DIVI

DE LITERIS.

DIVISIO LITERARVM.

Dividuntur literæ generali diuisione in
vocales & consonantes.

Vocales sunt septem, α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Conso-
nantes reliquæ omnes.

Vocales natura longæ sunt, η, ω. Breues, ε, ο.
Ancipites vel dubiæ, α, ι, υ.

Diuiduntur rursus vocales in præpositiuas
& subiunctiuas, seu in principes & subditas.

Præpositiuæ sunt, quæ in compositione di-
phthongoꝝ præponuntur, vt α, ε, η, ο, ω. Post-
positiuæ quæ postponuntur, vt ι, υ.

DE DIPHTHONGIS.

Constituuntur ex vocalibus diphthongi
duodecim, quarum sex vocantur propriæ
αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Sex impropriæ, αη, ωη, ηυ, υω, αυ.

Illæ dicuntur propriæ, quod duplicem e-
dant sonum, si rectè pronuntientur. Hæ ve-
rò impropriæ, quod simplici efferantur sono.
Nam αη pronuntiatur vt α simplex, similiter η
& ω. Numerantur tamen in diphthongis,
quod sub se vocalam cõtineant, in quam quo-
que ad latus adscriptam resolui possunt, αηδης
infernus, αιδης, λησης, λαιρο, ληισης.

Quando vocalis posterior diphthongi,
duobus supernè punctis notatur, tunc fit diæ-
resis, & quælibet vocalis propriam syllabam
constituit, παις, puer, εὐφρονος, *sonorus*.

DE CONSONANTIBVS.

Consonantes sunt duplices: Mutæ, & se-
miuocales. Mutæ

DE CONSONANTIBVS.

Mutæ diuiduntur in $\left\{ \begin{array}{l} \text{Tenuēs } \pi, \kappa, \tau. \\ \text{Medias } \beta, \gamma, \delta. \\ \text{Aspiratas } \phi, \chi, \theta. \end{array} \right.$

Semiuocales diuiduntur in liquidas seu immutabiles λ, μ, ν, ρ . Et in duplices ζ, ξ, ψ , sic dictas, quod duabus alijs consonantibus æquiualeant.

Valent autem $\left\{ \begin{array}{l} \zeta \delta \sigma, \text{ vel ut quidam } \sigma \delta. \\ \xi \kappa \sigma, \gamma \sigma, \chi \sigma. \\ \psi, \pi \sigma, \beta \sigma, \phi \sigma. \end{array} \right.$

Diuiduntur quoq; consonantes in præpositas & subditas.

Præpositæ dicuntur illæ, à quibus dictio potest inchoari; cuiusmodi sunt omnes Græcorum consonantes.

Postpositæ illæ, quæ Græcas dictiones finiunt, quales tantum sunt $\nu, \rho, \zeta, \xi, \psi, \& \kappa$, in dictionibus $\epsilon\kappa$ & $\sigma\kappa$.

γ ante γ, ξ, χ , sonat ut ν , $\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\omicron\varsigma$, Angelus, $\lambda\upsilon\gamma\chi$ lynx singultus, vel lynx fera, $\epsilon\gamma\chi\omicron\varsigma$, hasta.

Idem fit cum γ ante κ ponitur, sed ipsum κ , induit tum sonum $\tau\epsilon\gamma$, $\pi\epsilon\phi\alpha\gamma\kappa\alpha$, $\rho\epsilon\phi\eta\alpha\eta\alpha$, à $\phi\alpha\iota\upsilon\omega$, appareo.

DE ACCENTIBVS.

AD rationem legendi spectat quoque accentus, qui triplex est.

Acutus $\theta\epsilon\acute{\omicron}\varsigma$, $\lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron\varsigma$, $\tau\acute{\iota}\pi\lambda\omicron\mu\delta\upsilon$.

Grauis $\eta\mu\grave{\eta}$.

Circumflexus $\mu\grave{\epsilon}\sigma\alpha$, $\pi\omicron\iota\omega$.

A 3

DE

DE ACCENTIBVS.

DE SPIRITIBVS.

Spiritus duplex est } Asper siue densus, ἄμα, simul.
} Lenis siue tenuis, ἐγώ, ego.

Locus spirituum est vocalis aut diphthongus initio dictionis, itemq; consonans e qua in principio vocis aspiratur, ῥώμη, robur, in medio autem si duplicetur, priori loco lenem, posteriori asperum spiritum habet, πρόρῳ, procul, ἄρῳς, infirmus.

DE APOSTROPHO.

Apostrophus est nota reiectæ & elisæ vocalis ferè breuis, aut diphthongi cum sequens dictio à vocali aut diphthongo inchoatur.

Eliduntur ex vocalibus ε, ο. Item α & ι, cum corripuntur.

Ex diphthongis αι & οι βέλομαι ἐγώ, volo ego, pro βέλομαι ἐγώ οἶμι ἐγώ, οἶμι ἐγώ pro οἶμοι ἐγώ Heu mihi; Istæ enim diphthongi habentur breues in accentibus.

Quod si vocalis aut diphthongus alterius dictionis aspiretur, tunc tenuis præcedens mutatur in aspiratam, ἀφ' οὔ, pro ἀπὸ οὔ, à quo. νύχθ' ὅλην, pro νύκτα ὅλην, totam noctem.

Consonantes præcedentis vocabuli pertinent ad vocalem proximam dictionis sequentis, non autem ad vocalem dictionis antecedentis, vt νύχθ' ὅλην.

CAPVT

DE PARTIB. ORAT.

CAPVT II.

DE PARTIBVS ORATIONIS APVD GRÆCOS,

& primum de Articulo.

Partes orationis apud Græcos sunt octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Aduerbum, Præpositio, Coniunctio.

Casus quinque: Rectus seu Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus, Ablatiuo carent Græci.

Numeri tres: Singularis, Dualis, Pluralis, Duali utimur, cum de duobus sermo est, quãuis id non semper obseruetur.

In duali eadem est nominatiui & accusatiui vox & terminatio; itidemq; genitiui & datiui. Et in plurali vocatiuus semper est similis nominatiuo.

DE ARTICULO.

Articulorum alius est *præpositiuus*, qui præter cætera officia declinandis nominibus præponitur, vt apud Latinos *hic, hæc, hoc*. Alius est *subiunctiuus*, qui vocabulis subiungitur, vt relatiuum *qui, quæ, quod*, cui etiam significatione respondet.

Carent articuli vocatiuo cuius vicem explet aduerbium vocandi ω , per omnia genera & numeros articuli præpositi.

DECLINATIO PRÆPOSITIUI

Articuli.

DE ARTICULO.

Masc. Sing. ὁ, τὸ, τῶ, τὸν, ὧ.

Dual. Nom. & Accus. τῶ. Gen. & Dat. τοῖν.

Voc. ὦ. Plur. οἱ, τῶν, τοῖς, τοῖς, ὧ.

Fœmin. Sing. ἡ, τῆς, τῆ, τῆν, ὧ.

Dual. τῆ, ταῖν, ὧ.

Plur. αἱ, τῶν, ταῖς, ταῖς, ὧ.

Neut. Sing. τὸ, τῷ, τῷ, ὧ.

Dual. τῶ, τοῖν, ὧ.

Plur. τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ, ὧ.

Sic declinantur quoq; composita ὅδε, ἡδε, τίςδε, & ὅγε, ἡγε, τίςγε. Attici pro ὅδε, & τίςδε, dicunt ὅδι, & τίδι.

DECLINATIO ARTICVLI

SVBIVNCTIVI.

Masc. Sing. ὅς, οὗ, ὧ, ὄν.

Dual. ὧ, ο἖ν.

Plur. οἱ, ὧν, οἷς, οὖς.

Fœmin. Sing. ἡ, ἧς, ἧ, ἧν.

Dual. αἶ, αῖν.

Plur. αἱ, ὧν, αῖς, αῖς.

Neut. Sing. ὅ, οὗ, ὧ, ὄ.

Dual. ὧ, ο἖ν.

Plur. ὅ, ὧν, οἷς, ὄ.

Eodem modo inflectuntur composita huius articuli ὅσπερ, ἡσπερ, ὅστις, ἡστις, ὅτις.

CAPVT III.

DE NOMINE ET DECLINATIONIBVS SIMPLICIBVS.

DEclinationes diuiduntur in simplices & contractas.

Sim-

DE NOM. ET DECL. SIMP.

Simplicium sunt quinque, sicut & contrariorum, de quibus infra.

Cum in declinationibus necessario interdum mutanda sit accentuum sedes, & quod hinc sequitur, vocabulorum pronuntiatio, obiter & rudi Minerva instruet Magister tirones, qua ratione id fiat, ne male pronuntiare flectendo consuescant. Tribus autem verbis explicare, & in tabula quoque monstrare poterit, quae sint voces oxytona, paroxytona aut proparoxytona. Et in oxytonis quidem vix est difficultas. De reliquis has posset tradere regulas.

I. Genitiuus pluralis primae declinationis semper circumflectitur. Quod etiam fit in secunda, exceptis femininis adiectiuis à proparoxytonis in os. vi. ἀγιος, ἀγία, ἀγιον, sanctus. De quibus in Grammatica.

II. Proparoxytona tertiae, ut ἀνδρῶπιος, homo, Φεδρῖμος, prudens, habent accentum in penultima in genitiuo & datiuo singulari, in toto duali, & in genitiuo, datiuo & accusatiuo plurali, quod etiam de proparoxytonis secunda intelligendum est, excepto genitiuo plurali, qui circumflectitur. Paroxytona autem tertiae nusquam mutant accentum, ut nec proparoxytona secunda & prima, nisi quod in genitiuo plurali circumflectuntur.

III. In quarta declinatione nunquam mutatur accentus.

IV. In quinta trahitur accentus ad penultimam in genitiuo duali & plurali, si nominatiuus singularis habuerit accentum in penultima aut antepenultima
ut ἀνθραξ, carbo, τῶν ἀνθρακῶν, τῶν ἀνθράκων.

DE PRIMA DECLIN.
PRIMA DECLINATIO
SIMPLICIVM.

CONTINET hæc declinatio masculina tantum in *ας* & *ης*, ὁ αἰνείας, *Aeneas*, ὁ ληστής, *latro*, ὁ χρύσιος, *chryses*.

PARADIGMA PRIMAE
declinationis.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, ὁ αἰνείης, τῷ αἰνείᾳ, τὸν αἰνείαν, ᾧ αἰνείᾳ.

Dual. Nomin. Accus. τῷ αἰνείᾳ, τοῖν αἰνείαιν, ᾧ αἰνείᾳ.

Plur. οἱ αἰνείαι, τῶν αἰνειῶν, τοῖς αἰνείαις, τοὺς αἰνείας, ᾧ αἰνεῖαι.

Sing. χρῆσις, ὁ χρύσιος, τῷ χρύσει, τὸν χρύσιον, ᾧ χρύσει.

In duali & plurali, sicut αἰνείας.

Genitiuus singularis desinit in *ς*.

Atticè vocatiuus similis est nominatiuo in omni declinatione.

Vocatiuus huius declinationis communè lingua exit in *α* & *η*, iuxta terminationem *ε*-*τι*, a quo etiam fit, ablato *σ*.

EXCEPTIONES.

Excipiuntur primò nomina in *της*, horum enim vocatiuus desinit in *τα*, siue sint propria siue appellatiua, ὁ ἰππότης, ἰππότα, *eques*, ὁ τοξότης, τοξότα, *iaculator*, ὁ προφήτης, προφήτα, *propheta*.

Excipiuntur secundò gentilia, vt ὁ σκύθης, *Scythia*, ᾧ σκίθα, ὁ πέρσης, ᾧ πέσα, *Persia*.

Et

SIMPLICIUM.

Et poëtica in πης, ὀκνωπης, ὠκνωπαι, ἰμπρι-
dens, & quæ fimilis sunt compositionis.

Et nomina in σης, ὀρέσης, ὀρέσαι, Orestes, θυέσης,
θυέσαι, Thyestes, πελτασης, πελτασαι, peltatus seu
tratus. ἀκοντησης, ἀκοντισαι, iaculator. λησης, ὠλησαι
latro. licet hæc alterum quoque vocativum in
η admittant.

Prædictis adde, ὀλάγνης, lascivus, ὀπυραίχ-
μης, Pyrachmes, ὀμεναίχμης Menachmes, ὠλάγνας
ὠπυραϊχμα, ὠμεναϊχμα.

Excipiuntur tertio nomina composita à
verbis μεῖω, τείβω, πωλώ, metior, tero, νέω, ὀγεω-
μέτης, γεωμέτσα, ὀβιβλιοπώλης, ὠβιβλιοπώλω
παιδοτείβης, ὠπαιδοτείβα.

PARADIGMA SECUNDÆ DECLI-
nationis simplicium.

Tantum fœminina habet in α & η, ἡ μέσσα,
Musa, ἡ ἀγία, sancta, ἡ καθαροί, pura, ἡ πμῆ, honor.
ἡ νίκη, victoria.

Nom. Sing. ἡ μέσσα, τῆς μέσης, τῇ μέσῃ, τὴν μέ-
σαν, ὠ μέσσα.

Dual. τὰ μέσσα, τῶν μέσαιν, ὠ μέσσα.

Plur. αἱ μέσσαί, τῶν μεσσῶν, τῆς μεσσαις, τὰς με-
σας, ὠ μέσσαι.

Sic ἡ λιμή, τῆς λιμῆς, τῇ λιμῇ, τὴν λιμήν, ὠ λιμή.

Finite in δα, θα, ρα, & α purum, hoc est, quæ
ante se habent vocalem aut diphthongum, re-
tinent α in toto singulari. Vt λήδα, λήδαι, λήδα
λήδαν, Leda, μάργα, μάργαι, μάργα, Martha, ἡμέ-
ρα, ἡμέραι, ἡμέρα dies, φιλία amicitia, φιλίας, φίλια

Hic

SECUNDA DECLINAT.

His adde ἄθλωα, ναυσικᾶ, μνά, contracta ex ἀθλώα, ναυσικάα, μνάα, Minerua, Nausicaa, Μινᾶ.

TERTIA DECLINATIO

SIMPLICIVM.

CONTINET masculina, fœminina, & communia in ος, ὁ ἄνθρωπος, homo, ἡ ὁδός, via, ὁ κῆ ὄν, asinus, ἵππος, equus. Et ex adiectiuis, ὁ κῆ ἡ χρήσι, utilis, φρόνιμος, prudens, & similia.

Neutra habent in ον, τὸ ξύλον, lignum, τὸ ζῶον animal.

Excipe ἄλλο, aliud, τηλικῶτο, tantum, τοῖστω, tale, τοσῶτο, tantum. Et ex pronomibus τῶτο, ἐκείνω, αὐτῶ, quæ neutra cum sint, non desinunt in ν, sicut ex articulis, τὸ κῆ ὁ.

PARADIGMA TERTIÆ declinationis.

Singul. ὁ λόγος, τῶ λόγῳ, τὸν λόγον, ὦ λόγε.

Dual τῶ λόγῳ, τοῖν, λόγοιν, ὦ λόγῳ.

Plural οἱ λόγοι, τῶν λόγων, τοῖς λόγοις, τοὺς λόγους, ὦ λόγοι.

Sic ἡ ὁδός, via, ὁ κῆ ἡ ἔνδοξος, gloriosus.

Neutrum τὸ ξύλον, τῶ ξύλῳ, τὸ ξύλον, ὦ ξύλον.

Dual. vt in Masculino.

Plur. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τοῖς ξύλοις, τὰ ξύλα, ὦ ξύλα.

Neutorum tres casus semper sunt similes Nominatiuus, Accusatiuus, & Vocatiuus, qui in plurali in α exeunt.

QVAR-

SIMPLICIVM.

QUARTA DECLINATIO

SIMPLICIVM.

HÆc declinatio Atticorum propria est.
Eadem continet genera, quæ tertia.

Terminationes ως & ων, quæ in hæc neutrorum est, ὁ μνέλεωσ, Menelaus, ἡ ἄλωσ, arca, ὁ κῆ ἢ εὐγεωσ, fertilis, τὸ εὐγεων, in plurali, τὰ εὐγεω.

Vocatiuus ubiq; similis est nominatiuo.

PARADIGMA QUARTAE.

Sing. ὁ μνέλεωσ, ὁ μνέλεω, τῷ μνέλεω, τὸν μνέλεων, ὦ μνέλεωσ.

Dual. τῶ μνέλεω, τοῖν μνέλεων.

Plur. οἱ μνέλεω, τῶν μνέλεων, τοῖσ μνέλεωσ, τοὺσ μνέλεωσ, ὦ μνέλεω.

Sic ἡ ἄλωσ, τῆσ ἄλω, τῇ ἄλω.

ὁ κῆ ἢ εὐγεωσ, fertilis, ὁ κῆ ἢ τῆσ εὐγεω.

τὸ εὐγεων, fertile. Plur. τὰ εὐγεω.

Vnum est neutrum in ως, τὸ χρέωσ, ὁ χρέω, debitum, pro quo dicimus etiam τὸ χρεων, accentu in ultima; & duo in ω, ἀγήρω, senij ex pers, & ἐπίπλω, plenum. illud apud Philonem, hoc apud Plutarchum.

Quinq; formant accusatiuum sine ν, ὁ ἄθωσ, τὸν ἄθω, αἰθομοις, ἡ ἔωσ, τὴν ἔω, αυτογα, ἡ κέωσ τὴν κέω. Ceos insula, ἡ κῶσ, τὴν κῶ, Cos insula, ὁ λαγῶσ, τὸν λαγῶ, lepui. Quædam, tamē ex his, imo pleraq; admittunt ν in accusatiuo: τὸν ἄθων, apud Herod. & τὸν λαγῶν, apud Plutarch. & alia apud alios.

QVIN-

DE NOM. ET DECL. SIMP.
 QUINTA DECLINATIO

simplicium imparisyllaba.

Completitur hæc declinatio omnia genera & terminationes plurimas, eiusque nominatiuus exit.

Vocalem	{	α. τὸ σῶμα, Corpus
		ι. τὸ μέλι, Mel.
vel in	}	υ. τὸ δόρυ, Hasta.
		ω. ἡ λητώ, Latona.
Consonantē	{	ξ. ὁ κέρας, Cornus.
		ψ. ὁ λύκλωψ, Cyclops.
		ν. ὁ ἑλλίω, Græcus.
		ρ. ὁ μάκαρ, Beatus.
		σ. ἡ λαμπάς, Lampas.

PARADIGMA MASCVL.

Nom. Sing. ὁ τιτᾶν, ὁ τιτᾶν, τῷ τιτᾶνι, τὸν τιτᾶνα, ὦ τιτᾶν.

Dual. τῷ τιτᾶνε, τοῖν τιτᾶνοιν, ὦ τιτᾶνε.

Plur. οἱ τιτᾶνες, τῶν τιτᾶνων, τοῖς τιτᾶσι, τοὺς τιτᾶνας, ὦ τιτᾶνες.

Nutra exeunt in α in plurali τὰ ἢ ὦ ἄσπας, ὄρβες.

DE ACCVSATIVO QVINTAE
 Declinationis.

Accusatiuus exit in α.

EXCEPTIONES.

Excipe primò nomina in is, & us, quorum genitiuus habet Ϟ purum. Nam hæc accusatiuus

SIMPLICIVM.

latium in v formant; ὁ ὄφεις, serpens, ὄφις, vel
 ὄφεως, ὄφιν. ὁ βότρυς, racemus, βότρυς, βότρυς.
 ὁ ὄξυς, αιτιος, ὄξυς, ὄξυν, quamuis hæc quoq; ἄ
 habent, τὸν βότρυα, τὸν ὄξέα, maximè apud poë-
 tas.

Excipe secundò Barytona in is, & us, quæ
 non habent ϑ purum. Hæc enim α & ν, iot-
 tiuntur. ἡ εἶς, εἶδος, εἶδα, εἶν, contentio. ὁ
 νέηλις, νεήλις, νέηλις, νεήλις, aduena. ὁ πάρις
 πάρις, πάρις, πάρις, Paris.

Excipe tertio finita in ας, ἡ ναῦς, ναῦν, ναυίς.
 ἡ γράς, γράς, νεύλα. substituto ν in locum ὁ
 nominatiui, vt in βῆς, βῆν, accidit.

DE VOCATIVO.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

EXCEPTIONES.

Excipiuntur priuò nomina, quæ declinan-
 tur per ντ ϑ: hæc enim ablato τ ϑ, vocatiuū
 formant: ὁ Αἴας, αἴαντ ϑ, ὦ Αἴαν, Αἴαχ. ὁ Θόας,
 Θόαντ ϑ, ὦ Θόαν, Thoas. ὁ πολυδάμας, πολυδάμαν
 τ ϑ, ὦ πολυδάμαν, Polydamas. ὁ λέων, λέοντ ϑ, ὦ
 λέων, leo. ὁ γέρων, γέροντ ϑ, ὦ γέρον.

Excipe secundò alia quædam nomina, quæ
 ablato genitiui τ ϑ vel ϑ formant suum Vo-
 catiuum, vt adiectiua in λω & εις; quorum neu-
 tra in εν & barytona in ως, & in ας, αν ϑ, & in
 ὶων, ον ϑ. vt ὁ κῆ ή πέριω, tener, tenera, τέρεν ϑ,
 ὦ τέρεν. χαεῖς, gratiosus, χαεῖντ ϑ, ὦ χαεῖν,
 & substantiuum, ὁ σιμόεις, Simois nomen fluij,
 σιμείς

QVINTA DECI.

σιμόεντος, ὡ σιμόεν, ὁ νέσωρ, νέσωρος, ὡ νέσωρ, Νέστορ
 ὁ ἔκτορ, Ἑκτορ. ἔκτορος, ὡ ἔκτορ. ὁ μέλας, νίγερ, μέ-
 λαινος, ὡ μέλαν, ὁ δαίμων, δαίμων, δαίμονος, ὡ δαί-
 μον, πασιμ apud Orpheum, ὁ ἢ ἡ ἐλεήμων, mi-
 sericors, ὡ ἐλεήμονος, ὡ ἐλεῆμον.

Excipe tertio composita nonnulla polysyl-
 laba in ων, quæ vocatiuum faciunt in ον, licet
 quædam illorum forment Genitiuum in ωνος,
 retracto accentu in antepenultimam, ὁ ἀπόλ-
 λων, Apoll. ἀπόλλωνος, ὡ ἀπόλλων. ὁ ποσειδών, Νερτι-
 ποσειδώνος, ὡ ποσειδόν. ὁ ἀγαμέμνων, ἀγαμέμνονος,
 ὡ ἀγάμεμνον. ὁ ἢ ἡ κακὸς δαίμων, infelix, κακὸς δαί-
 μονος, ὡ κακὸς δαίμον. Idem comparatiuis acci-
 dit, ὁ βελτίων, ὁ ἀρείων, melior, ὡ βέλτιον, ἀρείον.

Excipe quarto grauitona in ης, hæc enim ερ
 habent, ἡ μήτηρ, mater, ὡ μήτηρ, ἡ θυγάτηρ, filia,
 ὡ θυγάτηρ, ἡ διμήτηρ, Ceres, ὡ δήμητηρ, quod in
 his quoq; oxytonis fit, ὁ πατήρ, pater, ὁ σωτήρ,
 saluator, ὁ δαήρ, leuir, ὁ ἀνὴρ, vir, ὡ πάτηρ, σῶτηρ,
 δαῆρ, ἀνερ, quibus etiam accentus retrahitur.

Excipe quinto nomina in εως, & ες, quæ σ
 deponunt, ὁ βασιλεὺς, rex, ὡ βασιλεῦ. ὁ βῆς, bos,
 ὡ βῆ. ὁ πλακῆς, ραχί crustaceus, placenta, ὁ πλακῆς
 πρᾶτερ ὁ πύς, pes, ὡ πύς. ὁ ὀδούς, dens, ὡ ὀδούς. ὁ
 ἢ ἡ παῖς, puer, puella, cum suis compositis, ὁ ἢ ἡ
 ἀπαῖς, sine liberu, ὁ ἢ ἡ εὐπαῖς, felix liberis.

Excipe sexto grauitona in ις & υς, amittunt
 enim σ in vocatiuo, ὁ ὄφις, serpens, ὡ ὄφι. ὁ φό-
 τευς, botrus, ὡ βότευ.

Idem accidit adiectiuis oxytonis in υς, ὁ ὄξυς,

SIMPLICIVM.

acutus, ὠδξύ. Et monosyllabis, ὁ μῦς, μυς, ὦ μῦ.
ἡ δρυς, quercus, ὦ δρυ, & poetice oxytonis in ις, ἡ
ἀμαρυλλίς, ὦ ἀμαρυλλί, Amaryllis.

Excipe septimò vocabula in ης primæ con-
tractarum, quorum Vocatiuus in ες, & nomi-
na in ω & ως, quartæ quorum Vocatiuus in οι
exit, Δημοσθένης, ὦ Δημοσθένης, Demosthenes, ἀλη-
θής, verus, ὦ ἀληθής, ἡ λητώ, ὦ λητώι, Latona.

DE DATIVO PLURALI.

Fit à Datiuo singulari, posito σ ante ι, τῶ βό-
τει, τοῖς βότεισι reiectisq; literis δ, θ, ν, τ, si oc-
currant in singulari, τῆ λαμπάδι, τῶς λαμπάσι,
ὄρνιθι, ὄρνισι, λιθέντι, λιθέσι, λέβητι, λέβησι.

Quod si reiecta aliqua ex prædictis literis,
datiuus pluralis corripereetur, cum lōgus fue-
rit positione in singulari, diphthongus facien-
da est adscita vocali λέοντι; λέεσι, non λέοσι, λι-
θέντι, λιθέσι, non λιέσι.

EXCEPTIONES.

Excipe primò nomina in ξ, ψ, & in diph-
thongum desinentia. Hæc enim datiuum plu-
ralem à nominatiuo singulari formant adie-
cto iota. ὁ κέραξ, κέραξι, ιουίς, ὁ ἄραψ, ἄραψι,
Arabs, ὁ βασιλεὺς, βασιλεῦσι. βῆς, bos, βεσσι.
At ὁ πούς, pes, τοῖς ποσὶ τὸ οὖς, ὠσὶ, αὐτίς, ὁ υἱός, υἱός,
ἡέσι, ὁ δρομεὺς, δρομεῖσι. Neque inuenitur
ἡεῦσι, δρομεῦσι, vt restatur Antesignanus.

Excipe secundò nomina in ης in obliquis
syncopen pati solita, hæc enim datiuum plu-
ralem in ασι faciunt, ὁ πᾶσις, ἡ μήτηρ, ὁ ἀνήρ, πα-
σι, μητέσσι, ἀνέσσι.

B

πᾶσι

DE DECLINA-

παι, πατρι, πατριάσι εινδ εσσι, μητρώσι, ή θυγάτησιν
 θυγατριάσι sic ο υις, filius, τοις υίοσι, interio a pro
 υιοσι, γαστρε tamen, veniet, factu γαστήρσι, vt qui-
 dam volunt.

INFLEXIO ADIECTIVI ET
 SUBSTANTIVI IN DIVERSIS
 declinationibus.

Declina μαθητής ασχολός, studiosus
 discipulus.

Singularis numerus.

Nominatiuo	ο μαθητής ασχολός
Genitiuo	ε μαθητῆσ ασχολῶν,
Datiuo	τω μαθητῃ ασχολῶ,
Accusatiuo	τον μαθητην ασχολον,
Vocatiuo	ω μαθητα ασχολε.

Dualis numerus.

Nominatiuo & Accusatiuo,	τω μαθητα ασχολῶ.
Genitiuo & datiuo,	τοιν μαθητην ασχολον.
Vocatiuo,	ω μαθητα ασχολε.

Pluralis numerus.

Nominatiuo	οι μαθηται ασχολοι
Genitiuo	των μαθητων ασχολων
Datiuo	τοις μαθηταισ ασχολοισ
Accusatiuo	τουσ μαθηταισ ασχολουσ
Vocatiuo	ω μαθηται ασχολοι.

Declina ταμίης πισός, Quasior fidelis.

Singularis numerus.

Nominatiuo	ο ταμίης πισός
Genitiuo	ε ταμίησ πισῶν

dati-

ΤΙΟΝΙΒΥΣ.

Datiuo τῷ ταμία πῖσῳ
 Accusatiuo τὸν ταμίαν πῖσόν
 Vocatiuo ὦ ταμία πῖσέ.

Dualis numerus.

Nominatiuo & Accusatiuo, τῷ ταμία πῖσῳ.
 Genitiuo & Datiuo, τοῖν ταμίαν πῖσῶν.
 Vocatiuo, ὦ ταμία πῖσῳ.

Pluralis numerus.

Nominatiuo οἱ ταμίαι πῖσοί
 Genitiuo τῶν ταμιῶν πῖσῶν
 Datiuo τοῖς ταμίαις πῖσοῖς
 Accusatiuo τοὺς ταμίαις πῖσῶς
 Vocatiuo ὦ ταμίαι πῖσοί

In secunda declinatione.

Declina δόξα ἀθάνατος, gloria im-
 mortalis.

Singularis numerus.

Nominatiuo ἡ δόξα ἀθάνατος,
 Genitiuo τῆς δόξης ἀθάνατης,
 Datiuo τῇ δόξῃ ἀθάνατῳ.
 Accusatiuo τὴν δόξαν ἀθάνατον
 Vocatiuo ὦ δόξα ἀθάνατε.

Dualis numerus.

Nominatiuo & Accusatiuo, ταῖ δόξα ἀθάνατῳ.
 Genitiuo & Datiuo, ταῖν δόξαιν ἀθάνατοιν.
 Vocatiuo, ὦ δόξα ἀθάνατῳ.

Pluralis numerus.

Nominatiuo αἱ δόξαι ἀθάνατοι
 Genitiuo τῶν δοξῶν ἀθάνατων
 Datiuo ταῖς δόξαις ἀθάνατοῖς

DE DECLINA-

Accusatiuo πὰς δόξας αἰθανάτους
 Vocatiuo ὦ δόξαι αἰθανάτοι.

Declina ζωὴ αἰώνιη, vita aeterna.

Singularis numerus.

Nominatiuo ἡ ζωὴ αἰώνιη
 Genitiuo τῆς ζωῆς αἰώνιας
 Datiuo τῇ ζωῇ αἰώνιῳ
 Accusatiuo τὴν ζωὴν αἰώνιον
 Vocatiuo ὦ ζωὴ αἰώνιε.

Dualis numerus.

Nominatiuo & Accusatiuo, τὰ ζωὰ αἰώνια
 Genitiuo & Datiuo, τῶν ζωῶν αἰώνιων
 Vocatiuo, ὦ ζωὰ αἰώνια.

Pluralis numerus.

Nominatiuo αἱ ζωαὶ αἰώνιοι
 Genitiuo τῶν ζωῶν αἰώνιων
 Datiuo ταῖς ζωαῖς αἰώνιοις
 Accusatiuo τὰς ζωὰς αἰώνιας
 Vocatiuo ὦ ζωαὶ αἰώνιοι.

IN TERTIA DECLI-
 natione.

Declina καλὸς ποιμὴν, bonus pastor.

Singularis numerus.

Nominatiuo ὁ καλὸς ποιμὴν
 Genitiuo τοῦ καλοῦ ποιμένε
 Datiuo τῷ καλῷ ποιμένει
 Accusatiuo τὸν καλὸν ποιμένα
 Vocatiuo ὦ καλέ ποιμὴν.

Dualis numerus.

Nominatiuo & Accusatiuo, τὼ καλῶ ποιμένε.
 Geni-

ΤΙΟΝΙΒΥΣ.

Genitiuo & Datiuo, τοῖν καλοῖν ποιμένοιν.

Vocatiuo, ᾧ καλῶ ποιμένε.

Pluralis numerus.

Nominatiuo

οἱ καλοί ποιμένες

Genitiuo

τῶν καλῶν ποιμένων

Datiuo

τοῖς καλοῖς ποιμέσι

Accusatiuo

τούς καλοὺς ποιμένας

Vocatiuo

ὦ καλοί ποιμένες.

Declina ἅγιον πνεῦμα, Sanctus spiritus.

Singularis numerus.

Nominatiuo

τὸ ἅγιον πνεῦμα

Genitiuo

ἡ ἀγίας πνεύματι

Datiuo

τῷ ἀγίῳ πνεύματι

Accusatiuo

τὸ ἅγιον πνεῦμα

Vocatiuo

ὦ ἅγιον πνεῦμα.

Dualis numerus.

Nominatiuo & Accusatiuo, τὰ ἀγία πνεύματα

Genitiuo & Datiuo, τοῖν ἀγίοιν πνευμάτοιιν

Vocatiuo, ᾧ ἀγίῳ πνεύματι.

Pluralis numerus.

Nominatiuo

τὰ ἀγία πνεύματα

Genitino

τῶν ἀγίων πνευμάτων

Datiuo

τοῖς ἀγίοις πνεύμασι

Accusatiuo

τὰ ἀγία πνεύματα

Vocatiuo

ὦ ἀγία πνεύματα.

In quarta declinatione.

Declina λαγὼς ὠκὺς, lepus veloc.

Singularis numerus.

Nominatiuo

ὁ λαγὼς ὠκὺς

Genitiuo

ἡ λαγῶ ὠκέ

B 3

Dati

DE DECLINA-

Datiuo	τῷ λαγῷ ὠκεί vel ὠκείῳ
Accusatiuo	τὸν λαγῷ ὠκύν
Vocatiuo	ὦ λαγῷς ὠκύ.

Dualis numerus.

Nominatiuo & Accusatiuo,	τῷ λαγῷ ὠκέε
Genitiuo & Datiuo,	τοῖν λαγῶν ὠκέοιν
Vocatiuo,	ὦ λαγῷ ὠκέε.

Pluralis numerus.

Nominatiuo	οἱ λαγῷ ὠκέες vel ὠκέϊς
Genitiuo	τῶν λαγῶν ὠκέων
Datiuo	τοῖς λαγῷς ὠκέσι
Accusatiuo	τούς λαγῷς ὠκέας vel ὠκέϊς
Vocatiuo	ὦ λαγῷ ὠκέες vel ὠκέϊς.

Declina ἔυγεων χωρίον, fertilis ager.

Singularis numerus.

Nominatiuo	τὸ ἔυγεων χωρίον
Genitiuo	ἑῦγεω χωρίῳ
Datiuo	τῷ ἔυγεω χωρίῳ
Accusatiuo	τὸ ἔυγεων χωρίον
Vocatiuo	ὦ ἔυγεων χωρίον.

Dualis numerus.

Nominatiuo & Accusatiuo,	τῷ ἔυγεω χωρίῳ
Genitiuo & Datiuo,	τοῖν ἔυγεων χωρίοιν
Vocatiuo,	ὦ ἔυγεω χωρίῳ.

Pluralis numerus.

Nominatiuo	τὰ ἔυγεω χωρία
Genitiuo	τῶν ἔυγεων χωρίων
Datiuo	τοῖς ἔυγεω χωρίοις
Accusatiuo	τὰ ἔυγεω χωρία
Vocatiuo	ὦ ἔυγεω χωρία.

IN

ΤΙΟΝΙΒΥΣ.
IN QVINTA DECLI-
natione.

Declina πῖτάν λαμπής, Sol clarus.

Singularis numerus.

Nominatiuo	ὁ πῖτάν λαμπής
Genitiuo	ἡ τιτάνος λαμπής
Datiuo	τῷ τιτάνι λαμπήϊ
Accusatiuo	τὸν τιτάναν λαμπήϊν
Vocatiuo	ὦ τιτάνε λαμπήε.

Dualis numeris

Nominatiuo & Accusatiuo	τῷ τιτάνε λαμπήϊ
Genitiuo & Datiuo	τοῖν τιτάνων λαμπήϊν
Vocatiuo	ὦ πῖτάνε λαμπήϊ.

Pluralis numerus.

Nominatiuo	οἱ πῖτάνες λαμπήϊ
Genitiuo	τῶν τιτάνων λαμπήϊν
Datiuo	τοῖς τιτάνσι λαμπήϊς
Accusatiuo	τούς τιτάναν λαμπήϊς
Vocatiuo	ὦ τιτάνες λαμπήϊ.

Declina σῶμα σέρεον, corpus solidum.

Singularis numerus.

Nominatiuo	τὸ σῶμα σέρεον
Genitiuo	ἡ σώματος σέρεος
Datiuo	τῷ σώματι σέρεῳ
Accusatiuo	τὸ σῶμα σέρεον
Vocatiuo	ὦ σῶμα σέρεον.

Dualis numerus.

Nominatiuo & Accusatiuo	τῷ σώματι σέρεῳ.
Genitiuo & Datiuo	τοῖν σώματων σέρεῳ.
Vocatiuo	ὦ σῶμα σέρεῳ.

B. 4.

Plura-

DE DECLINA-
Pluralis numerus.

Nominatiuo	τὰ σώματα σέρρα
Genitiuo	τῶν σωμάτων σέρρων
Datiuo	ταῖς σώμασι σέρροις
Accusatiuo	τὰ σώματα σέρρα
Vocatiuo	ὦ σώματα σέρρα

*Inflexio nominum quorundam irre-
gularium.*

Singularis numerus.

Nom. ὁ ἀνὴρ. Gen. τοῦ ἀνδρός. Dat. τῷ ἀνδρὶ.
Accus. τὸν ἀνδρᾶ. Voc. ὦ ἀνερ.

Dualis numerus.

Nom. & Accus. τὰ ἀνδρε. Gen. & Dat. τοῖν
ἀνδροῖν. Voc. ὦ ἀνδρε.

Pluralis numerus.

Nom. οἱ ἀνδρες. Gen. τῶν ἀνδρῶν. Dat. τοῖς ἀν-
δράσι. Accus. τοὺς ἀνδρας. Voc. ὦ ἀνδρες. Declina-
natur etiam, ὁ ἀνὴρ & ἀνέρε, τῷ ἀνέρι, τὸν ἀνέ-
ρα, &c.

Declina μήτηρ, mater.

Singularis numerus.

Nom. ἡ μήτηρ. Gen. τῆς μητέρε^ς vel μητρός.
Dat. τῇ μητέρι vel μητρει. Acc. τὴν μητέρα. Voc.
ὦ μήτερ.

Dualis numerus.

Nom. & Accus. τὰ μητέρε. Gen. & Dat. ταῖν
μητέροιν. Voc. ὦ μητέρε.

Pluralis numerus.

Nom. αἱ μητέρες. Gen. τῶν μητέρων. Dat. ταῖς
μητέρασι. Accus. τὰς μητέρας. Voc. ὦ μητέρες.

Declina

ΤΙΟΝΙΒΥΣ.

Declina γυνή, mulier.

Singularis numerus.

Nom. ἡ γυνή. Gen. τῆς γυναίκος. Dat. τῇ γυναικί. Accus. τὴν γυναῖκα. Voc. ὦ γυναῖ.

Dualis numerus.

Nom. & Accus. τὰ γυναῖκε. Gen. & Dat. ταῖν γυναικῶν. Voc. ὦ γυναῖκε.

Pluralis numerus.

Nom. αἱ γυναῖκες. Gen. τῶν γυναικῶν. Dat. ταῖς γυναίξι. Acc. τὰς γυναῖκας. Voc. ὦ γυναῖκες.

Declina ὕδωρ, aqua.

Singularis numerus.

Nom. τὸ ὕδωρ. Gen. τοῦ ὕδατος. Dat. τῷ ὕδατι. Acc. τὸ ὕδωρ. Voc. ὦ ὕδωρ.

Dualis numerus.

Nom. & Accus. τὰ ὕδατε. Gen. & Dat. τοῖν ὕδατιν. Voc. ὦ ὕδατε.

Pluralis numerus.

Nom. τὰ ὕδατα. Gen. τῶν ὕδάτων. Dat. τοῖς ὕδασι. Accus. τὰ ὕδατα. Voc. ὦ ὕδατα.

Declina χεῖρ, manus.

Singularis numerus.

Nom. ἡ χεῖρ. Gen. τῆς χειρός. Dat. τῇ χειρὶ. Acc. τὴν χεῖρα. Voc. ὦ χεῖρ.

Dualis numeris.

Nom. & Accus. τὰ χεῖρε. Gen. & Dat. ταῖν χειρῶν. Voc. ὦ χεῖρε.

Pluralis numerus.

Nom. αἱ χεῖρες. Gen. τῶν χειρῶν. Dat. ταῖς χερσὶ. Accus. τὰς χεῖρας. Voc. ὦ χεῖρες.

Β 5

Declina

DE DECLINATIONIBVS

Declina ζεύς Iupiter.

Singularis numerus.

Nom. ὁ ζεύς. Gen. ἔ διός. Dat. τῷ διί. Accus.
τὸν διαί. Voc. ὦ ζεῦ.

CAPVT IV.

DE DECLINATIONIBVS

CONTRACTIS.

Q Vinque sunt hacten declinationum, or-
tae à quinta & ita appellatae, quod in nõ-
ullis casibus contrahantur duabus syllabis in
vnam coalescentibus. Et prima quidem decli-
natio continet masculina, foemina & com-
munia in ης, & neutra in ες & Θ. ὁ Δημοσθένης,
Demosthenes. ἡ τειήης, tiriēni. ὁ κῆ ἡ ἀληθής, τὸ ἀ-
ληθές, verus, vera, verum, τὰ τεῖχ Θ, murus.

PARADIGMA PRIMAE

Declinationis.

Sing. ὁ Δημοσθένης ἔ δημοσθένης. δημοσθένης. τῷ
δημοσθένι, σθένι, τὸ δημοσθένα. σθένη, ὦ δημοσθε-
νες.

Dual. τῶ & ὦ δημοσθέε, σθέη. τοῖν δημοσθε-
νέοιν, σθένοϊν.

Plur. οἱ & ὦ δημοσθένες, σθένεις. τῶν δημοσθε-
νέων, σθενῶν. τοῖς δημοσθέεσι τοῦς δημοσθέεας,
σθένεις.

Sic ἡ τειήης. τῆς τειήε Θ, τειήης. ὁ κῆ ἡ ἀλη-
θής, ἔ κῆ τῆς ἀληθέ Θ, ἀληθῆς. τὸ τεῖχ Θ, ἔ τείχε-
Θ, τείχης. τῷ τείχει, τείχη.

Neutra in plurali contrahuntur in η, τὰ τεί-
χέα, τείχη. τὰ ἀληθέα, ἀληθῆ

Dati-

CONTRACTIS.

Datiuus pluralis in nulla declinatione contrahitur.

SECUNDA DECLINATIO.

Est masculinorum & foemininorum & communium in *is* & neutrorum in *i*, ὄφις, *serpens*, ἡ πόλις, *civitas*, ὁ κῆ ἡ νῆσις, *ieiunus*, *ieiuna*, τὸ σίνηπι, *sinapi*.

PARADIGMA SECUNDAE.

Sing. ὁ ὄφις. ἡ ὄφις. τῷ ὄφει, ὄφι, τὸν ὄφιν. ᾧ ὄφι.

Dual. τῷ & ᾧ ὄφι. τοῖν ὄφιοιν.

Plur. οἱ ὄφεις, ὄφεις. τῶν ὄφίων. τοῖς ὄφισι. τοὺς ὄφιας, ὄφια. ᾧ ὄφεις ὄφια.

Sic ἡ πόλις, πόλις, πέρψις, πέρψις, *delectatio*, & similia.

Neutrum τὸ σίνηπι. Plur. τὰ κῆ ᾧ σινήπια, σινήπια.

Crasis huius declinationis tantum fit in longum, in ijs videlicet casibus, quos tibi paradigma exhibet.

TERTIA DECLINATIO.

Continet masculina in *eus*. Gen. εἰς communis. Atticè εων. Ionicè ηως, contrahitur in ijs casibus, quos in hoc paradigmatο cernis.

Sing. ὁ βασιλεὺς, γεν. ἡ βασιλέϊς, τῷ βασιλεῖ, λαῖ, τὸν βασιλέα, ᾧ βασιλεῦ.

Dual. τῷ κῆ ᾧ βασιλέε, λαῖ, τοῖν βασιλέοιν.

Plur. οἱ κῆ ᾧ βασιλέες, λαῖς, τῶν βασιλέων, τοῖς βασιλεῦσι, τοὺς βασιλέας, λαῖς.

Genitiuus Ionicus, τῆ βασιλῆϊς, τῷ βασιλεῖ.

DE DECLINATIONIBVS

ληϊ, τὸν βασιληα. Et ita deinceps per omnes casus ubi e commune est, ibi Ionice est η.

DECLINATIO QVARTA

Contractorum.

F St fœmininorum in ω & ως, prioris generis multa sūt, & omnia fermè propria mulierum, ἡ λητώ, Latona, μαντώ, γοργώ, σαπφώ, & appellatiua Φειδώ, parsimonia, πειθώ, suada, ἡχώ, Echo, & similia. Posterioris generis duo: ἡώς, auvora, & αἰδώς, pudor, verecundia, quorum hoc est paradigma.

Sing. ἡ λητώ, τῆς λητόος, λητέος. τῇ λητοί, λητοί, τὴν λητόα λητώ ὦ λητοί.

Dualis & pluralis vt in tertia simplicium, τὰ λητώ, αἱ λητοί, nec fit vlla in duali & plurali contractio.

QVINTA DECLINATIO.

C Ompletitur tantùm neutra in ας, Genitiuus communis ατϞ, Ionicus αϞ, ex quo fit crasis Attica ως; vt vides in hoc exemplo.

Sing. τὸ κρέας, κατο, τὸ κρέατος, κρέατος, κρέως. τῷ κρέατι, κρέατι, κρέα τὸ ἢ ὦ κρέας.

Dual. τὼ κρέατε, κρέατε, κρέα. τοῖν κρεάτοιιν, κρεάτοιιν, κρεῶν.

Plural. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα. τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν. τοῖς κρέασι, τὰ κρέατα, vt in nominatiuo.

CA:

ca-
CAPVT V.
DE FORMATIONI-
BVS ADIECTIVO-

R V M.

ne-
nu
, &
χῶ,
ῶς,
ιος
τοί,
n,
tali
ni-
ex
n-
ως.
ρε-
ον,
ni-
A:

M Asculina in os, faciunt fœmininum in η,
neutrum in ον, ὁ καλός, ἡ καλή, τὸ καλόν,
pulcher, pulchra, pulchrum.

Excipe finita in os purum, aut ros, hæc enim
habēt fœmininum in α, ὁ ἅγιος, sanctus, ἡ ἁγία,
τὸ ἅγιον. ὁ ἀνθηρός, floridus. ἡ ἀνθηρά, τὸ ἀνθηρόν,
præter ὁ ὄγδοος, octauus, ἡ ὄγδοή, τὸ ὄγδοον. ὁ ἀ-
πλός, simplex, ἡ ἀπλόη, τὸ ἀπλόον, & reliqua ἀ-
πλός composita.

Excipe secundò ἄλλος, ἄλλη, ἄλλω, alius, & a-
lia nonnulla, quorum neutrum in ο exit, de
quibus suprâ cap. 4.

Apud Atticos nomina in os, habentur com-
munia, maximè si sint composita, & deriuata,
ὁ ἢ ἡ Φιλόσοφος, philosophus. πᾶμφιλος, omnibus
charus. εὐπρόσος, parabilis, diues. ὁ ἢ ἡ κῆσμιος ἀκῆσ-
μος, modestus, mundus: ὁ ἢ ἡ φρόνιμος, prudens,
χρήσιμος, utilis, ἐνδοξος, gloriosus.

Quartæ declinationis commune ως neu-
trum habet ων, ὁ ἢ ἡ εὐγεωσ, τὸ εὐγεων, fertilis, fer-
tile.

Nomina quintæ in ας, fœmininum habent
in αιν α. ὁ μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger. τάλας, τί-
λαινα, τάλαν, miser.

Excipe cum compositis πᾶς, πᾶσι, πᾶν, ο-
mnis. Et participia in ας, τύψας, τύψασα, τύψαν.
ἰσαῖς

DE FORMATIONIBVS

ἰσῆς ἰσῆσαι, ἰσῆν. μέγας, tertiae simplicium, fœmininum habet, μεγάλη, neutrum μέγα.

Nomina in λω, fœmininum εἰσα, neutrum εν, ὁ τέρλω, ἡ τέρεινα, τὸ τέρεν, tener. Quamuis sub eadem terminatione, ὁ ἢ ἡ ἄρσω ἢ ἡ ἄρρην vsurpetur, neutrum τ, τὸ ἄρρεν, sicut etiam ὁ ἢ ἡ τέρλω.

Participia passiva & actiua in εις, fœminina εἰσα, neutrum εν; τυφθεῖς, τυφθῆσα, τυφθέν. τυπεῖς, τυπεῖσα, τυπέν, verberatus. τιθεῖς, τιθεῖσα, τιθέν. θεῖς, θεῖσα, θέν, ponens.

Commune in ης, neutrum ες, ὁ ἢ ἡ ἀληθῆς, τὸ ἀληθές, verus.

Masculina εἰς, fœmininum εασα, neutrum εν; ὁ χερεῖς, χερεασα, χερέν, gratiosus. ἡμῆεις, ἡμῆεασα, ἡμῆεν, honoratus, pretiosus. Et per contractionem, πρῆς, ἡμῆασα, πρῆν. μελιξς, μελιτῆασα, μελιτῆεν, melleus, pro μελιτόεις, μελιτῆεασα, μελιτῆεν.

Excipe εἰς, μία, ἓν. νης, νηα, νηιτι.

Commune is, neut. ι, ὁ ἢ ἡ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρι, amans patriam. ὁ ἢ ἡ πῖς, πῖ, quis, quæ, quid.

Participia presentis temporis actiua vel media in ως, fœmininum in γα, neutrum in ο; τετυφῶς, qui verberatur, τετυφῆα, τετυφός, τετυπῶς, τετυπῆα, τετυπός.

Masculina in ος, fœmininum εια, neutrum υ, ὁ γλυκὺς, γλυκῆια, γλυκύ, dulcis & dulce. ὄξ'ς, ὄξῆια, ὄξυ, acutus. ἡμισῖς, ἡμῆσεια, ἡμισυ, dimidius.

Commune υς, neutrum υ, ὁ ἢ ἡ ἄδακρυς, sine lacrymis, τὸ ἄδακρυ.

Com-

ADJECTIVORVM.

Commune ων, neutrum ον, ὁ κῆ ἡ εὐδαίμων, *fœlix*, τὸ εὐδαίμων.

Sic comparatiua ὁ κῆ ἡ μείζων, τὸ μείζον, *maior* *maius*. ὁ κῆ ἡ καλλίων, κῆ τὸ κάλιον, *pulchrior*. ἄκων, tamen facit ἄκωσα, τὸ ἄκων, *inuitia*, a, tum. sic ἔκων *lubens*, ἐκῶσα, ἐκῶν.

Commune ες, neutrum εν: ὁ κῆ ἡ πολύπες, τὸ πολύπεν, *multi pes*. sic ὁ κῆ ἡ εὐνές, τὸ εὐνεν, *beneuolus*.

Commune ως, neutrum ορ, ὁ κῆ ἡ ἀπάτωρ, *si- peratre*, τὸ ἀπάπερ, sed hoc neutrum rarum est. ὁ κῆ ἡ φιλόπαις, *amans liberorum*, similia, & carēt neutro.

Omnis generis sub vna terminatione dicitur esse, ὁ ἡ, τὸ μακάρι, *beatus*.

Alij putant nulla huius generis reperiri. Apud Orpheum legitur fœmininum μακάριε.

CAPIT V I.

DE GRADIBVS
Comparationis.

Comparatio duplex est, regularis & irregularis. Regularis habet has inpositiuo terminationes: ας, ης, υς, εις ος, ες, ων.

Comparatiuus masculinus in περ, superlatiuus in τάλ; Fœmininus in πέρι & τάτη; Neuter in περον & ται τον exit, vt in sequentibus exemplis apparet.

Μέλας

DE GRADIB. COMPAR.

ΦίλΘ, amicus, φίλπερΘ, φίλτατΘ, per synco-
pen, pro ΦιλώπερΘ, ΦιλώτατΘ.

ἐχθρὸς, ἐχθρίων, ἐχθρῖςΘ, inimicus.

πολύς, πλείων, πλείςΘ, multus.

ῥάδιΘ, ῥάων, ῥάςΘ, facilis.

λάλΘ, λαλίσερΘ, λαλίσατΘ, loquax.

ἴδιος, ιδιαίτερος, ιδιαίτατΘ, proprius.

βαθύς, βαθίων, βάθισος, profundus.

βαθεῖα, βαθίων, βαθίση.

βαθύ, βάθιον, βάθισον.

γλυκύς, γλυκίων, γλύκισος, dulcis.

ἡδύς, ἡδίων, ἡδῖσος, suavis, & similia oxytona in us

quæ per υπερος & υπατος, & per ιων & ισος
comparantur.

DE COMPARATIONE
REGULARI.

1. Paradigma nominum adiecti-
uorum in os.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ	ἔνδοξος	ἔνδοξότερος	ἔνδοξότατος
ἡ	ἔνδοξι	ἔνδοξότερη	ἔνδοξότατη
τὸ	ἔνδοξον	ἔνδοξότερον	ἔνδοξότατον.

Genitiuo.

τῷ	ἔνδοξῳ	ἔνδοξοτέρῳ	ἔνδοξοτάτῳ
τῆς	ἔνδοξης	ἔνδοξοτέρας	ἔνδοξοτάτης
τῷ	ἔνδοξῳ	ἔνδοξοτέρῳ	ἔνδοξοτάτῳ.

Datiuo.

C

τῷ

DE GRADIBVS

τῶ	Ενδόξω	Ενδοξοτέρω	Ενδοξοτάτῳ
τῇ	Ενδόξῃ	Ενδοξοτέρῃ	Ενδοξοτάτῃ
τῷ	Ενδόξῳ	Ενδοξοτέρῳ	Ενδοξοτάτῳ.
		Accusatiuo.	
τὸν	Ενδοξόν	Ενδοξότερον	Ενδοξότατον
τὴν	Ενδόξην	Ενδοξοτέραν	Ενδοξοτάτην
τὸ	Ενδοξόν	Ενδοξότερον	Ενδοξότατον,
		Vocatiuo.	
	Ενδοξε	Ενδοξότερε	Ενδοξότατε
ᾧ	Ενδόξῃ	Ενδοξοτέρῃ	Ενδοξοτάτῃ
	Ενδοξόν	Ενδοξότερον	Ενδοξότατον.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo.

τῶ	Ενδόξω	ἐνδοξοτέρω	ἐνδοξοτάτῳ
ταῖ	Ενδόξαι	ἐνδοξοτέραι	ἐνδοξοτάταις
τῷ	Ενδόξῳ	ἐνδοξοτέρῳ	ἐνδοξοτάτῳ.

Genitiuo & Datiuo.

τοῖν	Ενδόξοιν	ἐνδοξοτέροιιν	ἐνδοξοτάτοιιν
ταῖν	Ενδόξαιιν	ἐνδοξοτέραιιν	ἐνδοξοτάταιιν
τοῖν	Ενδόξοιν	ἐνδοξοτέροιιν	ἐνδοξοτάτοιιν.

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

εἰ	Ενδοξοι	ἐνδοξότεροι	ἐνδοξότατοι
αἱ	Ενδοξαι	ἐνδοξότεραι	ἐνδοξόταται
ταῖ	Ενδοξα	ἐνδοξότεραι	ἐνδοξόταται.

Genitiuo.

πάν	Ενδόξων	ἐνδοξοτέρων	ἐνδοξοτάτων,
-----	---------	-------------	--------------

in omni genere.

Datiuo.

τοῖς

COMPARATIONIBVS.

τοῖς ἐνδόξοις	ἐνδοξότεροις	ἐνδοξοτάτοις
ταῖς ἐνδόξαις	ἐνδοξότεραις	ἐνδοξοτάταις
τοῖς ἐνδόξοις	ἐνδοξότεροις	ἐνδοξοτάτοις.

Accusatiuo.

τούς ἐνδόξους	ἐνδοξότερους	ἐνδοξοτάτους
ταῖς ἐνδόξαις	ἐνδοξότεραις	ἐνδοξοτάταις
τοῖς ἐνδόξοις	ἐνδοξότεροις	ἐνδοξοτάτοις.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

2. Paradigma nominum adiectiuorum in us.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ	βραχὺς	βραχύτερος	βραχυτάτος
ἡ	βραχεῖα	βραχυτέρα	βραχυτάτη
τὸ	βραχὺ	βραχύτερον	βραχυτάτον.

Genitiuo.

οῦ	βραχέος	βραχυτέρου	βραχυτάτου
τῆς	βραχεῖας	βραχυτέρας	βραχυτάτης
οῦ	βραχέος	βραχυτέρου	βραχυτάτου.

Datiuo.

τῷ	βραχεῖ vel οἱ,	βραχυτέρῳ	βραχυτάτῳ
τῇ	βραχεῖα	βραχυτέρῃ	βραχυτάτῃ
τῷ	βραχεῖ vel οἱ,	βραχυτέρῳ	βραχυτάτῳ.

Accusatiuo.

τὸν	βραχὺν	βραχύτερον	βραχυτάτον
τὴν	βραχεῖαν	βραχυτέραν	βραχυτάτην
τὸ	βραχὺ	βραχύτερον	βραχυτάτον.

Vocatiuo.

DE GRADIBVS

βραχὺ βραχύτερε βραχύτατε
 βραχεῖα βραχυτέρε βραχυτάτη
 βραχὺ βραχύτερον βραχύτατον.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo.

τῷ βραχέε βραχυτέρω βραχυτάτω
 τῷ βραχεῖα βραχυτέρα βραχυτάτω
 τῷ βραχέε βραχυτέρω βραχυτάτω.

Genitiuo & Datiuo.

τοῦ βραχέοιν βραχυτέροιν βραχυτάτοιν
 τῶν βραχεῶν βραχυτέραν βραχυτάτων
 τοῦ βραχέοιν βραχυτέροιν βραχυτάτοιν.

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οἱ βραχέες vel εἰς, βραχύτεροι βραχύτατοι
 αἱ βραχεῖαι βραχυτέραι βραχύταται
 τὰ βραχέα vel ἡ βραχυτέρα βραχύτατα.

Genitiuo.

τῶν βραχέων βραχυτέρων βραχυτάτων,
 in faeminino τῶν βραχεῶν.

Datiuo.

τοῖς βραχέσι βραχυτέροις βραχυτάτοις
 ταῖς βραχεῖαις βραχυτέραις βραχυτάταις
 τοῖς βραχέσι βραχυτέροις βραχυτάτοις.

Accusatiuo.

τοὺς βραχέας vel εἰς, βραχυτέρας βραχυ-
 τάτας,

τὰς βραχεῖας βραχυτέρας βραχυτάτας
 τὰ βραχέα vel ἡ βραχυτέρα βραχύτατα.

Vocatiua similis est nominatiuo.

COMPARATIONIS.

3. Paradigma nominum adiectivorum in ης.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ο	Αληθής	ἀληθέςεσθ	ἀληθέςατθ
α	Αληθής	ἀληθέςερα	ἀληθέςατη
το	Αληθές	ἀληθέςερον	ἀληθέςατον.

Genitiuo.

ου	Αληθέςθ vel θς	ἀληθέςερα	ἀληθέςατη
της	Αληθέςθ vel θς	ἀληθέςερας	ἀληθέςατης
ου	Αληθέςθ vel θς	ἀληθέςερα	ἀληθέςατη.

Datiuo.

τω	Αληθεί vel θει	ἀληθέςερω	ἀληθέςατω
τη	Αληθεί vel θει	ἀληθέςερα	ἀληθέςατη
τω	Αληθεί vel θει	ἀληθέςερω	ἀληθέςατω.

Accusatiuo.

τον	Αληθέα vel θη	ἀληθέςερον	ἀληθέςατον
την	Αληθέα vel θη	ἀληθέςεραν	ἀληθέςατην
το	Αληθές	ἀληθέςερον	ἀληθέςατον.

Vocatiuo.

ει	Αληθές	ἀληθέςερε	ἀληθέςατε
	Αληθές	ἀληθέςερα	ἀληθέςατη
	Αληθές	ἀληθέςερον	ἀληθέςατον.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo.

τω	Αληθέςε vel θη	ἀληθέςερα	ἀληθέςατω
τω	Αληθέςε vel θη	ἀληθέςερα	ἀληθέςατω
τω	Αληθέςε vel θη	ἀληθέςερω	ἀληθέςατω.

Genitiuo & Datiuo.

DE GRADIBVS

τοῖν ἀληθέσιν vel θεῶν ἀληθεσέροιν ἀληθεσάτων
 ταῖν ἀληθέσιν vel θεῶν ἀληθεσέρων ἀληθεσάτων
 τοῖν ἀληθέσιν vel θεῶν ἀληθεσέροιν ἀληθεσάτων.

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οἱ	Αληθείες vel θεῖς	ἀληθεσέροι	ἀληθεσάται
αἱ	Αληθείες vel θεῖς	ἀληθεσέραι	ἀληθεσάται
αὐτά	Αληθεία vel θεῆ	ἀληθεσέραι	ἀληθεσάται.

Genitiuo.

τῶν ἀληθέων vel θεῶν ἀληθεσέρων ἀληθεσάτων,
 in omni genere.

Datiuo.

τοῖς	Αληθείσι	ἀληθεσέροις	ἀληθεσάτοις
ταῖς	Αληθείσι	ἀληθεσέραις	ἀληθεσάταις
τοῖς	Αληθείσι	ἀληθεσέροις	ἀληθεσάτοις.

Accusatiuo.

τούς	Αληθείας vel θεῖς	ἀληθεσέρους	ἀληθεσάτους
τάς	Αληθείας vel θεῖς	ἀληθεσέρους	ἀληθεσάτους
αὐτά	Αληθεία vel θεῆ	ἀληθεσέραι	ἀληθεσάται.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

3. Paradigma nominum adiectiuo-
 rum in εις.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ	Χαρίεις	Χαριέσερ ^ο	Χαριέσατ ^ο
ἡ	Χαρίεσσα	Χαριεσέραι	Χαριεσάτη
τὸ	Χαρίεν	Χαριέσερον	Χαριέσατον.

Genitiuo.

τῷ Χαρίει

COMPARATIONIS.

ο	Χαρίεντες	χαριέστεροι	χαριέστατοι
της	Χαρίεως	χαριέστερος	χαριέστατος
οις	Χαρίεντες	χαριέστεροι	χαριέστατοι.

Datiuo.

τω	Χαρίεντι	χαριέστερω	χαριέστατω
τη	Χαρίεω	χαριέστερω	χαριέστατη
τοις	Χαρίεντι	χαριέστερω	χαριέστατω

Accusatiuo.

τον	Χαρίεντα	χαριέστερον	χαριέστατον
την	Χαρίεωσαν	χαριέστεραν	χαριέστατην
το	Χαρίεν	χαριέστερον	χαριέστατον.

Vocatiuo.

οι	Χαρίεντες	χαριέστεροι	χαριέστατοι
	Χαρίεωσα	χαριέστερα	χαριέσταται
	Χαρίεν	χαριέστερον	χαριέστατον.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo.

τω	Χαρίεντε	χαριέστερω	χαριέστατω
τα	Χαρίεωσα	χαριέστερα	χαριέστατα
τω	Χαρίεντε	χαριέστερω	χαριέστατω.

Genitiuo & Datiuo.

τοις	Χαρίεντοις	χαριέστεροις	χαριέστατοις
ταις	Χαρίεωσαις	χαριέστεραις	χαριέσταταις
τοις	Χαρίεντοις	χαριέστεροις	χαριέστατοις.

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οι	Χαρίεντες	χαριέστεροι	χαριέστατοι
αι	Χαρίεωσαι	χαριέστεραι	χαριέσταται
τοι	Χαρίεντες	χαριέστεροι	χαριέστατοι.

C 4

Geni-

DE GRADIBVS

Genitiuo.

τῶν χαρίεντων χαλεσέρων χαλεσάτων
In feminino χαλεσῶν.

Datiuo.

τοῖς χαρίεσι χαλεσέροις χαλεσάτοις
ταῖς χαλεσῶσι χαλεσέραις χαλεσάταις
τοῖς χαρίεσι χαλεσέροις χαλεσάτοις.

Accusatiuo.

τούς χαρίεντας χαλεσέρους χαλεσάτους
τάς χαλεσῶσας χαλεσέρας χαλεσάτας
τὰ χαρίεντα χαλεσέρη χαλεσάτα.

Vocatiuo similis est nominatiuo.

5. Paradigma omnium adiectiuo-
rum in ων.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ Εὐδαίμων Εὐδαιμονέσῃ Εὐδαιμονέσατ
ἡ Εὐδαίμων Εὐδαιμονέσῃ Εὐδαιμονέσατι
τὸ Εὐδαίμον Εὐδαιμονέσῃ Εὐδαιμονέσατον.

Genitiuo.

ὁ Εὐδαίμον Εὐδαιμονέσῃ Εὐδαιμο-
νεσατ,
τῆς Εὐδαίμον Εὐδαιμονέσῃ Εὐδαιμο-
νεσατ,
ὁ Εὐδαίμον Εὐδαιμονέσῃ Εὐδαιμο-
νεσατ.

Datiuo.

τῷ Εὐδαίμονι Εὐδαιμονέσῃ Εὐδαιμονέσατι.
τῇ Εὐδαίμονι Εὐδαιμονέσῃ Εὐδαιμονέσατι.
τῷ Εὐδαίμονι Εὐδαιμονέσῃ Εὐδαιμονέσατι.

ΛΟΙΠΟΝ

COMPARATIONIBVS.

Accusatiuo.

τὸν	Ευδαίμονα νέσσιτον,	εὐδαιμονέστερον.	εὐδαιμο-
τὴν	Ευδαίμονα νεσίτιω,	εὐδαιμονεστέραυ	εὐδαιμο-
τὸ	Ευδαιμον νέσσιτον.	εὐδαιμονέστερον	εὐδαιμο-

Vocatiuo.

Ευδαιμον	εὐδαιμονέστερ	εὐδαιμονέσιτε
Ευδαιμον	εὐδαιμονεστέρι	εὐδαιμοσίτη
Ευδαιμον	εὐδαιμονέστερον	εὐδαιμονέσιτον.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo.

τῶ	Ευδαίμονε νεσίτω,	εὐδαιμονεστέρα	εὐδαιμο-
ταῖ	Ευδαίμονε νεσίτα,	εὐδαιμονεστέρι	εὐδαιμο-
τῷ	Ευδαίμονε νεσίτω.	εὐδαιμονεστέρω	εὐδαιμο-

Genitiuo & Datiuo.

τοῖν	Ευδαιμόνοι μονεσίτοι,	εὐδαιμονεστέροι	εὐδαι-
ταῖν	Ευδαιμόνοι νεσίτιν,	εὐδαιμονεστέραν	εὐδαιμο-
τοῖν	Ευδαιμόνοι νεσίτοι.	εὐδαιμονεστέροι	εὐδαίμο-

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οἱ	Ευδαίμονες νέσιτοι,	εὐδαιμονέστεροι	εὐδαιμο-
----	------------------------	-----------------	----------

C S

αι εὐο

DE GRADIBVS

αι	Ευδαίμονες νέσονται,	Ευδαιμονέσθαι	Ευδαιμο-
τοι	Ευδαίμονα νέσεται.	Ευδαιμονέσθαι	Ευδαιμο-

Genitiuo.

των	Ευδαιμόνων νέσάτων, in omni genere.	Ευδαιμονέσθων	Ευδαιμο-
-----	--	---------------	----------

Datiuo.

τοις	Ευδαίμοσι νέσάτοις,	Ευδαιμονέσθαις	Ευδαιμο-
ταις	Ευδαίμοσι νέσάταις,	Ευδαιμονέσθαις	Ευδαιμο-
τοις	Ευδαίμοσι νέσάτοις.	Ευδαιμονέσθαις	Ευδαιμο-

Accusatiuo.

τους	Ευδαίμονας νέσάτας,	Ευδαιμονέσθαις	Ευδαιμο-
τας	Ευδαίμονας νέσάτας,	Ευδαιμονέσθαις	Ευδαιμο-
τοι	Ευδαίμονα νέσεται.	Ευδαιμονέσθαι	Ευδαιμο-

Vocatiuus similis est nominatiuo.

6. Paradigma omnium adiectiuo-
uorum in ην.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ο	τέριον	τερενέσθαι	τερενέσθαι
η	τέριον	τερενέσθαι	τερενέσθαι
ου	τέριον	τερενέσθαι	τερενέσθαι.

Geni-

COMPARATIONIS

Genitiuo.

ἑ	τέρεν	τερενέσερ	τερενέσας
ῆς	τέρεν	τερενέσερας	τερενέσας
ος	τέρεν	τερενέσερ	τερενέσας

Datiuo.

ῶ	τέρενι	τερενέσερω	τερενέσῳ
ῆι	τέρενι	τερενέσερα	τερενέσῃ
ῶ	τέρενι	τερενέσερω	τερενέσῳ

Accusatiuo.

όν	τέρενα	τερενέσερον	τερενέσατον
ήν	τέρενα	τερενέσεραν	τερενέσατιν
όν	τέρεν	τερενέσερον	τερενέσατον

Vocatiuo.

ε	τέρεν	τερενέσερε	τερενέσατε
ε	τέρεν	τερενέσερα	τερενέσατη
ε	τέρεν	τερενέσερον	τερενέσατον

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo.

όν	τέρενε	τερενέσερω	τερενέσῳ
όν	τέρενε	τερενέσερα	τερενέσατη
όν	τέρενε	τερενέσερω	τερενέσῳ

Genitiuo & Datiuo.

όν	τερένοι	τερενέσεροι	τερενέσατοι
όν	τερένοι	τερενέσερα	τερενέσατι
όν	τερένοι	τερενέσεροι	τερενέσατοι

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οι	τέρενες	τερενέσεροι	τερενέσατοι
αι	τέρενες	τερενέσερα	τερενέσατι
α	τέρενοι	τερενέσεροι	τερενέσατοι

Gen.

DE GRADIBVS

Genitiuo.

των πρένων πρενεσέρων πρενεσάτων
in omni genere.

Datiuo.

τοῖς	τέρεσι	πρενεσέροις	πρενεσάτοις
τιῷς	τέρεσι	πρενεσέροις	πρενεσάτοις
τοῖς	τέρεσι	πρενεσέροις	πρενεσάτοις.

Accusatiuo.

τούς	τέρενας	πρενεσέρους	πρενεσάτους
τάς	τέρενας	πρενεσέρους	πρενεσάτους
τῶ	τέρενα	πρενεσέρου	πρενεσάτου.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

7. Paradigma omnium adiectiuorum in 85,

ἀπλῆς, ἀπλή, ἀπλῆν, contractum ex
ἀπλόϛ, ὀη, ὀον.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ	ἀπλῆς	ἀπλῆσερϛ	ἀπλῆσατϛ
ἡ	ἀπλή	ἀπλῆσερα	ἀπλῆσάτη
τὸ	ἀπλῆν	ἀπλῆσερον	ἀπλῆσατον.

Genitiuo.

τῆς	ἀπλῆς	ἀπλῆσερος	ἀπλῆσάτης
τῆς	ἀπλή	ἀπλῆσερος	ἀπλῆσάτης
τῆς	ἀπλῆς	ἀπλῆσερος	ἀπλῆσάτης.

Datiuo.

τῷ	ἀπλῷ	ἀπλῆσέρῳ	ἀπλῆσάτῳ
τῇ	ἀπλῇ	ἀπλῆσέρῳ	ἀπλῆσάτῃ
τῷ	ἀπλῷ	ἀπλῆσέρῳ	ἀπλῆσάτῳ.

Accusatiuo.

τὸν

COMPARATIONIS.

τὸν	απλῆν	ἀπλῆσερον	ἀπλῆστατον
τὴν	απλήν	ἀπλῆσεραν	ἀπλῆστάτην
τὴ	απλῆν	ἀπλῆσερον	ἀπλῆστατον.

Vocatiuo.

οἱ	απλῆ	ἀπλῆσερε	ἀπλῆστατε
	απλή	ἀπλῆσερε	ἀπλῆστάτη
	απλῆν	ἀπλῆσερον	ἀπλῆστατον.

Dualis numerus.

Nominatiuo.

τῶ	Απλῶ	ἀπλῆσερῶ	ἀπλῆστάτῳ
τῆ	Απλῆ	ἀπλῆσερῆ	ἀπλῆστάτῃ
τῷ	Απλῷ	ἀπλῆσερῷ	ἀπλῆστάτῳ.

Genitiuo.

τοῦ	Απλοῦ	ἀπλῆσεροῦ	ἀπλῆστάτου
τῆς	Απλῆς	ἀπλῆσερῆς	ἀπλῆστάτης
τοῦ	Απλοῦ	ἀπλῆσεροῦ	ἀπλῆστάτου.

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οἱ	Απλοῖ	ἀπλῆσεροι	ἀπλῆστατοι
αἱ	Απλῆς	ἀπλῆσεραι	ἀπλῆσταται
ταῖ	Απλοῖ	ἀπλῆσεροι	ἀπλῆστατοι.

Genitiuo.

τῶν	Απλῶν	ἀπλῆσερῶν	ἀπλῆστάτων.
-----	-------	-----------	-------------

in omni generis.

Datiuo.

τοῖς	Απλοῖς	ἀπλῆσεροῖς	ἀπλῆστάτοις
ταῖς	Απλῆς	ἀπλῆσεραῖς	ἀπλῆστάταις
τοῖς	Απλοῖς	ἀπλῆσεροῖς	ἀπλῆστάτοις.

Accusatiuo.

τούς

DE GRADIBVS

πύς	ἄπλῆς	ἄπλῆς ἐρῆς	ἄπλῆς ἀτάς
τάς	ἄπλᾶς	ἄπλῆς ἐρας	ἄπλῆς ἀτάς
τά	ἄπλᾶ	ἄπλῆς ἐρα	ἄπλῆς ἀτά.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

8. Paradigma omnium adiectiuo-
rum in ας.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ	μέλας	μελάντερος	μελάντατος
ἡ	μέλαινα	μελαντέρα	μελαντάτη
τὸ	μέλαν	μελάντερον	μελάντατον.

Genitiuo.

τοῦ	μέλανος	μελαντέρου	μελαντάτου
τῆς	μελαίνης	μελαντέρας	μελαντάτης
τοῦ	μέλανος	μελαντέρου	μελαντάτου.

Datiuo.

τῷ	μέλανι	μελαντέρῳ	μελαντάτῳ
τῇ	μελαίνῃ	μελαντέρῳ	μελαντάτῃ
τῷ	μέλανι	μελαντέρῳ	μελαντάτῳ.

Accusatiuo.

τὸν	μέλανα	μελάντερον	μελάντατον
τὴν	μελαιναίην	μελαντέραν	μελαντάτην
τὸ	μέλαν	μελάντερον	μελάντατον.

Vocatiuo.

μέλαν	μελάντερε	μελάντατε
μέλαινα	μελαντέρα	μελαντάτη
μέλαν	μελάντερον	μελάντατον.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vo-
catiuo.

τῶ με-

COMPARATIONIS.

τῷ	μέλανε	μελαντέρω	μελαντάτω
τῇ	μελαίνα	μελαντέρῃ	μεμαντάτῃ
τῶ	μέλανε	μελαντέρω	μελαντάτω.

Genitivo & Dativo.

τοῖν	μελάνοιν	μελαντέροιν	μελαντάτοιν
ταῖν	μελαίνων	μελαντέρων	μελαντάτων
τοῖν	μελάνοιν	μελαντέροιν	μελαντάτοιν.

Pluralis numerus.

Nominativo.

οἱ	μέλανες	μελάντεροι	μελάντατοι
αἱ	μελαίνας	μελάντεραι	μελάνταται
τὰ	μέλανα	μελάντερα	μελάντατα.

Genitivo.

τῶν	μελάνων	μελαντέρων	μελαντάτων.
-----	---------	------------	-------------

In feminino μελανῶν.

Dativo.

τοῖς	μέλασι	μελαντέρισ	μελαντάτοις
ταῖς	μελαίनाς	μελαντέραις	μελαντάταις
τοῖς	μέλασι	μελαντέροισ	μελαντάτοις.

Accusativo.

τούς	μέλανας	μελαντέρους	μελαντάτους
τάς	μελαίνας	μελαντέρας	μελαντάταις
τὰ	μέλανα	μελάντερα	μελάντατα.

Vocativo similis est nominativo.

Notatio.

Attici non raro à positivis in ᾠ formant comparativa in ἰσερᾠ, superlativa in ἰσατᾠ. ὡς λαγνός λαγνίσερᾠ λαγνίσατᾠ. Horum formam sequitur ὁ ἢ τὸ ἀρπαξ, rapax. Et alia nonnulla, ὡς ἀρπαξ ἀρπαγίσατᾠ, &c.

Alia

DE GRADIBVS

Alia notio.

Attici quoque à positivis in os sæpè formantè
comparativum in αἰτερος, & superlativum in
αἰτατος, vt:

ὁ	ἡσυχος	ἡσυχαιτερος	ἡσυχαιτατος
ἡ	ἡσυχῆ	ἡσυχαιτερε	ἡσυχαιτάτη
τὸ	ἡσυχον	ἡσυχαιτερον	ἡσυχαιτατον.

DE COMPARATIONE
IRREGVLARI.

I. Paradigma nominum adiectiuorum
in os irregulare.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ	ἡδύς	ἡδίων	{ ἡδύτεροι ἡδίστος { ἡδύτατης ἡδύτερε ἡδίστη { ἡδύτατη ἡδύτερον ἡδίστον { ἡδύτατον
ἡ	ἡδεία	ἡδίων &	
τὸ	ἡδύ	ἡδίον	

Genitiuo.

τῆ	ἡδέος	ἡδίωνος	ἡδίστου
τῆς	ἡδείας	ἡδίωνος	ἡδίστης
τῷ	ἡδέος	ἡδίωνος	ἡδίστου.

Datiuo.

τῷ	ἡδέϊ vel ἡδέϊ	ἡδίωνε	ἡδίστῳ
τῇ	ἡδείᾳ	ἡδίωνε	ἡδίστῃ
τῷ	ἡδέϊ vel ἡδέϊ	ἡδίωνε	ἡδίστῳ.

Accusatiuo.

τὸν	ἡδύν	ἡδίωνα	ἡδίστον
τὴν	ἡδείαν	ἡδίωνα	ἡδίστην
τὸ	ἡδύ	ἡδίον	ἡδίστον.

Voca°

COMPARATIONIS.

Vocatiuo.

ἡδύ	ἡδιον	ἡδίσε
ἡδεῖα	ἡδιον	ἡδίση
ἡδύ	ἡδιον	ἡδίσαν.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, &

Vocatiuo.

τῶ	ἡδέε	ἡδίονε	ἡδίσει
τῶ	ἡδεῖα	ἡδίονε	ἡδίσει
τῶ	ἡδέε	ἡδίονε	ἡδίσει.

Genitiuo & Datiuo.

τῶν	ἡδέοιν	ἡδιόνοιν	ἡδίσειν
τῶν	ἡδεῖαιν	ἡδιόνοιν	ἡδίσειν
τῶν	ἡδέοιν	ἡδιόνοιν	ἡδίσειν.

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οἱ	ἡδέες vel ἡδεῖς	ἡδίονες	ἡδίσει
αἱ	ἡδεῖαι	ἡδίονες	ἡδίσει
ταῖ	ἡδέα vel ἡδῆ	ἡδιόνα	ἡδίσει.

Genitiuo.

τῶν	ἡδέων	ἡδιόνων	ἡδίσειν.
-----	-------	---------	----------

In fœminino genere τῶν ἡδειῶν.

Datiuo.

τοῖς	ἡδίσει	ἡδίσει	ἡδίσεις
ταῖς	ἡδέαις	ἡδίσει	ἡδίσεις
τοῖς	ἡδέσι	ἡδίσει	ἡδίσεις.

Accusatiuo.

τούς	ἡδέας vel ἡδεῖς	ἡδιόνας	ἡδίσεις
ταῖς	ἡδεῖας	ἡδιόνας	ἡδίσεις
τούς	ἡδέα vel ἡδῆ	ἡδιόνας	ἡδίσεις.

D

VOCATI

DE GRADIBVS
 Vocatiuus similis est nominatiuo.

i. Paradigma nominum adiectiuorum
 in Θ irregularare.
 Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ	ἀγαθός	βελτίων	βέλτις Θ
ἡ	ἀγαθή	βελτίων	βελτίση
τό	ἀγαθόν	βελτιόν	βελτίσον.

Genitiuo.

ῥ	ἀγαθῆ	βελτίον Θ	βελτίσῃ
τῆς	ἀγαθῆς	βελτίον Θ	βελτίσης
ῥ	ἀγαθῆ	βελτίον Θ	βελτίσῃ.

Datiuo.

τῷ	ἀγαθῷ	βελτίονι	βελτίσῳ
τῇ	ἀγαθῇ	βελτίονι	βελτίσῃ
τῷ	ἀγαθῷ	βελτίονι	βελτίσῳ.

Accusatiuo.

τόν	ἀγαθόν	βελτίονα	βέλτισον
τήν	ἀγαθήν	βελτίονα	βελτίσιω
τό	ἀγαθόν	βέλπον	βέλτισον.

Vocatiuo.

ῥ	ἀγαθέ	βέλπον	βέλτισε
ῥ	ἀγαθή	βέλπον	βελτίση
ῥ	ἀγαθόν	βέλπον	βέλτισον.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, Θ

Vocatiuo.

τῷ	ἀγαθῷ	βελτίονε	βελτίσῳ
ταῖ	ἀγαθαῖ	βελτίονε	βελτίσαι
τῷ	ἀγαθοῖ	βελτίονε	βελτίσῳ.

Geni-

COMPARATIONIS.

Genitivo & Dativo.

τῶν	ἀγαθοῶν	βελτιόνοι	βελτίστοιν
ταῖν	ἀγαθαῖν	βελτιόνοι	βελτίστοιν
τοῖν	ἀγαθοῖν	βελτιόνοι	βελτίστοιν.

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οἱ	ἀγαθοί	βελτιόνες	βελτίστοι
αἱ	ἀγαθαί	βελτιόνες	βελτίστοαι
τα	ἀγαθά	βελτιόνα	βελτίστοα.

Genitivo.

τῶν	ἀγαθῶν	βελτιόνων	βελτίστον.
-----	--------	-----------	------------

in omni genere.

Dativo.

τοῖς	ἀγαθοῖς	βελτίστοι	βελτίστοις
ταῖς	ἀγαθαῖς	βελτίστοι	βελτίστοις
τοῖς	ἀγαθοῖς	βελτίστοι	βελτίστοις.

Accusatiuo.

τούς	ἀγαθοὺς	βελτιόνας	βελτίστον
τάς	ἀγαθαῖς	βελτιόνας	βελτίστον
τὰ	ἀγαθά	βελτιόνα	βελτίστον.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

3. Paradigma aliud.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ	μέγας	μείζων	μέγιστος
ἡ	μεγάλη	μείζων	μεγίστη
τὸ	μέγα	μείζων	μέγιστον.

D 2

Geni-

DE GRADIBVS

		Genitiuo.	
ἡ	μεγάλη	μείζονος	μεγίστη
τῆς	μεγάλης	μείζονος	μεγίστης
ἡ	μεγάλη	μείζονος	μεγίστη.
		Datiuo.	
τῷ	μεγάλῳ	μείζονι	μεγίστῳ
τῇ	μεγάλῃ	μείζονι	μεγίστῃ
τῷ	μεγάλῳ	μείζονι	μεγίστῳ.
		Accusatiuo.	
τὸν	μέγαν	μείζονα	μέγιστον
τὴν	μεγάλην	μείζονα	μεγίστην
τὸ	μέγα	μείζον	μέγιστον.
		Vocatiuo.	
ᾧ	μέγας	μείζον	μέγιστε
	μεγάλη	μείζον	μεγίστη
	μέγα	μείζον	μέγιστον.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo.

τῷ	μεγάλῳ	μείζονε	μεγίστῳ
τᾷ	μεγάλῳ	μείζονε	μεγίστῳ
τῷ	μεγάλῳ	μείζονε	μεγίστῳ.

Genitiuo & Datiuo.

τοῖν	μεγάλοιν	μειζόνοιν	μεγίστοιν
ταῖν	μεγάλων	μειζόων	μεγίστων
τοῖν	μεγάλοιν	μειζόνοιν	μεγίστοιν.

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οἱ μέγ

COMPARATIONIS.

οι	μεγάλοι	μειζονες	μεγιστοι
αι	μεγάλαι	μειζονες	μεγισται
τα	μεγάλα	μειζονα	μεγιστα.

Genitiuo.

των	μεγάλων	μειζώνων	μεγίστων,
-----	---------	----------	-----------

in omni genere.

Datiuo.

τοις	μεγάλοις	μειζοσι	μεγίσοις
ταις	μεγάλαις	μειζοσι	μεγίσταις
τοις	μεγάλοις	μειζοσι	μεγίσοις.

Accusatiuo.

τους	μεγάλους	μειζονας	μεγίστους
τας	μεγάλας	μειζονας	μεγίστας
τα	μεγάλα	μειζονα	μεγιστα.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

4. Paradigma aliud.
Singularis numerus.

Nominatiuo.

ο	πολύς	πλείων	πλείς
η	πολή	πλείων	πλείση
το	πολύ	πλείον	πλείσον.

Genitiuo.

ου	πολλῶ	πλείον	πλείσθ
της	πολλῆς	πλείον	πλείσθς
ου	πολλῶ	πλείον	πλείσθ.

Datiuo.

τι	πολλῶ	πλείονι	πλείσθω
τι	πολλῆ	πλείονι	πλείσθῃ
τι	πολλῶ	πλείονι	πλείσθω.

D ;

Accu-

DE GRADIBVS

Accusatiuo.

τόν	πολύν	πλείονα	πλείστον
τήν	πολλήν	πλείονα	πλείστω
τό	πολύ	πλείον	πλείστον.

Vocatiuo.

ὦ	πολύ	πλείον	πλείστε
	πολλή	πλείον	πλείστη
	πολύ	πλείον	πλείστον.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vocatiuo.

τώ	πολλώ	πλείονε	πλείστω
τά	πολλά	πλείονε	πλείστα
τώ	πολλώ	πλείονε	πλείστω.

Genitiuo & Datiuo.

ποῖν	πολλοῖν	πλειόνοι	πλείστοιν
ταῖν	πολλοῖν	πλειόνοι	πλείστοιν
ποῖν	πολλοῖν	πλειόνοι	πλείστοιν.

Pluralis numerus.

Nominatiuo.

οἱ	πολλοί	πλείονες	πλείστων
αἱ	πολλαί	πλείονες	πλείστων
τά	πολλά	πλείονα	πλείστα.

Genitiuo.

τῶν	πολλῶν	πλειόνων	πλείστων.
-----	--------	----------	-----------

in omni genere.

Datiuo.

τοῖς	πολλοῖς	πλείοσι	πλείστοις
ταῖς	πολλοῖς	πλείοσι	πλείστοις
τοῖς	πολλοῖς	πλείοσι	πλείστοις.

Accu-

COMPARATIONIS.

Accusatiuo.

πύς	πολλούς	πλείονας	πλείσσε
πύς	πολλὰς	πλείονας	πλείσα
πύ	πολλὰ	πλείονα	πλείσα.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

5. Paradigma comparationis ex aduerbijs.

Singularis numerus.

Nominatiuo.

ὁ	ἀνώ	ἀνώτερος	ἀνώτατος
ἡ	ἀνώ	ἀνώτερος	ἀνώτατη
τὸ	ἀνώ	ἀνώτερον	ἀνώτατον.

Genitiuo.

τῷ	ἀνώ	ἀνώτερος	ἀνώτατος
τῆς	ἀνώ	ἀνώτερος	ἀνώτατης
τῷ	ἀνώ	ἀνώτερος	ἀνώτατος.

Datiuo.

τῷ	ἀνώ	ἀνώτερος	ἀνώτατῷ
τῇ	ἀνώ	ἀνώτερος	ἀνώτατῇ
τῷ	ἀνώ	ἀνώτερος	ἀνώτατῷ.

Accusatiuo.

τὸν	ἀνώ	ἀνώτερον	ἀνώτατον
τὴν	ἀνώ	ἀνώτερον	ἀνώτατὴν
τὸ	ἀνώ	ἀνώτερον	ἀνώτατον.

Vocatiuo.

ὦ	ἀνώ	ἀνώτερε	ἀνώτατε
ὦ	ἀνώ	ἀνώτερος	ἀνώτατη
ὦ	ἀνώ	ἀνώτερον	ἀνώτατον.

D 4

Dua

DE GRADIB. COMPARAT.

Dualis numerus.

Nominatiuo, Accusatiuo, & Vo-
catus.

τώ	άνω	άνωτέρω	άνωτάτω
τά	άνω	άνωτέρω	άνωτάτω
τώ	άνω	άνωτέρω	άνωτάτω.

Genitiuo & Datiuo.

των	άνω	άνωτέροι	άνωτότοι
ταίν	άνω	άνωτέροι	άνωτάτων
των	άνω	άνωτέροι	άνωτότοι.

Pluralis numerus.

Nominatiuos

οι	άνω	άνώτεροι	άνώτατοι
αι	άνω	άνώτεροι	άνώτατοι
τα	άνω	άνώτεροι	άνώτατοι.

Genitiuo.

των	άνω	άνωτέρων	άνωτάτων.
-----	-----	----------	-----------

in omni genere.

Datiuo.

τοις	άνω	άνωτέροις	άνωτάτοις
ταις	άνω	άνωτέροις	άνωτάτοις
τοις	άνω	άνωτέροις	άνωτάτοις.

Accusatiuo.

τους	άνω	άνωτέρους	άνωτάτους
τας	άνω	άνωτέρους	άνωτάτους
τα	άνω	άνώτεροις	άνώτατοις.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

Capit

DE NUMERALIBVS.

CAPVT VII.

DE NUMERALIBVS.

Numeralium quædam sunt cardinalia,
quædam ordinalia.

Priori genere censentur εἰς, vnus, δύο vel δύο
duo, τρεῖς, tres, τεσσαρες, quatuor, quæ sic infle-
ctuntur.

Masc. εἷς, ἐνός, ἐνί, ἕνα, vnus.

Fœm. μία, μίας, μιᾷ, μίαν, vna.

Neut. ἓν, ἐνός, ἐνί, ἓν, vnum.

Eodem modo declinantur composita ab
εἰς οὐδεις ἢ μηδεις, nemo, nullus, μηδέμια, οὐδέμια
οὐδέν, μηδέν.

ΔΥΟ.

Δύο, duo, dualis numeri, Atticè δύο, genitiuo
& Dativo δύοῶν & δύοῖν, inuenitur etiam in plu-
rali δύοῶν & δύοῖσι, ποῖτα Δοῖω & δοῖοι viurpant.

ΤΡΕΙΣ.

Plur. Cen. Com. τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς, tres.

Neut. τρία, τριῶν, τρισί, τρία, tria.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ.

Plur. οἱ αἰτσαρες, quatuor. Neut. τὰ τεσσαρα,
τῶν τεσσαρων, τῶν τεσσαρσι, τῶν τεσσαρας. Ionicè
τέσσαρες. Doricè τέτταρες. Poëticè πίσυρες.

A quatuor vsq; ad centum non declinantur
numeralia, nisi constant particulis declinabi-
libus, πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, οἰτώ, ἐννέα, δέκα, decem, ἐνδε-
κα, δώδεκα, δεκατρία, δεκατέσσαρα, δεκαπέντε, εἴ-
κοσι, viginti, εἰκοσίεν, εἰκοσι δύο &c. τριάκοντα, trigin-
τα, τεσσαράκοντα, quadraginta, πενήκοντα, quinquaginta,

DE NUMERALIBVS.

ginta. ἐξήκοντα, sexaginta. ἑβδομήκοντα. septuaginta. ὀγδοήκοντα, octoginta. ἐννεήκοντα, nonaginta. ἑκατὸν, centum.

Quæ numerum centenarium sequuntur, declinabilia sunt: οἱ διακῆσσι, αἱ διακῆσαι, τὰ διακῆσαι, ducenῆ τετρακῆσσι, πεσσερακῆσσι, πεντακῆσσι, ἑξακῆσσι, ἑπτακῆσσι, ὀκτακῆσσι, ἐννεακῆσσι, χίλιοι.

CAPVT VIII.

DE PRONOMINE.

TRia sunt pronomina primitiua, ἐγὼ, εἶ, σὺ, tu, οὗ, sui.

PARADIGMA PRIMAE PERSONAE.

Sing. ἐγὼ, ego. ἐμᾶ, mei. ἐμοί, mihi. ἐμέ, me. per aphæresin, μᾶ, μοί, μέ.

Dual. νῶ, nos duo. νῶν, nostrum duorum, vel duobus nostrum.

Plur. ἡμεῖς, nos. ἡμῶν, nostrum vel nostri. ἡμῖν, nobis. ἡμᾶς, nos.

PARADIGMA SECUNDAE PERSONAE.

Sing. σὺ, tu. σῆ, tui. σοί, tibi. σε, te.

Dual. σφῶ, vos duo. σφῶν, vestrum duorum, vel duobus vestrum.

Plur. ὑμεῖς, vos. ὑμῶν, vestrum vel vestri, ὑμῖν, vobis. ὑμᾶς, vos.

PARADIGMA TERTIAE

Personæ.

Sing. οὗ, sui. οὗ, sibi. ἑ, se.

Dual. σφε, σφίν, sui duorum, vel sibi duobus.

Plur. σφεῖς, σφῶν, sui. σφίσι, sibi. σφᾶς, se.

DE

DE PRONOMINE.
DE POSSESSIVIS PRO-
nominibus.

Octo sunt possessiva, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum. σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. ὅς, ἡ, ὄν, suus. νῶϊ-περ, νῶϊτερε, νῶϊτερον, noster, nostra, nostrum, de duobus. σφῶϊτερ, σφῶϊτερε, σφῶϊτερον, vester, vestra, vestrum, de duobus ἡμέτερε, ἡμέτερον, noster, de pluribus ὑμέτερε, ὑμέτερον, vester, de pluribus. σφέτερε, σφέτερον, suus. Masculina declinantur vt λόγος, fœminina vt ἡμὴ vel ἡμέρε, neutra vt ξύλον.

Derivantur possessiva ἐμὸς, σὸς, ὅς, à tribus primitivorum genitiivis, ἐμῶ, σῶ, οὐ, νῶϊτερος vtro & σφῶϊτερε à genitiivis dualibus νῶϊν & σφῶϊν. Reliqua tria ἡμέτερε, ὑμέτερε, σφέτερε, à genitiivo plurali ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν. Vsurpatur autem sæpissimè primitiiva pro possessivis in omnibus numeris & generibus.

DE PRONOMINIBVS DEMON-
strativis.

Demonstrativa duo sunt οὗτος, hic, ἐκεῖν, ille, & hoc modo inflectuntur.

Masc. Sing. οὗτος, τῆς, τῆτω, τῆτον, ὦ οὗτος, heus tu.

Dual. τῆτω, τῆτιν.

Plur. οὗτοι, τῆτων, τῆτις, τούτους, ὦ οὗτοι, heus vos.

Fœm. Sing. αὐτή, ταύτης, ταύτη, ταύτην, ὦ αὐτή.

Dual. ταύτι, ταύτιν.

Plur.

DE PRONOMINE.

Plur. αὐτῶν, τῶν, ταύτης, ταύτας, ὡ αὐτῶν.

Neut. Sing. ἕτο, τέτς, τέτω, ἕτο, ἄ ἕτο.

Dual. τέτω, τέτοιν.

Plur. ταῦτα, τῶν, ταῦτα, τῶν, ὡ ταῦτα.

Mascul. ἐκεῖν Ⓞ, ille. Fœm. ἐκεῖνη. Neut. ἐκεῖνο.
 ὡτ ὁ λόγος, ἡ ἡμῆ, τὸ ξύλον.

Relatiuum pronomen vnum est, αὐτός, αὐ-
 τή, αὐτό, ipse.

Ab hoc tria nascuntur composita, ἐμαυτῶ, μεῖψις, σεαυτῶ, τειψις, ἐαυτῶ, suiψις. Carent nominatiuo, & ita declinantur.

Masc. Sing. ἐμαυτῶ, μεῖψις. ἐμαυτῶ, mihίψις.
 ἐμαυτὸν, μεῖψις.

Fœm. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆ, ἐμαυτήν.

Neut. ἐμαυτῶ, ἐλαυτῶ, ἐμαυτῶ.

Secundæ personæ σεαυτῶ, σεαυτῶ, τειψις, σε-
 αυτῶ, σεαυτῶ, σεαυτὸν, σεαυτὸν.

Fœm. σεαυτῆς, σεαυτῆς, σεαυτῆ, σεαυτῆ. σεαυτήν,
 σεαυτήν.

Neut. σεαυτῶ, σεαυτῶ, σεαυτῶ, σεαυτῶ, σεαυτὸ,
 σεαυτὸ.

Tertiæ personæ, ἐαυτῶ, ἐαυτῶ, ἐαυτῶ, ἐαυτῶ,
 ἐαυτὸν, ἐαυτὸν.

Fœm. ἐαυτῆς, ἐαυτῆς, ἐαυτῆ, ἐαυτῆ, ἐαυτήν, ἐαυτήν

Neutrum vt masculinum

Plur. ἐαυτῶν & σφῶν αὐτῶν, ἐαυτοῖς, & σφί-
 σιν αὐτοῖς, ἐαυτούς, & σφῶσ αὐτούς.

Fœm. ἐαυτῶν, ἐαυτῶν, ἐαυτῶν.

Neut. ἐαυτῶν, ἐαυτοῖς, ἐαυτοῖς.

Duo priora carent plurali, hoc nequaquam,
 imò

DE PRONOMINE.

imò plurale ipsius in omnes personas conuenit, *ἑαυτῶν, nostrum, vestrum, sui ipsorum. ἑαυτοῦς, nos, vos, se ipsos.* sic interdum singulariter *ἑαυτῶ, tui ipsius. ἑαυτόν, te ipsum.*

In finitum pronomen est, *ὁ δείνα, quidam, cuius* hæc est inflexio.

Masc. *ὁ δείνα, ὁ δείνῳ, τῷ δείνῳ, τὸν δείνα.*

Fœm. *ἡ δείνα, τῆς δείνῳ, τῇ δείνῳ, τὴν δείνα.*

Neut. *τὸ δείνα, τὸ δείνῳ, τῷ δείνῳ, τὸ δείνα.*

Item hoc modo, *ὁ δείνα, ὁ δείνατῳ, τῷ δείνατῳ, ὁ δείνα, ὁ δείνα. Et ὁ δείνα, ὁ δείνα. Et ὁ δείνα, ὁ δείνα. τῷ δείνῳ, τὸν δείνα* apud poëtas.

CAPUT IX.

DE CONIUGATIONIBUS VERBORUM BARYTONORUM.

VERBA Barytona dicuntur, quæ grauem habent accentum in vltima syllaba præsentis temporis indicatiui modi. *τύπτω, verbero, λέγω, dico, παίζω, ludo.*

Nam in omni syllaba quæ non notatur accentu, intelligitur grauis, qui ob id accentus syllabicus vocari solet.

Sunt autem in vniuersum sex coniugationes verborum Barytonorum distinctæ literis characteristicis, seu figuratiuis tanquam notis quibusdam.

CHA

DE VERBIS
CHARACTERISTICÆ PRIMÆ
CONIUGATIONIS.

Præs.	Præt.	Fut.				
π	τέρπω	<table style="border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 5px;"> <tr><td>τέτερφα, <i>delecto</i>.</td></tr> <tr><td>λέλειφα, <i>libo</i>.</td></tr> <tr><td>γέγραφα, <i>scribo</i>.</td></tr> <tr><td>πέτυφα, <i>verbero</i>.</td></tr> </table>	τέτερφα, <i>delecto</i> .	λέλειφα, <i>libo</i> .	γέγραφα, <i>scribo</i> .	πέτυφα, <i>verbero</i> .
τέτερφα, <i>delecto</i> .						
λέλειφα, <i>libo</i> .						
γέγραφα, <i>scribo</i> .						
πέτυφα, <i>verbero</i> .						
β	λείβω					
φ	γράφω					
π	τύπω					

CHARACTERISTICÆ SECUNDÆ
CONIUGATIONIS.

γ	λέγω	λέξω	λέλεχα, <i>dico</i> .
κ	πλέκω	πλέξω	πέπλεχα, <i>plecto</i> .
χ	τρέχω	τρέξω	πέτεχα, <i>curro</i> .
κ	πίπτω	πέξω	πέπεχα, <i>ratio</i> .

CHARACTERISTICÆ TERTIÆ
CONIUGATIONIS.

δ	ἄδω	ἄσω	ἤκα, <i>cano</i> .
τ	αἰνύτω	αἰνύσω	καἰήνυκα, <i>perficio</i> .
θ	πλήθω	πλήσω	πέπληκα, <i>impleo</i> .

CHARACTERISTICÆ QUARTÆ
CONIUGATIONIS.

ζ	παίζω	παίξω	πέπαιχα, <i>ludo</i> .
σσ	ὀρύσσω	ὀρύξω	ἄρυχα, <i>fodio</i> .
ζ	φράζω	φράσω	πέφρακα, <i>dico</i> .
ωσ	πλάσσω	πλάσω	πέπλακα, <i>fungo</i> .

Quædam huius coniugationis habent duplex futurum in eadem significatione : ut ἄρ-

παίζω

BARYTONIS.

παίζω, γαρίο, βασίζω, porto, παίζω, ludo. Futurum
 ἀρπάσω, & ἀρπαίξω.

Attici pro gemino σσ usurpant geminum ττ,
 ὀρύσσω, ὀρύττω, fodio.

CHARACTERISTICÆ QVIN-
 TÆ CONIUGATIONIS.

λ	ψάλλω	ψαλλῶ	κα	ἐψαλλκα, cano, psallo.
μ	νέμω	νεμιῶ		νενέμηκα, distribuo.
ν	φαίνω	ῶ φανῶ	κα	πέφαγκα, ostendo.
ρ	σπείρω	σπερῶ		ἔσπαρακα, sero.
μν	τέμνω	τεμιῶ		τετέμηκα, scindo.

CHARACTERISTICÆ SEXTÆ
 CONIUGATIONIS.

α	γελάω	γελάσω	κα	γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω	τελέσω		τετέλεκα, finio.
ι	τίω	τίσω		τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω	ὀμόσω		ῶμοκα, iuro.
υ	δύω	δύσω		δέδυκα, ingredior.
ω	ῥάω	ῥάσω		ἔρρωκα, robo.
αι	παίω	σω παίσω	κα	πέπαικα, serio.
αι	φαίω	φαύσω		ἔφαικα, tango.
ει	σείω	σείσω		σέσεικα, quatio.
ευ	ἵππεύω	ἵππεύσω		ἵππευκα, equito.
οι	οἶω	οἶσω		ῶκα, fero.
κ	κρέω	κρέσω		κέκρεκα, pulso.
υ	ὀπύω	ὀπύσω		ῶπυκα, uxorem habeo.

Sunt igitur primæ coniugationis caracte-
 risticæ β, π, φ.

Secundæ, γ, κ, χ.

Ter-

DE VERBIS

Tertiæ, δ, τ θ.

Quartæ ζ, duplex α, aut τ.

Quintæ, λ, μ, ν, ρ.

Sextæ omnes vocales, præter η, nisi in verbo δῆω: inuenio. quod tamen ferè futuri uignificationem habet, & omnes diphthongi propriæ, & vna impropria υ.

In terminationibus π, κ, μν, prior consonans censetur characteristica.

Characteristica futuri sunt ψ, ξ, σ, λ, μ, ν, ρ. Liquida λ, μ, ν, ρ, dicuntur immutabiles, quod in futuro quintæ coniugationis æquè maneant, vt in præsentii.

PARADIGMA VERBI ACTIVI PRIMÆ CONIUGATIONIS.

Indicatiui præsens.

Sing. τὸ πῶ, τὸ πλεῖς, τὸ πλεῖ, verbero, α, ατ.

Dual. τὸ πλετον, τὸ πλετον.

Plur. τὸ πλομεν, τὸ πλετε, τὸ πλεσι.

Numeri tres sunt, vt in nominibus.

Tres itidem personæ, τὸ πῶ, ego verbero, τὸ πλεῖς, tu verberas, τὸ πλεῖ, ille verberat.

Quando prima pluralis desinit in μεν, tunc dualis caret prima persona. Secunda & tertia persona dualis sunt similes terminatione, quando tertia pluralis exit in ι, & in passiuua voce in ει, alioqui sunt dissimiles.

Imper-

DE AUGMENTO

Imperfectum.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπτε, verberabam, as, at.

D. ἐτύπλετον, ἐτύπλέτω, verberabatis, bant, duo.

P. ἐτύπλομαι, ἐτύπλετε, ἐτύπλον.

DE AUGMENTO

VERBORVM.

Augmentum duplex est, syllabicum & temporale: syllabicum conuenit verbis à consonante cœptis, hæc enim initio præteriti imperfecti assumunt ε, τύπω, verbero, ἐτύπλον. λέγω, ἔλεγον, dico, πλήθω, impleo, ἐπληθον. & quia necessariò numerus syllabarum augetur additione literæ ε, ideo augmentum syllabicum appellatur.

Temporale augmentum conuenit illis verbis, quæ incipiunt à vocali aut diphthongo mutabili. Nam vocalium aut diphthongorum alia sunt mutabiles, quod mutantur in præteritis, & alijs temporibus augmentum recipere solitis; alia sunt immutabiles, quod non mutantur.

Cæterum quæ mutantur, & in quas; & quæ non mutantur, hæc tabula ostendit.

Vocales	Muta- biles.	a	η, ἀνώω, ἤνωον, perficio, bam.
		ε	sic α in η, ἄδω, cano, ἤδον. η, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.
		ο	ω, ὀπέζω, ὠπέζον, præbeo, bam.

E Voca

DE AUGMENTO

Vocales	Immutabiles	η, ἠχέω, ἠχεον, sono, sonάbam.	
		ι, ἰξέω, ἰξευον, visco aues capio.	
		υ, ὑβείζω, ὑβειζον, iniuria, afficio.	
Diphthongi	Muta- biles.	ω, ᾠθω, ᾠθον, impello.	
		} in	αι } η, αἶρω, ἠρον, tollo, bam.
			αυ } ηυ, αὐξάνω, ἠυξανο, au- geo, bam.
		οι } ω, οἰκίζω, ᾠκίζον, aedifi- co, bam.	
		Immutabiles.	ει, εἰκάζω, εἰκαζον, assimilo- bam.
ευ, εὐθύνω, εὐθυνον, dirigo, βά- ζω, ἐτάζω, ἐταζον, vulnero- bam.			

Præteritum perfectum.

Sing. πέτυφα, πέτυφας, πέτυφε, verberavi.

Dual. πέτυφατον, πέτυφατον, verberastis duo.

Plur. πέτυφαμεν, πέτυφατε, πέτυφασι.

DE AUGMENTO PRÆTERITI.

SI verbum incipiat a vocali, aut diphthongō, idem est initium perfecti & imperfecti, in dō & plusquamperfecti, omniumq; Aoristorum cuiusq; vocis, indicatiui modi, & denique paulò post futuri, ἀνύω, perficio, ἠνυον, ἠνυκα, ἠνύ-
θειν, ᾠδω, ᾠατο, ᾠκα, ᾠκειν.

Idem

VERBORVM.

Idem fit in verbis à consonante cœptis, modo syllabicum augmentum longum sit positione: ἀείρω, sero, ἔπειρον, ἔπειρα. ἀεῖρα.

Nam si augmentum syllabicum breue sit, aut ante mutam & liquidam, tum in præterito reperitur prima consonans præsentis, τύπω, verbero, ἔτυπον, πέτυφα: γράφω, scribo, ἔγραψον, γέγραφα.

Verba cœpta à γν & γρη, non repetunt in præterito primam præsentis, licet & syllabicum augmentum sit ante mutam & liquidam: γνῶω, γνώσω, ἔγνωκα, nosco, γνωρίζω, notum facio, ἔγνώριζον, ἔγνωρικα. γρηγορέω, vigilo, ἔγρηγόρηκα. Videtur hoc fieri cacophoniam vitandam gratia; durum enim esset γέγνωκα.

Verba quæ inchoantur à κλ, πλ, μν, repetunt primam præsentis secundum communem regulam syllabici augmenti ante mutam & liquidam. Nam licet κλ, & alia non sint mutæ & liquidæ, faciunt tamen apud Poetas syllabam communem κλάομαι, possideo, κέκτημαι: πλώω, pro quo utimur, πίπλω, cado, πέπλωκα, μνάομαι, reminiscor, μέμνημαι.

Verba quæ aspirata inchoantur, repetunt in præterito perfecto tenuem eius: θύω, sacrifico, ἔθυον, πέθυκα, χεῖω, ungo, κέχευκα, νησι.

DE PENULTIMA SYLLABA

præteriti perfecti.

Penultima perfecti, & futuri eadem est, τύψω, πέτυφα.

E z

Ex

Idem

DE AUGMENTO

Excipe primò dissyllaba quintæ coniugationis, quæ e futuri mutant in α; σέλω, mitto, σέλω, ἔσσελα: σπεύρω, sero, σπεύω, ἔσσερα.

Excipe secundò dissyllaba vocali aut diphthongo mutabili constantia. ἄγω, ago, ἄξω, ἤχῳ ἄδω, cano, ἄσω, ἤκα.

Vocalem ε in penultima primæ & secundæ coniugationis mutant Attici in ο: πέμπω, mitto, πέπεμφα, πέπομφα. βρέξω, βρέχω, βέβροχα, rigo.

λ & ς characteristicæ quintæ coniugationis manēt in præterito vt in futuro, ψάλλω, ψαλώ, ἔψαλλα, cano, σπεύρω, sero, σπεύω, ἔσσερα.

μ seruatur quidem, sed adsciscit sibi η euphoniae gratia: δέμω, adifico, δέμῳ, δεδέμηκα: νέμω, νέμῳ, νενέμηκα distribuo. Sic βρέμω, τέμνω, στέμο, σεσο, πέτμηκα, & λυκορε τέτμηκα. Sic δέδμηκα, προδεδέμηκα; κάμνω, λαβορο, κάμῳ, κεχάμηκα, & κέκμηκα.

Præteritum plusquamperfectum.

S. ἔπετύθειν, ἔπετύθεις, ἔπετύθει, verberaueram.

D. ἔπετύθειτον, ἔπετυθείτω.

P. ἔπετύθειμι, ἔπετύθειτε, ἔπετύθεισαν.

Formatur à perfecto, mutando α in ειν. Si perfectum incipiat à consonante, tunc præponitur ε τέτυφα, ἔτετύθειν, alias idem est vt in usque principium, ἤνηκα, perfecti, ἠνύκειν. Et hoc intelligendum est de verbis simplicibus. Nam si sit compositum: tunc interijcitur ε inter præpositionem & verbum σωτάτῳ, σῆστηο, σω-

τέτοσ-

PRÆTERITI.

τέταχα, σιωετατάχειν, συμβάλλω, confero, conūcio,
συμβέβληκα, σιωεβεβληκειν.

Aoristus primus.

Sing. ἔτυφα, ἔτυψα, ἔτυψε, verberavi.

Dual. ἔτυφατον, ἔτυψάτην.

Plur. ἔτύψαμεν, ἔτύψατε, ἔτυψαν.

Idem augmentum habet vterque Aoristus
cum imperfecto. ἔτυπλον, ἔτυψα, ἔτυπον. ἄνύω, ἤ-
νυον, ἤνυσα.

Characteristica Aoristi primi eadem est quæ
futuri, à quo etiam formatur. conuerso ω in α,
& præposito augmento, τύφα, ἔτυφα.

Excipe primò ἔπω, εἶπα, dico. ἐνέγκω, fero, ἤνε-
γκα. τίτιμι, ροπο, ἔθηκα; δίδωμι, do, ἔδωκα; ἵημι,
μιτο, ἤκα.

Excipe secundò hæc verba, χέω, fundo, ἔχεα,
vel ἔχευα; κείω, νρο, vel κείω, ἔκηα; σείω, moueo, ἔ-
σευα ἄλύω, νιτο, ἤλευα, quæ in α purum exeunt.
sublata futuri cōlonante, χεύσω, κεύσω, quam-
uis reperiatur quoque Aoristus, ἔχευσα & ἔ-
καυσα.

In quinta coniugatione α futuri mutatur in
η, si in præsentī α simplex fuerit: ψάλλω, ψαλλῶ,
ἔψηλα.

Si in præsentī fuerit αι, tunc α futuri Atticè
mutatur in η: cōmuniter verò retinetur: μιάν-
νω, maculo, μιανῶ, ἐμίηνα, Atticè, communiter
ἐμίηνα; φαίνω, apparco, ostendo, φανῶ, ἔφηνα, ἔφα-
να. Est autem hic α longum, quod in futuro
fuerat breue.

DE AORISTO

Ex e futuri facienda est diphthongus addito
ι, σπείρω, σπείρω, ἔσπειρα, sero: σείλω, mitto, σείλω, ἔ-
σειλα, ι & υ in futuro breues, hic habentur lon-
ga, κείνω, iudico, κείνω, ἔκεινα; ὀτρύνω, ὀτρύνω,
ᾠτρύνω, impello.

Aoristus secundus.

Sing. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.

Dual. ἐτύπετον, ἐτύπέτην.

Plur. ἔτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Fit hic Aoristus ab imperfecto, cuius etiam
augmentum habet.

Tertia pluralis est æqualis primæ singu-
lari.

Penultima breuis est, ac fermè vna ex anci-
pitibus, α, ι, υ.

η & ω præsentis & imperfecti mutantur in
α: λήβω, inusitatum, ἔληβον, Aoristo secundo, ἔ-
λαβον, accepi, τρώγω, comedo, ἔτρωγον, ἔτρωγον, co-
medi.

αι, αυ & ς abijciunt subiunctiuam: καίω, νρο,
ἔκαον: παύω, sedeo, ἔπαον. ἀκέω, audio, ἤκρον. ει, ευ,
abijciunt prepositiuam ε: λείπω, relinquo, ἔλιπον.
Φεύγω, fugio, ἔφυγον.

ε quintæ coniugationis licet breue sit, mu-
tatur tamen in α, σπείρω, ἔσπαρον, sero, δέρω, ex-
corio. ἔδαρον: σείλω, ἔσειλον, mitto: τίμνω, scindo, ἔ-
ταμον & ἔπεμον. Idipsum quoq; in aliarum con-
iugationum verbis contingit, præcipuè si ha-
bent liquidam vel ante vel post ε: τρέπω, verto, ἔ-
τραπον: τρέφω, ἔτραφον, nutritio: κλέπω, ἔκλαπον,
furor.

Ἡαε

SECUNDO.

Hæc tamen tria, λέγω, dico, φλέγω, γγο, βλέπω, video, non mutant ε in ω.

Trisyllaba quintæ abijciunt iota, ὀφείλω, debeo, ὠφελον, ἐγείρω, excitio, ἠγερων.

DE CHARACTERISTICA AORISTI secundi.

Characteristica eadem est huius Aoristi præsentis, & imperfecti, loquendo de characteristicâ, quæ sit consonans, τύπω, ἔτυπον, ἔτυπον.

Excipitur primò, βλάπω, nocuo, ἔβλαβον, κρύπω, abscondo, ἔκρυβον, καλύπω, tecto, ἐκάλυβον per β, & βάπω, tingo, ἔβαφον, θάπω, sepelio, ἔταφον, σκάπω, fodio, ἔσκαφον, ράπω, sumo, ἔρραφον.

Excipiuntur secundò verba quartæ coniugationis, quorum futurum desinit in ξω, habent enim characteristicam γ, quorum verò futurum exit in σω, characteristicam habent δ. ἔρύτιω, fodio, ἔρύξω, ὠρυγον: φράζω, loquor, φράσω, ἔφραδον.

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει, verberabo.

D. τύψετον, τύψετον.

P. τύψομεν, τύψετε, τύψοσι.

Fit à præsentis mutata characteristicâ præsentis in characteristicam futuri, λέγω, λέξω, dico, ἄδω, ἄσω, cano.

Penultima futuri eadem est cum præsentis, λέγω, λέξω.

E 4

Excipere

DE AORISTO

Excipe verba quintæ coniugationis, quæ penultimam futuri corripunt, abijciendo vel posteriorem consonantem, vel vocalem subiunctiuam ex diphthongo, σείλω, mitto, σελῶ; σπείρω, σπερῶ, semino.

Excipe secundò verba contracta, φιλέω, ἀποφιλήσω, λιμάω, λιμήσω, honoro, διλόω, manifesto, δηλώσω. Quamuis quædam conueniunt cum presenti, πονέω, laboro, πονέσω: γελάω, γελάσω, rideo: ὁμῶ, ἰντο. ὁμῶσω.

Futurum secundum.

Sing. τυπῶ, τυπέις, τυπέϊ.

Dual. τυπέϊτον, τυπέϊτον.

Plur. τυπέμεν, τυπέϊτε, τυπέσσι.

Idem significat quod futurum primum, fitque ab Aoristo secundo, mutato ον in ῶ circumflexum, augmentoq; abiecto.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

Sing. τύπε, τυπέτω, verbera, verberet.

Dual. τύπετον, τυπέτων.

Plur. τύπετε, τυπέτωσαν.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

Sing. τέτυφε, τετυφέτω, verberaueris.

Dual. τετύφετον, τετυφέτων.

Plur. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Aoristus primus.

Sing. τύψον, τυψάτω, verberato tu, vel verberabis.

Dual. τύψατον, τυψάτων.

plur.

SECUNDO.

Plur. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

Sing. τύπε, τυπέτω, verberato tu vel verberabis.

Dual. τύπετον, τυπέτων.

Plur. τύπετε, τυπέτωσαν.

Præteritum perfectum ubique seruat suum augmentum siue syllabicum siue temporale, Aoristi illud amittunt extra indicatiuum, excepto verbo εἶπον, de quo supra dictum est.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἶθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, utinam verberarem.

D. τύπτοιτον, τυπτοίτην, utinam verberaretis vos duo.

P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἶθε τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, utinam verberauerim vel verberauissem.

D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.

P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus primus.

S. εἶθε τύψαιμι, τύψαις, τύψαι, utinam verberauerim.

D. τύψαιτον, τυψαίτην.

P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus secundus.

S. εἶθε, τύποιμι, τύποις, τύποι, utinam verberauerim.

D. τύποιτον, τυποίτην.

P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum primum.

S. εἶθε τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, utinam verberem.

Ε 5

D, τύ-

DE CONIUNCTIVO

D. τύποιτον, τυποίτην.

P. τύποιμεν, τυποίτε, τυποίεν.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυποίμι, τυποίς, τυποί.

D. τυποίτον, τυποίτην.

P. τυποίμεν, τυποίτε, τυποίεν.

Aoristus Aolicus.

S. εἴθε τύφαια, τύφαιας, τύφαιε, *utinam verberauerim.*

D. τυφείατον, τυφείατην.

P. τυφείαμεν, τυφείατε, τύφαιαν.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν τύπιω, τύπιης, τύπιη, *si verberem.*

D. τύπιητον, τύπιητον.

P. τύπιωμεν, τύπιητε, τύπιωσι.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἰάν τετύφω, τετύφης, τετύφη, *si verberauerim, vel verberauissem.*

D. τετύφητον, τετύφητον.

P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Aoristus primus.

S. εἰάν τύφω, τύφης, τύφη, *si verberaueo.*

D. τύφητον, τύφητον.

P. τύφωμεν, τύφητε, τύφωσι.

Aoristus secundus.

S. εἰάν τύπω, τύπης, τύπη.

D. τύπητον, τύπητον.

P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

In secunda & tertia singulari omnium temporum.

DE PARTICIPIO.

porum est η diphthongus impropria. In duali
& plurali est tantum vocalis η.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, τύπειν, verberare.

Perfectum & plusquamperfectum, τετυφέναι, verberasse.

Aoristus primus, τύψαι, verberasse.

Aoristus secundus, τύπειν, idem.

Futurum primum, τύψειν, verberaturum esse.

Futurum secundum, τυπεῖν, idem.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ὁ τύπων, ἔ τυποντ &, verberans.

ἡ τύπῃσα, τῆς τυπῆσις.

τὸ τυπον, ἔ τυποντ &.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυφῶς, ἔ τετυφῶτ &, qui verberavit vel verberaverat.

ἡ τετυφῆσα, τῆς τετυφῆσις.

τὸ τετυφός, ἔ τετυφῶτ &.

Aoristus primus.

ὁ τύψας, ἔ τύψαντ &, qui verberavit.

ἡ τύψασα, τῆς τυψῆσις.

τὸ τύψαν, ἔ τύψαντ &.

Aoristus secundus.

ὁ τυπῶν, ἔ τυπόντ &, idem.

ἡ τυπῆσα, τῆς τυπῆσις.

τὸ τυπόν, ἔ τυπόντ &.

Futurum primum.

ἀτύ-

DE PARTICIPIO.

ὁ τύφων, ἔ τύφοντο, verberaturus,
ἡ τύφουσα, τῆς τυφύσεως.
τὸ τύφον, ἔ τύφοντο.

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν, ἔ τυπῶντο, idem.
ἡ τυπῶσα, τῆς τυπῶσεως.
τὸ τυπῶν, ἔ τυπῶντο.

Aoristus secundus acuitur, τυπῶν, secundum futurum circumflectitur, τυπῶν.

Participia masculina & neutra pertinent ad quintam, foemina ad secundam declinationem simplicium.

INDICATIVI VERBI PASSIVI

Præfens.

Sing. τύπλομαι, τύπλη, τύπλεται, verberor.
D. τυπλόμεθον, τύπλεθον, τύπλεθον.
P. τυπλόμεθα, τύπλεθε, τύπλονται.

Secunda persona passivi præsentis & futuri definit in η, τύπλη, τυφθήση, τυπήση, πετύψη.

Excipe βάλομαι, βάλει, volo, οίομαι, οίει, puto, ὄψομαι, ὄψει, videbo, ab ὀπλομαι, quæ secundam personam in ει habent more Attico.

Imperfectum.

Sing. ἐτυπτόμι, ἐτύπτε, ἐτύπτετο, verberabar.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεθον, ἐτυπτέθω.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεθε, ἐτύπταντο.

Præteritum perfectum.

S. πέτυμμα, πέτυψαι, πέτυπται, verberatus sum vel fui.
D. πέτύμμεθον, πέτυφθον, πέτυφθον.

P. τε-

DE INDIC. VERBI PASSIVI.

P. πέτυμμεθαι, πέτυφθε, τετυμμένοι είσι.

Fit ab actiuo extrema syllaba aut litera in
μαι conuersa.

Secunda persona exit in σαι, actu scilicet aut
potestate. Actū, vt κέκειμαι, iudicatus sum, κέκρι-
σαι, iudicatus es.

Potestate & valore, vt πέτυψαι, λέλεξαι. Nam
ψ & ξ valent etiam σ.

Excipitur præteritum μέμνημαι, meminī, quod
in secunda persona habet terminationem præ-
sentis μέμνη. Licet etiam legatur μέμνησαι. Ter-
tia persona exit in ται.

DE FORMATIONE PRÆTERITI
primæ coniugationis.

In prima coniugatione mutatur φα actiui in
μαι, πέτυφα, πέτυμμαι: γέγραφα, γέγραμμαι.

In secunda & tertia singulari est π tenuis a-
ctu vel potestate. Actū πέτυπται, potestate, πέ-
τυψαι. Nam ψ valet πσ.

Secunda & tertia dualis, & secunda plura-
lis fiunt in omni coniugatione Barytona, à ter-
tia singulari mutatis tenuibus in aspiratas, &
αι in ον vel ε τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε.

Tertiam pluralē circumloquimur per par-
ticipium præteriti, & verbum substantiuum
είμι, quoties tertia singularis non definit in ται
purum, τέτυπται, τετυμμένοι είσι. Cūm vero ται
purum fuerit, tunc fit tertia pluralis sine cir-
cumlocutione interponendo ν ante ται, νενέμη-
ται, νενέμνηται, distributi sunt: κέκειται, κέκεινται,
iudicati sunt.

EXEM-

DE PRÆTERITO.
EXEMPLVM PRÆTERITI PASSIVI
secundæ coniugationis.

S. λέλεγμαι, λέλεξα, λέλεκται, dictus sum.

D. λελέγμεθον, λέλεχθον, λέλεχθον.

P. λελέχμεθα, λέλεχθε, λελεγμένοι, εἰσὶ.

Formatur à voce actiua mutando χ in γμαι,
λέλεχα, λέλεγμαι.

Dissyllaba primæ & secundæ coniugationis
quæ in Attico præterito mutant ε in ο, hic re-
petunt suū ε, κλέπω, furto, κέκλοφα, κέκλεμαι,
inuenitur etiam κέκλαμαι, furto ablatum sum.

Quæ ῥε habent cum aliqua consonante ver-
tunt ε in α, σρέφω, verto, ἔσρεφα, ἔσρεφμαι, ver-
sus sum. τρέφω, τέτραμαι, nutritus sum, sed βρέ-
χω, rigo, βέβρεχα, βεβρεγμένοι, rigatus.

EXEMPLVM TERTIÆ CON-
iugationis.

S. πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισαι, persuasus sum.

D. πεπέισμεθον, πέπεισθον, πέπεισθον.

P. πεπέισμεθα, πέπεισθε, πεπεισμένοι, εἰσὶ.

Formatur à πείθω, πέπεικα, persuadeo, καὶ ver-
tendo in μαι, & interposito σ.

EXEMPLA QUARTÆ CON-
iugationis.

S. ὠρύγμαι, ὠρύξαι, ὠρυκται, fossus sum.

D. ὠρύγμεθον, ὠρυχθον, ὠρυχθον.

P. ὠρύγμεθα, ὠρυχθε, ὠρυγμένοι, εἰσὶ.

S. πέφρασμαι, πέφρασαι, πέφρασαι, dictus sum.

D. πεφράσμεθον, πέφρασθον, πέφρασθον.

P. πεφράσμεθα, πέφρασθε, πεφρασμένοι, εἰσὶ.

Sicut

VERBI PASSIVI.

Sicut in actiua voce quædam verba huius
coniugationis sequuntur secundam, quædam
verò tertiam, ita etiam in voce passiva.

EXEMPLA QUINTAE CON-
iugationis.

S. ἔψαλμαι, ἔψαλσαι, ἔψαλται, cantatus sum.

D. ἔψαλμεθον, ἔψαλθον, ἔψαλθον.

P. ἔψαλμεθα, ἔψαλτε, ἔψαλμένοι εἰσὶ.

S. ἔπαρμαι, ἔπαρσαι, ἔπαρται, satius sum, &
απείρω.

D. ἔπαρμεθον, ἔπαρθον, ἔπαρθον.

P. ἔπαρμεθα, ἔπαρθε, ἔπαρμένοι εἰσὶ.

Vt in actiuo præterito, ita & hic seruantur
immutabiles λ & ρ. Quæ verò in actiuo η ad-
sciscunt ad ν, aut illud omninò abijciunt, hic i-
dem faciunt, vt in his exemplis vides.

S. νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, ἀνέμω, distri-
buis.

D. νενεμήμεθον, νενεμήθον, νενεμήθον.

P. νενεμήμεθα, νενεμήθε, νενεμίωται.

Quorum actiuum exit in γηα, illa formant
passiuū in μιαι, φαίνω, ostendo, apparere, πέφαγ-
κα, πέφαρμαι, πέφανσαι, πέφανται.

EXEMPLA SEXTAE CONIV-
gationis.

S. ἤκασμαι, ἤκασαι, ἤκασται, auditus sum.

D. ἤκούσμεθον, ἤκουθον, ἤκουθον.

P. ἤκούμεθα, ἤκουθε, ἤκασμένοι εἰσὶ.

S. τετόξευμαι, τετόξευσαι, τετόξευται.

D. τετόξεύμεθον, τετόξευθον, τετόξευθον.

P. πῆ

DE PRÆTER. VERBI PASSIVI.

P. τετόξειμεθα, τετόξευθε, τετόξευνται.

Cōiugatio interdum habet σ in singulari, interdum non habet, vt patet in allatis exemplis: quæ autem id habeant, quæ non, vñs te docebit.

Præteritum plusquamperfectum.

S. ἐτετόμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, verberatus eram vel fueram.

D. ἐτετόμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.

P. ἐτετόμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Tertia pluralis exit in ντο, si singularis designat in τω primum, vt supra de præterito diximus ἐκέλευτο, ἐκέλευντο, iudicati erant: ἐτετόξευτο, ἐτέλοξευντο, iaculis periti sunt, ἀτόξεύω, iaculor.

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, verberatus sum.

D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.

P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Formatur à tertia persona singulari præteriti passivi mutatis αι in ην, & tenuibus in aspiratas, assumptoque imperfecti augmento, τέτυπται, ἐτύφθην: λέλεκται, ἐλέχθην: πέπεισμαι, ἐπέειπθην. Nam σ præteriti hic quoque seruetur.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη, verberatus fui.

D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.

P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Formatur ab actiuo mutato ον in ην, ἔτυπον, ἐτύπην: ἔλεγον, ἐλέγην, διέτισυμι.

Futurum primum.

Sing.

DE IMPERATIVO.

S. τυφθήσομαι, τυφθήση, τυφθήσεται, verberabor.

D. τυφθισόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.

P. τυφθισόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Formatur à primo Aoristo ablato augmento, ἐτύφθην, τυφθήσομαι: ἐλέχθην, λεχθήσομαι, δικάσαι: ὠρύχθην, ὠρυχθήσομαι, σόδιαι.

Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήση, τυπήσεται, verberabor.

D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.

P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Formatur ab Aoristo secundo ablato augmento; ἐτύπλω, τυπήσομαι, ἐλέγλω, λεγήσομαι δικάσαι.

Paulò post futurum.

S. πετύφομαι, πετύψη, πετύψεται, mox verberabor.

D. πετυφόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.

P. πετυφόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. τύπησ, τυπλέσθω, verberare vel verberator.

D. τύπησθον, τυπλέσθων.

P. τύπλεσθε, τυπλέσθωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. πέτυψο, τετύφθω, verberare vel verberatus esto.

D. πέτυφθον, τετύφθων.

P. πέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda persona huius temporis fit à secunda præteriti indicatiui, πέτυψαι, πέτυψο, γέγραψαι, γέγραψο.

F

Tertia

DE IMPERATIVO.

Tertia fit à tertia duali eiusdem præteriti:
ή τυφθον, τετύφθω: γέγραφθον, γεγερίφθω.

Aoristus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω, verberare vel verberator.

D. τύφθητον, τυφθήτων.

P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπηθι, τυπήτω.

D. τύπητον, τυπήτων.

P. τύπητε, τυπήτωσαν.

ORATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἶθε τυπλοίμην, τύπλοιο, τύπλοιτο, utinam verberarer.

D. τυπλοίμεθον, τύπλοισθον, τυπλοισθίω.

P. τυπλοίμεθα, τύπλοισθε, τύπλοιτω.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἶθε τετυμμένον & εἶλω, εἶης, εἶη, utinam verberatus essem.

D. τετυμμένον, εἶητον, εἶήτιω.

P. τετυμμένοι, εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoristus primus.

S. εἶθε τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη, utinam verberatus sim vel fuerim.

D. τυφθείητον, τυφθειήτιω.

P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus secundus.

S. εἶθε τυπείην, τυπείης, τυπείη, idem.

D. τυπείητον, τυπειήτιω.

P. τυπείημεν, τυπειήτε, τυπειήσαν.

Prime

DE CONIUNCTIVO

Prima pluralis in ημεν contrahitur: τυφθείη-
μεν, τυφθείμεν: πθείημεν, λθείμεν: θείημεν, θείμεν, à
τίημι, ρονε.

Hinc tertia pluralis τυφθείεν, τυπέειεν, λθείεν,
θείεν, pro τυφθείησαν, τυπέησαν, πθείησαν, θείη-
σαν.

Futurum primum.

S. εἶδε τυφθῆσοίμην, τυφθῆσοιο, τυφθῆσοιτο, vti-
nam verberer.

D. τυφθῆσοίμεθον, τυφθῆσοιοθον, τυφθῆσοιοθην.

P. τυφθῆσοίμεθα, τυφθῆσοιοθε, τυφθῆσοιντο.

Futurum secundum.

S. εἶδε τυπισοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.

D. τυπισοίμεθον, τυπήσοιοθον, τυπισοίοθην.

P. τυπισοίμεθα, τυπήσοιοθε, τυπήσοιντο.

Paulò post futurum.

S. εἶδε τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο.

D. τετυφοίμεθον, τετύφοιοθον, τετυφοίοθην.

P. τετυφοίμεθα, τετύφοιοθε, τετύφοιντο.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν τίπλωμαι, τύπλη, τύπληται si verberer vel ver-
bererer.

D. τυπλώμεθον, τύπληθον, τύπληθον.

P. τυπλώμεθα, τύπλησθε, τύπλωνται.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἰάν τετυμμένῳ, ῶ, ἦς, ἦ, si verberatus sim vel
esset.

D. πετυμμένω, ἦτον, ἦτον.

P. πετυμμένοι, ῶμεν, ἦτε, ῶσι.

DE VERBO

Λογιστὸς πρῶτος.

S. εἰάν τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ, si verberatus sim vel fuerim, vel ero.

D. τυφθῆτον, τυφθῆτον.

P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Λογιστὸς secundus.

S. εἰάν τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.

D. τυπῆτον, τυπῆτον.

P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, τύπλομαι, verberari.

Perfectum & plusquamperfectum, τετύφθαι, verberatum esse vel fuisse.

Formatur à secunda persona plurali perfecti indicativi τέτυφθε, τετύφθαι; κέκελοθε, κέκελθε; λέλεχθε, λέλεχθαι.

Λογιστὸς πρῶτος, τυφθῆναι, verberatum esse.

Λογιστὸς secundus, τυπῆναι, idem.

Futurum primum, τυφθήσομαι, verberatum iri.

Futurum secundum, τυπήσεσθε, idem.

Paulò post futurum, τετύψεσθε, max verberatum iri.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ὁ τυπόμενος, & τυπόμενος, qui verberatur vel verberabatur.

ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης.

τὸ τυπόμενον, & τυπόμενος.

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυμμένος, & τετυμμένος, verberatus.

ἡ τε-

PASSIVO.

ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης, verberata.
τὸ τετυμμένον, ἔ τετυμμένον, verberatum.

Aoristus primus.

ὁ τυφθεῖς, ἔ τυφθέντ' Θ, verberatus.

ἡ τυφθείσα, τῆς τυφθείσης.

τὸ τυφθέν, ἔ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεῖς, ἔ τυπέντ' Θ, idem.

ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπέσης.

τὸ τυπέν, ἔ τυπέντ' Θ.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, ἔ τυφθησομένον, verberandus.

ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης, verberanda.

τὸ τυφθησόμενον, ἔ τυφθησομένον, verberandum.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, ἔ τυπησομένον, idem.

ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.

τὸ τυπησόμενον, ἔ τυπησομένον.

Paulò post futurum.

ὁ τετυψόμενος, ἔ τετυψομένον, τὸς verberandus.

ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.

τὸ τετυψόμενον, ἔ τετυψομένον.

Admittunt participia easdem dialectos quas declinationes, quibus inflectuntur.

VERBUM MEDIUM.

Verbum medium illud dicitur, quod partim passivam, partim activam habet terminationem, quo fit ut inter duo illa extrema rectè constituatur medium, quandoquidem cum utroq; aliquid commune obtinet.

DE VERBO

Passivam terminationem habet in præsenti & imperfecto (quæ tempora voce idem præsens sunt ac verbum passivum τύπλομαι, ἐτυπλόμην) & in duobus Aoristis & futuris omnium modorum: ἐτύφαρην, ἐτύπόμην, τύψομαι, τυπέμαι.

Activam terminationem habet in perfecto & plusquamperfecto omnium quoque modorum, πέτυπα, ἐπέτυπεν.

PARADIGMA VERBI

Medij.

Præsens & imperfectum omninò conveniunt cum passivo; ut supra dictum est.

● *Præteritum perfectum.*

S. πέτυπα, πέτυπας, πέτυπε, νεύεραυι.

D. πέτυπατον, πέτυπατον.

P. πέτυπαμεν, πέτυπατε, πέτυπασι.

Fit à perfecto verbi activi, substituta characteristicæ Aoristi secundi activi, in locum characteristicæ præteriti activi, πέτυφα, πέτυπα. λέλεχα, λέλοχα, dixi, πέπληχα, ἀπλήσω, πεπλήσισα, πέπληγα, πέφερα, dixi, ἀφείζω, πέφεραδα.

Sic βλάπω, ποίσο, ἐβλαβον, βέβλαβα. καλύπω, ἐκάλυβον, κεκάλυβα, ιερο.

DE PENULTIMA PRÆTERITI *medij.*

Penultima eadem est quæ in activo, πέτυφα, πέτυπα.

Excipe dissyllaba quæ in futuro habent ε, mutant enim illud hic in ο, in omni coniugatione

ΜΕΔΙΟ.

tionē barytona, θέπω, verito, θέψω, τέτλοπα: λέγω, dico, λέξω, λέλογα; σπείρω, sero, σπέρω, έσπασα.

Præteritum plusquamperfectum.

S. έτετύπειν, έτετύπεις, έτετύπει, verberauerant.

D. έτετύπειτον, έτετυπέτιω.

P. έτετύπειμεν, έτετύπειτε, έτετύπεισαν.

Fit à plusquamperfecto actiui.

Aoristus primus.

S. έτυψάμιω, έτύψω, έτύψατο, verberaui.

D. έτυψάμεθον, έτύψαθον, έτυψάσθω.

P. έτυψάμεθα, έτύψασθε, έτύψαντο.

Fit ab Aoristo primo actiuo, addito μιω, έτυψα, έτυψάμιω.

Aoristus secundus.

S. έτυπόμιω, έτύπῃ, έτύπετο, verberaui.

D. έτυπόμεθον, έτύπεσθον, έτυπέσθω.

P. έτυπόμεθα, έτύπεσθε, έτύποντο.

Fit ab actiuo mutando ον in ομιω: έτυπον, έτυπόμιω.

Futurum primum.

S. τύσομαι, τύση, τύσειται, verberabo.

D. τυσόμεθον, τύσεσθον, τύσεσθον.

P. τυσόμεθα, τύσεσθε, τύσονται.

Formatur ab actiuo futuro primo, mutato in ομαι, τύψω, τύσομαι.

Futurum secundum.

S. τυπέμαι, τυπή, τυπέται, verberabo.

D. τυπέμεθον, τυπέσθον, τυπέσθον.

P. τυπέμεθα, τυπέσθε, τυπένται.

DE VERBO

Fit à futuro secundo actiuo ὡς circumflexum
vertendo in ἔμμαι, τυπῶ, τυπέμμαι.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum,
vt in passiuo.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. τέτυπε, τετυπέτω, verberaueris.

D. τετύπετον, τετυπέτων.

P. τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Aoristus primus.

S. τύψαι, τυψάσθω, verberato tu vel verberabis.

D. τύψασθον, τυψάσθων.

P. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Aoristus secundus.

S. τυπέ, τυπέσθω, idem.

D. τύπεσθον, τυπέσθων.

P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum, vt in passiuo.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἶθε τετύποιμι, τετύποις, τετύποι, vtinam verbera-
uerim vel verberauissem.

D. τετύποιτον, τετυπόιτην.

P. τετύποιμθε, τετύποιτε, τετύποιεν.

Aoristus primus.

S. εἶθε τυψάμην, τύψαισθω, τύψαισθε, vtinam verbe-
rauerim.

D. τυψάμεσθον, τύψαισθον, τυψάισθην.

P. τυψάμεσθε, τύψαισθε, τύψαιντο.

Aoristus secundus.

S. εἶθε

MEDIO.

- S. εἶθε τυποίμιω, τύποιο, τύποιτο.
- D. τυποίμεθον, τύποισθων, τυποίσθω.
- P. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Futurum primum.

- S. εἶθε τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο, *utinam verberem*
- D. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.
- P. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Futurum secundum.

- S. εἶθε τυποίμιω, τυποίο, τυποίτο, *idem.*
- D. τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσθω.
- P. τυποίμεθα, τυποίσθε, τυποίντο.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum idem est ac passivum.

Perfectum & plusquamperfectum.

- S. εἰάν τετύπω, τετύπης, τετύπη, *si verberauerim vel verberauissem.*

- D. τετύπητον, τετύπηταν.
- P. τετύπωμαι, τετύπητε, τετύπωσι.

Aoristus primus.

- S. εἰάν τύψωμαι, τύψη, τύψηται, *si verberauero.*
- D. τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.
- P. τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

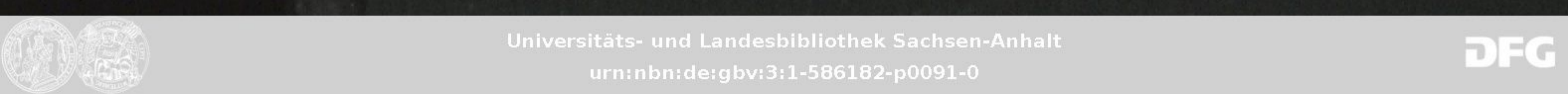
Aoristus secundus.

- S. εἰάν τύπωμαι, τύπη, τύπηται, *idem.*
- D. τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
- P. τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum conuenit cum passiuo.

Perfectum & plusquamperfectum, τετυπέναι, verberasse.

DE VERBIS

Aoristus primus, τὸ ψαδῶν, verberasse.

Aoristus secundus, τοπέδων, verberaturum.

Futurum primum, τὸ ψεδῶν, verberaturum.

Futurum secundum, τοπεῖδων, idem.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum non distinguitur
à passivo.

Præteritum perfectum.

ὁ τετυπῶς, ἔ τετυπότῳ, qui verberavit.

ἡ τετυπῆα, τῆς τετυπῆας.

τὸ τετυπὸς, ἔ τετυπότῳ.

Aoristus primus.

ὁ τυψάμενος, ἔ τυψαμένως, qui verberavit.

ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης.

τὸ τυψάμενον, ἔ τυψαμένως.

Aoristus secundus.

ὁ τυπόμενος, ἔ τυπομένως, idem.

ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης.

τὸ τυπόμενον, ἔ τυπομένως.

Futurum primum.

ὁ τυψόμενος, ἔ τυψομένως, verberaturus.

ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης.

τὸ τυψόμενον, ἔ τυψομένως.

Futurum secundum.

ὁ τυπόμενος, ἔ τυπόμενως, idem.

ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης.

τὸ τυπόμενον, ἔ τυπόμενως.

Capitulum

CIRCUMFLEXIS.

CAPVT X.
DE VERBIS CIRCUM-
FLEXIS.

Verba circumflexa dicuntur illa, quæ in vltima syllaba præsentis circumflexum habent, ex contractione ortum, φιλέω, φιλῶ, ἀμῶ.

Tres sunt horum verborum coniugationes: Prima in εω. Secunda in αω. Tertia in οω, quæ à coniugationibus Barytonis nihil differunt, nisi quod in præsentis & imperfecto omnium modorum & generum certo quodam modo contrahuntur propter tot vocalium & diphthongorum concursus.

PARADIGMA PRIMAE
coniugationis.

Continet hæc verba sextæ coniugationis in εω, futurum ησω, præteritum ηκα.

Contrahitur autem in prima Coniugatione.

εε } ει
 } in }
εο } ε

Si post ε sequatur vocalis longa aut diphthongus, tunc ε abijcitur.

INDICATIVI

Præsens.

S. φιλέω, φιλῶ, ἀμῶ. φιλέεις, φιλεῖς, φιλέει, φιλεῖ,
D. φιλεῖ

DE VERBIS

D. Φιλέετον, Φιλεῖτον, Φιλέετον, Φιλεῖτον.

P. Φιλέομαι, Φιλεῖμαι, Φιλέετε, Φιλεῖτε, Φιλέσσι,
Φιλεῖσι.

Imperfectum.

S. ἐφίλεον, ἐφίλουν, ἀμαβαν. ἐφίλεες ἐφίλεις, ἐφί-
λεες ἐφίλει.

D. ἐφιλέετον εἶπον, ἐφιλεέτῳ εἶπῳ.

P. ἐφιλέομαι εἶπον, ἐφιλέετε εἶτε, ἐφίλεον ἐφίλουν.

Præteritum perfectum, πεφίληκα, ἀμαυῖ, ντ τίτυ-
φα.

Plusquamperfectum, ἐπεφίληκειν, ἀμαυεγαμ, ντ ἐ-
τετύφειν.

Aoristus primus, ἐφίλησα, ἀμαυῖ, ντ ἐτύφα.

Aoristus secundus.

S. ἐφίλον, ἀμαυῖ, ἐφίλες, ἐφίλε.

D. ἐφίλετον, ἐφίλετην.

P. ἐφίλομαι, ἐφίλετε, ἐφίλον.

Futurum primum, φιλήσω, ἀμαβο, ντ τύψω.

Quædam retinent in futuro figuratiuam
præsentis, τελέω, perficio, τελέσω, ἀρκέω, sufficio,
ἀρκέσω, quod etiam fit in secunda ac tertia cō-
iugatione, γαλάω, video, γαλάσω: χαλάω, laxo, νε-
μιτο, χαλάσω: ὀμόω, iuro, ὀμόσω. Et hæc penul-
timam Aoristi primæ corrumpunt, ἐτέλεσα, ἐγάλα-
σα, ὤμοσα.

Quædam duplex futurum habent, αἰνέω, lau-
do, αἰνέσω & αἰνήσω. Sic καλέω, voco, κερέω, satio,
φρονέω, sapio, πονέω, laboro, φορέω, fero.

Futurum secundum.

S. φιλώ, ἀμαβο, φιλοίς, φιλοί.

D. Φι-

CIRCUMFLEXIS.

D. Φιλεῖτον, Φιλείτον.

P. Φιλέμην, Φιλείτε, Φιλῆσι.

DE AORISTO ET FUTURO
secundo.

Aoristum secundum, futurum secundum,
& præteritum medium omninò non habet
tertia coniugatio.

In prima & secunda tunc reperiuntur hæc
tempora, si thema iam contractum in presenti
non desinat in ω purum. Qua regula colligim⁹
Φιλέω, αἰσ, & πμάω, ἰσπορο, habere per omnes
modos & genera, Aoristum secundū, futurum
secundum, præteritum medium; ποιέω verò &
βοάω nō habere. Nam illa duo contracta desi-
nunt in ω non purum: Φιλῶ, πμῶ, hæc verò de-
sinunt in ω purum, ποιῶ, βοῶ.

Fit autem Aoristus à præterito imperfecto,
ἐφίλεον, ἐφίλον: ἐτίμαον, ἐπμιον, ablata penultima
vocali.

Ab hoc legitimè formatur futurum secun-
dum, ἐφίλον, Φιλῶ, ἐήμιον, ἡμῶ.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. Φίλεε Φίλει, αἰε, Φιλεέτω, Φιλείτω.

D. Φιλεετον Φιλεῖτον, Φιλεέτων, Φιλείτων.

P. Φιλείετε, Φιλείτε, Φιλεέτωσαν, Φιλείτωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφίληκε, αἰα-
ueris.

Aoristus primus, Φίλησον, σάτω, αἰατο τι.

Aoristus secundus, Φίλε, Φιλέτω, idem.

ΟΡΤΑ-

DE VERBIS
OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum,

S. εἶθε φιλέοιμι φιλοῖμι, φιλέοις φιλοῖς, φιλέοι
φιλοῖ, *utinam amarem.*

D. φιλέοιτον οἶτον, φιλεοίτην οίτην.

P. φιλέοιμεν οἶμεν, φιλέοιτε οἶτε, φιλέοιεν οἶεν.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλήκοιμι, *uti-*
nam amaueim vel amauiſſem.

Aoristus primus, φιλήσοιμι, *utinam amaueim.*

Aoristus secundus, φίλοιμι, *idem.*

Futurum primum, φιλήσοιμι, *utinam amem.*

Futurum secundum, φιλοῖμι, *idem.*

Aoristus Æolicus, φιλήσεια, φιλήσειας.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν φιλέω φιλω, φιλέης φιλήης, φιλέη φιλήη, *ſi a-*
mem vel amarem.

D. φιλέητον φιλήητον, φιλέητον φιλήητον.

P. φιλέωμεν ὦμεν, φιλέητε ἦτε, φιλέωσι ὦσι.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλήκω, *ſi ama-*
ueim vel amauiſſem.

Aoristus primus, φιλήσω, *ſi amaueim.*

Aoristus secundus, φίλω, *idem.*

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, φιλέειν, φιλεῖν, *amare.*

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιληκέναι, *a-*
mauiſſe.

Aoristus primus, φιλήσαι, *idem.*

Aoristus secundus, φιλεῖν, *idem.*

Futurum primum, φιλήσειν, *amaturum.*

Futu-

CIRCUMFLEXIS.

Futurum secundum, φιλεῖν, idem.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

Φιλέων φιλῶν, φιλέοντες ἔντες, amans.

Φιλέουσα ἔσου, φιλεούσης ἔσης.

Φιλέον φιλῶν, φιλέοντες ἔντες.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιληκῶς, πεφιληκῆα, πεφιληκός, qui amavit.

Aoristus primus, φιλήσας, φιλήσασα, φιλήσαν, idem.

Aoristus secundus, φιλῶν, φιλόντες, φιλῆσας, φιλόντες, idem.

Futurum primum, φιλήσων, φιλήσουσα, φιλήσον, amaturus.

Futurum secundum, φιλῶν, φιλῶντες, φιλῆσας, φιλῶν, idem.

VERBI PASSIVI INDICATIVVS præsens.

S. Φιλέομαι φιλέομαι, φιλέομαι φιλή, φιλέομαι φιλεῖται, αποῖ.

D. φιλεόμεθον φιλέμεθον, φιλέεσθον εἶσθον, φιλέεσθον εἶσθον.

P. φιλεόμεθα ἔμεθα, φιλέεσθε εἶσθε, φιλέοντες ἔντες.

Imperfectum.

S. ἐφιλεόμην ἔμην, ἐφιλέουσα, ἐφιλέετο, εἶπο, ἀπαθαρ

D. ἐφιλεόμεθον ἔμεθον, ἐφιλέεσθον εἶσθον, ἐφιλεόσθην εἶσθην.

P. ἐφιλεόμεθα ἔμεθα, ἐφιλέεσθε εἶσθε, ἐφιλέοντο ἔντε.

Perfectum.

S. πέφ

DE VERBIS

S. πεφίλημαι, πεφίλησαι, πεφίληται, amatus sum
vel fui.

D. πεφιλήμεθον, πεφιλήσθον, πεφιλήσθον.

P. πεφιλήμεθα, πεφιλήσθε, πεφιλήνται,
Praeteritum plusquamperfectum.

S. ἐπεφιλήμην, ἐπεφιλήσασ, ἐπεφιλήσασ, amatus es-
tam vel fueram.

D. ἐπεφιλήμεθον, ἐπεφιλήσασθον, ἐπεφιλήσασθον.

P. ἐπεφιλήμεθα, ἐπεφιλήσασθε, ἐπεφιλήσασθον.

Aoristus primus, ἐφιλήσασ, amatus sum vel fui.

Aoristus secundus, ἐφίλω, idem.

Futurum primum, φιλήσομαι, amabor.

Futurum secundum, φιλήσομαι, idem.

Paulò post futurum, πεφιλήσομαι, paulò post ama-
bor.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. φίλε, φίλε, φιλέεσθε, φιλείσθε, amare.

D. φιλέεσθον, φιλείσθον, φιλέεσθων, φιλείσθων.

P. φιλέεσθε, φιλείσθε, φιλέεσθωσαν, είσθωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. πεφίλησο, πεφιλήσθω, amatus esto vel amator.

D. πεφίλησθον, πεφιλήσθων.

P. πεφίλησθε, πεφιλήσθωσαν.

Aoristus primus, φιλήσασθε, φιλήσασθε.

Aoristus secundus, φίλησθε, φίλησθε, νε τύπησι.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. είθε φιλοίμην οίμην, φιλέοιο οίτο, φιλέοιτο οίτο,
viam amaret.

D. φι-

CIRCUMFLEXIS.

D. φιλεοίμεθον οίμεθον, φιλέοισθον οἴσθον, φιλεοί-
σθω οἴσθω.

P. φιλεοίμεθα οίμεθα, φιλέοισθε οἴσθε, φιλέοιντο
οἴντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἴθε πεφιλήμην, πεφιλήσο, πεφιλήτω, *utinam a-*
matius sim vel fuerim essem vel fuisset.

D. πεφιλήμεθον, πεφιλήσοθον, πεφιλήσθω.

P. πεφιλήμεθα, πεφιλήσθε, πεφιλήντο.

Aoristus primus, φιληθείην, *idem.*

Aoristus secundus, φιλείην, *idem.*

Futurum primum, φιληθσοίμην, *utinam amex.*

Futurum secundum, φιλησοίμην, *idem.*

Paulò post futurum, πεφιλησοίμην, *utinam amex*

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν φιλέωμαι ὦμαι, φιλέῃ ἢ, φιλέῃται ἢται, *si a-*
mer vel amaret.

D. φιλεώμεθον ὠμεθον, φιλέῃσθον ἢσθον, φιλέῃσθον
ἢσθον.

P. φιλεώμεθα ὠμεθα, φιλέῃσθε ἢσθε, φιλέωνται
ῶνται.

Præteritum perfectum & plusquam-
perfectum.

S. εἰάν πεφιλώμαι, πεφιλή, πεφιλήται, *si amatus sim*
vel fuerim.

D. πεφιλώμεθον, πεφιλήσθον, πεφιλήσθον.

P. πεφιλώμεθα, πεφιλήσθε, πεφιλώνται.

Aoristus primus, εἰάν φιληθῶ, *si amatus fuerim.*

Aoristus secundus, εἰάν φιλῶ, *idem.*

G

INFI-

DE VERBIS
INFINITIVIS.

Præfens & imperfectum, φιλέεσθαι, φιλείσθαι, amari.
Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλήσθαι, ἀμα-
τὸν εἶναι vel fuisse.

Aoristus primus, φιλήσθαι, idem.

Aoristus secundus, φιλήσθαι, idem.

Futurum primum, φιλήσεσθαι, amatum iri.

Futurum secundum, φιλήσεσθαι, idem.

Paulo post futurum, πεφιλήσεσθαι, μοις amatum iri.

PARTICIPIVM.

Præfens & imperfectum.

φιλεῖν & ἐμῖν, φιλομένῃς & μένῃς, qui amatur
vel amabatur.

φιλομένη & μένη, φιλομένης & μένης.

φιλοῦν & ἐμῶν, φιλομένῃς & μένῃς.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλημένῃς, ἀ-
ματὸς.

Aoristus primus, φιλήσεις, idem.

Aoristus secundus, φιλήσεις, idem.

Futurum primum, φιλήσεσθαι, amandus.

Futurum secundum, φιλήσεσθαι, idem.

Paulo post futurum, πεφιλήσεσθαι, μοις amandus.

VERBVM MEDIVM

INDICATIVVS.

Præfens & imperfectum idem est ac passivum, in om-
nibus modis ac participio.

Præteritum perfectum.

S. πέφίλας, πέφίλας, πέφίλε, ἀματὸς.

D. πεφίλατον, πεφίλατον.

P. πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασθε.

ῥιπ

CIRCUMFLEXIS.

Præteritum medium tam in hac, quam in sequenti coniugatione deducitur, ab actiuo, πεφίληκα, πεφίλα; τετέλεκα, τέτελα, à τελέω, finis τετίμηκα, τέτιμα, à τιμάω, honoro; νενίκηκα, νένικα, à νικάω, vinco.

Præteritum plusquamperfectum.

Σ. ἐπεφίλειν, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει, ἀμαυεραμ, ὡς ἐτύπειν.

Aoristus primus, ἐφίλησάμην, ἀμαυί.

Aoristus secundus, ἐφίλομην, idem, ὡς ἐτύπωμα.

Futurum primum, φιλήσομαι, ἀμαβο.

Futurum secundum, φιλέμαι, idem, ὡς τυπῶμαι.

IMPERATIVVS.

Perfectum & plusquamperfectum, πέφιλε, ἀμαυερίσ, ὡς τέτυπε.

Aoristus primus, φίλησαι, φιλῆσαι, ἀμα.

Aoristus secundus, φίλῃ, φιλέσθω, idem, ὡς τυπῃ, τυπέσθω.

OPTATIVVS.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφίλοιμι, ὡς ἴνα ἀμαυερίμ, ἢ ἀμαυίσσημ, ὡς τετύποιμι.

Aoristus primus, φιλῆσοίμην, idem.

Aoristus secundus, φιλοίμην, φίλοιω, φίλοιτο, idem.

Futurum primum, φιλῆσοίμην, ὡς ἴνα ἀμαυερίμ.

Futurum secundum, φιλοίμην, φιλοῖτο, φιλοῖτω, idem.

CONIUNCTIVVS.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐάν πεφίλω, ἢ ἀμαυερίμ, ἢ ἀμαυίσσημ, ὡς τετύπω.

DE VERBIS

Aoristus primus, εὐν φιλήσωμαι, si amauerim vel ama-
uero.

Aoristus secundus, εὐν φίλωμαι, idem.

INFINITIVVS.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλέναι, amasse

Aoristus primus, φιλήσασθαι, idem.

Aoristus secundus, φιλεῖσθαι, idem.

Futurum primum, φιλήσεισθαι, amaturum.

Futurum secundum, φιλεῖσθαι, idem.

PARTICIPIVM.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλῶς, πεφι-
λῆς, πεφίλος, qui amauit, ut πετυπῶς.

Aoristus primus, φιλησάμενος, idem.

Aoristus secundus, φιλόμενος, idem.

Futurum primum, φιλησόμενος, amaturus.

Futurum secundum, φιλέμενος, idem.

SECUNDA CONIUGATIO CIR- cumflexorum.

Continet verba sextæ coniugationis in αω,
Futurum ησω, & interdum ασω, præteritum η-
κα, & interdum ακα. Quædam enim retinent
α characteristicam præientis in utroq; tempo-
re, ἡμᾶσα, honoro, ἡμῆσα, πέμνηκα; γελᾶω, video,
γελᾶσω γεγέλακα.

Inueniuntur in hac coniugatione monosyl-
laba contracta in prima persona; θλάω, θλώ, ἰθ-
υνδο; δρᾶω, δρῶ, facio. κλάω, κλώ, frango, & simi-
lia.

Omnis contractio huius coniugationis fit
in ω, vel in α, vel in φ & ρ diphthongos.

In ω,

CIRCUMFLEXIS.

In ω, si post α sequatur ο, ς vel ω.

In ω, si post α sequatur οι.

In α, si post α sequatur alia vocalis.

In α, si post α sequatur diphthongus ει vel

INDICATIVI

Præsens.

S. τιμάω τιμῶ, τιμάεις τιμάεις, τιμάει τιμάει, honoro.

D. τιμάετον τιμάτον, τιμάετον τιμάτον.

P. τιμάομεν τιμῶμεν, τιμάετε τιμάτε, τιμάσσι τιμῶσι.

Imperfectum.

S. ἐτίμαον ἐτίμων, ἐτίμαες ἐτίμας, ἐτίμαε ἐτίμα, hono-
rabam.

D. ἐτίμάετον ἄτον, ἐτίμάετιω ἐτίμάτιω.

P. ἐτιμάομεν ὠμεν, ἐτιμάετε ἄτε, ἐτίμαον ἐτίμων.

Perfectum, τετίμηκα, honoraui, vt τετυφα.

Plusquamperfectum, ἐτεπήμην, honoraueam.

Aoristus primus, ἐτίμησα, honoraui.

Aoristus secundus, ἐτίμων, ἐτιμας, ἐτιμα, idem, vt ἐ-
τυπον.

Quando tempus hoc reperiatur, & quomodo formetur, explicatum est in priori coniugatione.

Futurum primum, τιμήσω, honoraabo.

Futurum secundum, τιμῶ, idem.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. τίμαε τίμα, πμάετο πμάτω, honora.

D. τιμάετον τιμάτον, τιμάετων τιμάτων.

63

P. τιμά-

DE VERBIS

P. τιμάετε τιμάτε, τιμάεσσαν τιμάσσαν.
Perfectum & plusquamperfectum, τετιμήκε, *honoraveris*.
Aoristus primus, τίμησον, *honoravet* vel *honoraveris*.
Aoristus secundus, τίμε, τιμέτω, &c. *idem*.

OPTATIVVS.

Præfens & imperfectum.

S. εἶθε τιμάοιμι ὦμι, τιμάοις ὦς, τιμάοι ὦ, *utinam honorarem*.
D. τιμάοιτον ὦτον, τιμαοίτω ὦτω.
P. τιμάοιμι ὦμι, τιμάοιτε ὦτε, τιμάοιεν ὦεν.
Perfectum & plusquamperfectum, τετιμήχοιμι, *utinam honoraverim vel honoravissem*.
Aoristus primus, τιμήσοιμι, *utinam honoraverim*.
Aoristus secundus, τιμοῖμι τιμοῖς, τιμοῖ, *idem*.
Futurum primum, τιμήσοιμι, *utinam honorem*.
Futurum secundum, τιμοῖμι, τιμοῖς, τιμοῖ, *idem*, *νετυποῖμι*.
Aoristus Æolicus, τιμήσεια, τιμήσειας, τιμήσειε.

CONIUNCTIVVS.

Præfens & imperfectum.

S. εἰάν τιμάω τιμάω, τιμάης τιμάης, τιμάη τιμάη, *si honorem vel honorarem*.
D. τιμάητον ἄτον, τιμάητον ἄτον.
P. τιμάωμι ὦμι, τιμάητε ἄτε, τιμάωσι ὦσι.
Perfectum & plusquamperfectum, εἰάν τετιμήκω, *si honoraverim vel honoravissem*.
Aoristus primus, εἰάν τιμήσω, *si honoraverit*.
Aoristus secundus, εἰάν τίμω, *idem*.

INFIVS

CIRCUMFLEXIS
INFINITIVVS.

Præfens & imperfectum, τιμάειν, τιμᾶν. Alij τιμάω,
honorare.

Perfectum & plusquamperfectum, τετιμηκέναι, ἠο-
νοραυῖσθε.

Aoristus primus, τιμήσαι, idem.

Aoristus secundus, τιμῆν, idem.

Futurum primum, τιμήσειν, ἠονορατιυται.

Futurum secundum, τιμῆν, idem.

PARTICIPIVM.

Præfens & imperfectum.

τιμάων τιμῶν, τιμάοντ & ὄντ &, ἠονορανσα

τιμάσσει ὄσει, τιμάσσης ὄσης.

τιμάον ὄν, τιμάοντ & ὄντ &.

Perfectum & plusquamperfectum, τετιμηκώς, qui ἠο-
noravit.

Aoristus primus, τιμήσαι, τιμήσαισα, τιμήσαν, idem.

Aoristus secundus, τιμῶν, τιμῆσαι, τιμῶν, idem.

Futurum primum, τιμήσειν, τιμήσεισα, τιμήσον, ἠο-
noraturus.

Futurum secundum, τιμῶν, τιμῆσαι, τιμῆν, idem.

INDICATIVI VERBI PASSIVI

præfens.

S. τιμάομαι ὄμαι, τιμάμην ὄμην, τιμάεται ὄται, ἠονο-
ραται.

D. τιμάομεθα ὄμεθα, τιμάεσθε ὄσθε, τιμάεσθε ὄ-
σθε.

P. τιμάομεθα ὄμεθα, τιμάεσθε ὄσθε, τιμάονται ὄ-
νται.

ἠο

ἠο

DE VERBIS

Imperfectum.

S. ἐτιμάμην ὤμην, ἐτιμάμην ἐτιμῶ, ἐτιμάετο αὐτό.
honorabar.

D. ἐτιμάμεθον ὤμεθον, ἐτιμάεσθον ἄσθον, ἐτιμά-
εσθω, ἐτιμάσθω.

P. ἐτιμάμεθα ὤμεθα, ἐτιμάεσθε ἄσθε, ἐτιμάοντο
ῶντο.

Perfectum.

S. τετίμημαι, τετίμησαι, τετίμηται, honoratus sum
vel fui.

D. τετιμήμεθον, τετίμησθον, τετίμησθον.

P. τετιμήμεθα, τετίμησθε, τετίμηται.

Plusquamperfectum.

S. ἐτετιμήμην, ἐτετίμησο, ἐτετίμητο, honoratus e-
ram vel fueram

D. ἐτετιμήμεθον, ἐτετίμησθον, ἐτετιμήσθω.

P. ἐτετιμήμεθα, ἐτετίμησθε, ἐτετίμητο.

Aoristus primus, ἐτιμήθην, honoratus sum vel fui.

Aoristus secundus, ἐτίμην, idem

Futurum primum, τιμηθήσομαι, honorabor.

Futurum secundum, τιμήσομαι, idem.

Paulo post futurum, τετιμήσομαι, mox honorabor.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum,

S. τιμάμην ἐτιμῶ, τιμάεσθω ἄσθω, honorare.

D. τιμάεσθον ἄσθον, τιμάεσθων ἄσθων.

P. τιμάεσθε ἄσθε, τιμάεσθωσαν ἄσθωσαν,

Perfectum & plusquamperfectum, τετίμησο, τετιμή-
σθω, honoratus esto.

Aorist-

CIRCUMFLEXIS.

Aoristus primus, τιμήθητι, honorator tu vel honoraberis.

Aoristus secundus, τίμηθι, τιμήτω, idem.

OPTATIVVS.

Præfens & imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην ᾧμην, τιμάοιο ᾧο, τιμάοιτο ᾧτο, utinam honorarer.

D. τιμαοίμεθον ᾧμεθον, τιμάοισθον ᾧσθον, τιμαοίσθην ᾧσθην.

P. τιμαοίμεθα ᾧμεθα, τιμάοισθε ᾧσθε, τιμάοιντο ᾧντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἴθε τετιμήμην, τετιμήῃο, τετιμήῃτο, utinam honoratus sim vel fuerim, essem vel fuisset.

D. τετιμήμεθον, τετιμήσθον, τετιμήσθην.

P. τετιμήμεθα, τετιμήσθε, τετιμήντο.

Aoristus primus, τιμηθείω, idem.

Aoristus secundus, τιμείω, τιμείης, τιμείη, ut τυπέην, idem.

Futurum primum, τιμηθσοίμην, utinam honorer.

Futurum secundum, τιμησοίμην, idem.

Paulò post futurum, τετιμησοίμην, utinam mox honorer.

CONIUNCTIVVS.

Præfens & imperfectum.

S. εἰάν τιμάομαι ᾧμαι, τιμάῃ ᾧ, τιμάῃτε ᾧτε, si honorer vel honorarer.

D. τιμαώμεθον ᾧμεθον, τιμάῃσθον ᾧσθον, τιμάῃσθον ᾧσθον.

Ἐ

P. τιμα-

DE VERBIS

P. τιμῶμεθα ὡμεθα, τιμῶσθε ἄσθε, τιμῶντων
ῶντων.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἰάν τιμῶμαι, τιμῆ, τιμῆται, si honoratus
sum vel fuerim, essem vel fuisset.

D. τιμῶμεθον, τιμῆθον, τιμῆθον.

P. τιμῶμεθα, τιμῶσθε, τιμῶντων.

Aoristus primus, εἰάν τιμηθῶ, si honoratus ero vel fue-
ro.

Aoristus secundus, εἰάν τιμῶ, idem.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, τιμάεσθαι, τιμάσθαι, hono-
rari.

Perfectum & plusquamperfectum, τιμηθῆσθαι, hono-
ratum esse vel fuisse.

Aoristus primus, τιμηθῆναι, idem.

Aoristus secundus, τιμῆναι, idem.

Futurum primum, τιμηθήσεσθαι, honoratum iri.

Futurum secundum, τιμήσεσθαι, idem.

Paulò post futurum, τιμηθήσεσθαι, mox honoratum
iri.

PARTICIPIVM.

Perfectum & plusquamperfectum.

τιμαόμεν & ὠμέν & τιμαομέν & ὠμέν, qui hono-
ratur vel honorabatur.

τιμαομένη ὠμένη, τιμαομένης ὠμένης.

τιμαόμενον ὠρόνον, τιμαομέν & ὠμέν.

Perfectum & plusquamperfectum, τιμημέν & ὠ-
μένος.

Aoristus primus, τιμηθεῖς, idem.

Aoristus secundus, τιμεις, idem.

τιμῶντων

CIRCUMFLEXIS.

Futurum primum, τιμηθήσομεν Ⓞ, honorandus.

Futurum secundum, τιμησόμεν Ⓞ, idem.

Paulo post futurum, τετιμησόμεν Ⓞ, mox honorandus.

VERBUM MEDIUM

INDICATIVVS.

Præsens & imperfectum, idem est cum passivo, in omnibus modis & participio.

Præteritum perfectum.

S. τέτιμα, τέτιμας, τέτιμας, honorauī.

D. τετίματον, τετίματον.

P. τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι.

Præteritum plusquamperfectum.

ἔτετίμεν, ἔτετίμας, ἔτετίμας, honoraueram, vt ἔτατύπειν.

Aoristus primus, ἐτιμησάμεν, honorauī.

Aoristus secundus, ἐτιμόμεν, idem, vt ἐτιπόμεν.

Futurum primum, τιμήσομαι, honorabo.

Futurum secundum, τιμῶμαι, idem, vt τυπῶμαι.

IMPERATIVVS.

Perfectum & plusquamperfectum, τέτιμε, honoraueris, vt τέτυπε.

Aoristus primus, τίμησαι, honorato tu vel honorabis, τιμησάσθω.

Aoristus secundus, τιμῶ τιμῶσθω, idem.

OPTATIVVS.

Perfectum & plusquamperfectum, τετίμοιμι, vt ἴνα, nam honorauerim vel honorauissem, vt τετόπισμι.

Aoristus primus, τιμίσαιμην, vt ἴνα, nam honorauerim.

ΑΟΙΤ

CIRCUMFLEXIS.

dum hic penitus desiderantur in omnibus generibus.

$\left. \begin{matrix} \sigma \\ \omicron \\ \varkappa \end{matrix} \right\} \text{in } \varkappa.$

In hac coniugatione $\left. \begin{matrix} \eta \\ \omega \end{matrix} \right\} \text{in } \omega.$
 contrahitur σ ante

$\left. \begin{matrix} \epsilon\iota \\ \eta \\ \omicron\iota \end{matrix} \right\} \text{in } \omicron\iota.$

Excipe infinitivum ubi σ ante $\epsilon\iota$ contrahitur in \varkappa , δηλόειν, δηλῶν, eliditur enim ante contractionem $\iota\omicron\iota\alpha$ ex $\epsilon\iota$.

Indicativi praesens.

S. Δηλώω δηλῶ, δηλόεις οἷς, δηλόει οἷ, *manifesto.*

D. δηλόετον ἔτον, δηλόετον ἔτον.

P. δηλόομεν ἔμεν, δηλόετε ἔτε, δηλόοσι ἔσι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον ἐδήλων, ἐδήλοες ἐδήλους, ἐδήλοε ἐδήλων, *manifestabam.*

D. ἐδηλόετον ἔτον, ἐδηλοέτιν ἔτιν.

P. ἐδηλόομεν ἔμεν, ἐδηλόετε ἔτε, ἐδήλοον ἐδήλων.

Perfectum, δεδήλωκα, *manifestavi.*

Plurimum imperfectum, δεδηλώκειν, *manifestaveram.*

Aoristus primus, ἐδήλωσα, *manifestavi.*

Futurum primum, δηλώσω, *manifestabo.*

IMPERATIVVS.

Praesens & imperfectum.

S. δήλοε δήλων, δηλοέτω ἔτω, *manifesto.*

D. δηλόετον ἔτον, δηλοέτων ἔτων.

P. δη-

DE VERBIS.

P. δηλώετε ἔτε, δηλώτωσαν ἔτωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδήλωκε, manifestauerit.

Aoristus primus, δήλωσον, manifestato tu vel manifestabis.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι οἶμι, δηλόοις οἶς, δηλόοι οἶ, utinam manifestarem.

D. δηλόοιτεν οἶτεν, δηλοοίτην οἶτην.

P. δηλόοιμεν οἶμεν, δηλόοιτε οἶτε, δηλόοιεν οἶεν.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλώκημι, utinam manifestauerim vel manifestauissem.

Aoristus primus, δηλώσοιμι, idem.

Futurum primum, δηλώσοιμι, utinam manifestem.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν δηλώω ᾧ, δηλόης οἶς, δηλόη οἶ, si manifestem vel manifestarem.

D. δηλόητεν ᾧτεν, δηλόητην ᾧτην.

P. δηλώωμεν ᾧμεν, δηλόητε ᾧτε, δηλώωσι ᾧσι.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλώκω, si manifestauerim vel manifestauissem.

Aoristus primus, δηλώσω, si manifestem.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δηλόειν ἔν, manifestare.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλωκέναι, manifestasse.

Aoristus primus, δηλώσει, idem.

Futurum primum, δηλώσειν, manifestaturum.

PAR-

CIRCUMFLEXIS
PARTICIPIVM

Præsens & imperfectum.

δηλώων ὢν, δηλόοντ' ἔντ', manifestans.

δηλόουσα ἔσα, δηλοῦσθης ἔσης.

δηλόουν ἔν, δηλόοντ' ἔντ'.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλωκώς, ἦς, ἔς, qui manifestavit.

Aoristus primus, δηλώσας, ασα, αν, idem.

Futurum primum, δηλώσων, manifestaturus.

VERBI PASSIVI INDICATIVVS

præsens.

S. δηλόομαι ἔμαι, δηλόηοι, δηλόεται ἔται, manifestor.

D. δηλόομεθον ἔμεθον, δηλόεσθον ἔσθον, δηλέεσθον ἔσθον.

P. δηλόομεθα ἔμεθα, δηλόεσθε ἔθε, δηλόοντα ἔντα
Imperfectum.

S. ἐδηλόομην ἔμην, ἐδηλόεσ ἔε, ἐδηλόετο ἔτο, manifestabar.

D. ἐδηλόομεθον ἔμεθον, ἐδηλόεσθον ἔσθον, ἐδηλόεσθον ἔσθον.

P. ἐδηλόομεθα ἔμεθα, ἐδηλόεσθε ἔσθε, ἐδηλόοντες ἔντες.

Perfectum, δεδήλωμαι, δεδήλωσαι, δεδήλωται, manifestatus sum vel fui.

Plusquamperfectum, ἐδεδήλωμην, ἐδεδήλωσθαι, manifestatus eram vel fueram.

Aoristus primus, ἐδηλώθην, manifestatus sum.

Futurum primum, δηλώθησομαι, manifestabor.

Paulo post futurum, δεδηλώσομαι, mox manifestabor.

IMPERFECTIVVS

DE VERBIS

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. δηλόεσθε, δηλοέσθω έσθω, *manifestare.*

D. δηλοέσθον έσθον, δηλοέσθων έσθων.

P. δηλόεσθε έσθε, δηλοέσθωσαν έσθωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδήλωσο, δεδηλώσθω, manifestatus sis vel fueris.

Aoristus primus, δηλώθητι, manifestator tu vel manifestaberis.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. ήθε δηλοοίμην οίμην, δηλόοιο οίο, δηλόοιτο οίτο, *utinam manifestarer.*

D. δηλοοίμεθον οίμεθον, δηλόοισθον οίσθον, δηλοοίσθην λοίσθην.

P. δηλοοίμεθα οίμεθα, δηλόοισθε οίσθε, δηλόοιντο οίντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. ήθε δεδηλώμην, δεδηλώσο, δεδηλώτο, *utinam manifestatus sim vel fuerim, essem vel fuisset.*

D. δεδηλώμεθον δεδηλώσθον, δεδηλώσθην.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλώσθε, δεδηλώντο.

Aoristus primus, δηλώθησθην, idem.

Futurum primum, δηλώθησοίμην, utinam manifestet.

Paulò post futurum, δεδηλοοίμην, utinam mox manifestet.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εάν

CIRCUMFLEXIS.

S. εἰάν δηλώμαι ὡμαι, δηλόη οἶ, δηλόηται ὡται, *si manifestus.*

D. δηλοώμεθον ὡμεθον, δηλόηθον ὡσθον, δηλόηθον ὡσθον.

P. δηλοώμεθα ὡμεθα, δηλόησθε ὡσθε, δηλόωνται ὡνται.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἰάν δεδηλώμαι, δεδηλώ, δεδηλήται, *si manifestatus sim vel fuerim, essem vel fuisset.*

D. δεδηλώμεθον, δεδηλήσθον, δεδηλήσθον.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλήσθε, δεδηλώνται.

Alij volunt secundam personam esse δεδηλή.

Aoristus primus, εἰάν δηλώθῶ.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δηλόεσθαι, δηλέσθαι, manifestari.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλώεσθαι, manifestatum esse vel fuisse.

Aoristus primus, δηλωθήναι, idem.

Futurum primum, δηλωθήσεσθαι, manifestatum iri.

Paulò post futurum, δεδηλώσεσθαι, mox manifestatum iri.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

δηλοόμεν & ἔμην & δηλοομένοι & ἔμην & *qui manifestatur vel manifestabatur.*

δηλοομένη & ἔμην, δηλοομένης & ἔμνης.

δηλοόμενον & ἔμενον, δηλοομένων & ἔμην.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλωμέν & manifestatus.

Η

Αοτι-

DE VERBIS

Aoristus primus, δηλωθεῖς, idem.

Futurum primum, δηλωθησόμεν Θ , manifestandus.

Paulo post futurum, δεδηλωσόμεν Θ , mox manifestandus.

VERBUM MEDIUM

Aoristus primus, ἐδηλώσαμίην, manifestavi.

Futurum primum, δηλώσομαι, manifestabo. Vtrun-
que per omnes modos inflectitur iuxta regu-
las Barytonorum.

CAPUT XI.

DE VERBIS

IN MI.

EX verbis sextæ conjugationis Barytono-
rum in έω, άω, ύω, ύω, formantur verba de-
finitia in μι, ac pro numero vocalium figura-
tivarum α, η, α, υ, quatuor sunt conjugationes:
δέω, τίθημι, ροπέω: σάω, ἰσῆμι, στο: δέω, δίδωμι, δέω
δείκνύω, δείκνυμι, αστέω.

Formantur verba in μι per reduplicatio-
nem: quæ duplex est. Altera propria, cum
thematis consonans vel tenuis loco aspirata
cum iota brevi reperitur: δέω, τίθεω: δέω, δι-
δέω.

Alterâ impropria, cum iota duntaxat præfi-
gitur, quod fit, quando thema à vocali, aut σ τ,
inchoatur, σάω, ἰσάω, στο, έω, ἰέω.

Cæterum ω mutatur in μι, & brevis chara-
cteristica in longam, ε & ω, in η: δέω, τίθημι, σάω
ἰσῆμι, ο in ω, δέω δίδωμι.

Quar-

IN MI.

Quarta coniugatio caret reduplicatione. Hinc ω tantum in μι, δεικνύω, δεικνύμι, conuertitur, cæteris saluis. v breue in Barytono, hic cenſetur longum.

Reduplicatio ſeu propria ſeu impropria in ſolo præſenti & imperfecto per omnes tamen modos, & in iſtis quoque participijs, inuenitur.

PARADIGMA PRIMAE CONIUGATIONIS.

Fit hæc coniugatio à verbis in εω, futurum in ησω, præteritum in κα, θέω, τίθημι, θήσω, τέθεικα. εώ, ἴημι, mitto, dimitto, ἤσω, εἶκα.

INDICATIVVS.

Præſens.

S. τίθημι, τίθης, τίθησι, pono.

D. τίθετον, τίθετον.

P. τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, iohicè θέεσι.

Tertia perſona pluralis ſimilis eſt datiuo plurali participij θέντων, θέντων, θέεσι.

DIALECTI PRÆSENTIS.

Pro τίθησι. Dores uſurpant τίθητι. ſic ἴσητι, δίδωτι, δεικνύτι, pro ἴσησι, δίδωσι, δεικνύσι.

Imperfectum.

S. ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη, ponebam.

D. ἐτίθετον, ἐτιθέτην.

P. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Perfectum, τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε, poſui, vt τῆ τυφῶ.

H 2

plus

DE VERBIS

Plusquamperfectum, ἐπέθεικον, ἐπέθεικας: posueram
ὡς ἐπέτευον.

Aoristus primus, ἔθηκε, ἔθεικας ἔθηκε, ὡς ἐτεύθη.

Aoristus secundus.

S. ἔθην, ἔθης, ἔθη, posui.

D. ἔθετον, ἔθειτην.

P. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Fit ab imperfecto ablata reduplicacione, ἐπέθεικον, ἐπέθεικας. Servat hoc tempus eandem vocalem in omnibus numeris: ἔσθην, ἔσθει, ἔσθης, ἔσθη, ἔσθητον, ἔσθητην, ἔσθημεν. ἔγνω, ἔγνωσ, ἔγνωτον, ἔγνωμεν, cognovimus. Excipiuntur hæc tria: ἔθην à τίθειμι: ἔθην ab ἵημι, mitto, dimitto. ἔδω, à δίδωμι, do.

Futurum primum.

θήσω, θήσεις, θήσει, ponam, ὡς τέψω.

Servatur interdum reduplicatio in futuro ἔπιπέθησω, δίδώσω, ὡς πῶ δώσω, πῶ δώσω.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. τίθει, τίθει, pone.

D. τίθειτον, τίθειτων.

P. τίθειτε, τίθειτωσαν.

Fit à prima plurali præsentis temporis mutando μεν in σι, τίθειμεν, τίθεισι, ubi τ est propter præcedentem aspiratam: ἵσταμεν, ἵστασι, δίδομεν, δίδοσι.

Hic etiam usitata sunt tempora secundæ personæ circumflexorum, τίθει, ἵστα, δίδω pro τίθει, ἵστασι, δίδοσι.

Præ-

IN MI.

Præteritum perfectum, τέθεικε, τεθεικέτω, ποσuerit.

Aoristus primus, θήκον, θήκω, sed inusitatus est.

Aoristus secundus.

S. θές, θέτω, ponito tu vel pones.

D. θέτον, θέτων.

P. θέτε, θέτωσαν.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε πθείω, πθείης, πθείη, utinam ponerens.

D. πθείητον, πθείητην.

P. πθείημεν, πθείητε, πθείησαν.

Perfectum & plusquamperfectum, εἴθε τεθείκημι, τεθείκης, utinam posuerim vel posuissem.

Aoristus primus, θήκαμι, sed inusitatus est, etiam in sequentibus modis.

Aoristus secundus.

S. εἴθε θείω, θείης, θείη, utinam posuerim.

D. θείητον, θείητην.

P. θείημεν, θείητε, θείησαν.

Fit à præsentia ablata reduplicatione, quod hic & supra monuisse sufficiat. Omnes enim Aoristi secundi formantur hoc modo.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν τιθῶ, τιθῆς, τιθῆ, si ponam vel ponerem.

D. τιθῆτον, τιθῆτην.

P. τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Perfectum & plusquamperfectum, εἰάν τεθείκω, si posuerim vel posuissem.

H 3

Faint handwritten mark or signature.

DE VERBIS

Futurum primum, εὖν θήκω.

Aoristus secundus.

S. εὖν θῶ, θῆς, θῆ, si posuero.

D. θῆτον, θῆτον.

P. θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, ἰθέναι, ponere.

Perfectum & plusquamperfectum, τεθεικέναι, posuisse.

Aoristus primus, θῆσαι.

Aoristus secundus, θῆναι, posuisse.

Futurum primum, θήσεν, positurum.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ὁ ἰθεὶς, ἰθέντῳ, ponens.

ἡ ἰθεῖσα, ἰθείου.

τὸ ἰθέν, ἰθέντῳ.

Perfectum & plusquamperfectum, τεθεικώς, κῆα, κῆς
qui posuit.

Aoristus primus, θήκας, θήκασα, θήκων.

Aoristus secundus.

ὁ θεὶς, θεῖντῳ, qui posuit.

ἡ θεῖσα, τῆς θεῖου.

τὸ θεῖν, θεῖντῳ.

Futurum primum, θήσων, positurus, θήσασα, θήσων.

PARADIGMA VERBI PASSIVI

INDICATIVVS

præsens.

S. τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, ponor.

D. τί-

IN MI.

D. τίθεμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.

P. τίθεμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Imperfectum.

S. ἐτίθειμι, ἐτίθεισ, ἐτίθετο, ponebar.

D. ἐτίθεμετον, ἐτίθεσθον, ἐπιδέσθην.

P. ἐπιδέμεθα, ἐτίθεθε, ἐπιδεντο.

Præteritum perfectum.

S. τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται, positus sum.

D. τέθειμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον.

P. τέθειμεθα, τέθειθε, τέθεινται.

Servatur hic et activi. Secundum communem regulam, ut in activo τέθηκα, ita hic τέθημαι, dicendum erat.

Plusquamperfectum, ἐπέθειμι, ἐπέθεισ, ἐπέθειτο, positus eram vel fueram.

Aoristus primus, ἐτέθειμι, ἐτέθεισ, positus sum vel fui.

Penultima Aoristi primi corripitur, à τέθειται, ἐπέθειμι, abiecta subiunctiva, θ quoque præteriti vertitur in tenuem τ.

Aoristo secundo carent verba passiva.

Futurum primum, τεθήσομαι, ponar.

Paulò post futurum, τεθείσομαι, paulò post ponar.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. τίθεσο, τίθεσθω, ponere.

D. τίθεσθον, τίθεσθων.

P. τίθεθε, τίθεσθωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, τέθεισο, τέθεισθω, positus sis vel fueris.

Aoristus primus, τέθειμι, τέθειτω, ponitor vel poneris.

Η 4

ΟΡΤΑ

DE VERBIS
OPTATIVVS.

Præfens & imperfectum.

S. εἶθε τιθείμην, τιθείῳ, τιθείτο, *utinam poneret.*

D. τιθείμεθον, τιθείσθον, τιθείσθην.

P. τιθείμεθα, τιθείσθε, τιθείντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἶθε τεθείμην, τεθείῳ, τεθείτο, *utinam positus fu-
rim vel fuissim.*

D. τεθείμεθον, τεθείσθον, τεθείσθην.

P. τεθείμεθα, τεθείσθε, τεθείντο.

Aoristus primus, τεθείμην, τεθείης, idem.

Futurum primum, τεθεισόμεναι, utinam ponar.

*Paulò post futurum, τεθεισόμεναι, utinam max po-
nar.*

CONIUNCTIVVS.

Præfens & imperfectum.

S. εἰάν τιθῶμαι, τιθῆ, τιθῆται, *si ponar vel poneret.*

D. τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.

P. τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἰάν τεθῶμαι, τεθῆ, τεθῆται, *si positus fuerim vel
fuissim.*

D. τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.

P. τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

*Aoristus primus, εἰάν τεθῶ, τεθῆς, τεθῆ, si positus
fuero.*

INFINITIVVS.

Præfens & imperfectum, τίθεσθαι, poni.

*Perfectum & plusquamperfectum, τεθείσθαι, positum
esse.*

Aorist-

IN MI.

Aoristus primus, τεθῆναι, idem.

Futurum primum, τεθήσεσθαι, positum iri.

Paulò post futurum, τεθείσεσθαι, mox positum iri.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ὁ τιθεμεν, & τιθεμενοι, qui ponitur vel ponebatur.

ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης.

τὸ τιθεμενον, & τιθεμενοι.

Perfectum & plusquamperfectum, τεθειμεν, τεθει-
μένη, τεθειμενον, positus.

Aoristus primus, τεθείς, τεθείς, τεθέν, idem.

Futurum primum, τεθησομεν, τεθησομένη, τεθη-
σομενον, ponendus.

Paulò post futurum, τεθεισομεν, τεθεισομένη, τε-
θεισομενον, mox ponendus.

VERBVM MEDIVM

Præsens & imperfectum conueniunt cum
passiuis. Perfectum & plusquamperfectum, &
futurum secundum tum hic quaerenda sunt,
cum verba circumflexa à quibus verba in *mi*
formantur praedicta tempora habuerint.

Restant ergo tria tantum tempora, Aori-
stus primus, futurum primum, Aoristus secun-
dus. Aoristus primus, ἐθηάμεν, ἐθήνω, ἐθήναμεν,
vt ἐτυθάμεν. Sed vix vllus est eius vsus, maxi-
mè extra indicatiuum: vt supra etiam de a-
ctiuo Aoristo primo, extra indicatiuum di-
ximus. Si quis tamen formare velit reliqua
tempora, faciat id iuxta regulas Barytono-
rum.

H 5

Impe-

DE VERBIS

Imperatiuus, θῆκαι, θηκάσθω.

Optatiuus, θηκαίμην.

Subiunctiuus, θῆκωμαι.

Infinitiuus, θῆκασθαι.

Participium, θηκαίμεν.

Futurum primum.

In indicatiuo, θήσομαι, θήσῃ, θήσεται, ποσάμ.

In optatiuo, θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο, υτινάμ ποσάμ.

In infinitiua, θήσεσθαι, positurum.

In participio, θησομένη, θησομένη, θησομένον.

Aoristus secundus Indicatiui.

S. ἐθέμην, ἐθεσο, ἐθετο, posui.

D. ἐθέμεθον, ἐθεσθον, ἐθέσθην.

P. ἐθέμεθα, ἐθεσθε, ἐθεντο.

Fit ab imperfecto passiuo ablata reduplica-
tione, idq; in omnibus modis, ἐτιθέμην, ἐθέμην,
τίθεσο, θέσο.

Aoristus secundus Imperatiui.

S. θέσο, θέστω, pone vel posueris.

D. θέστον, θέστων.

P. θέσθε, θέσθωσαν.

Aoristus secundus Optatiui.

S. εἴθε θείμην, θεῖο, θεῖτο, utinam posuerim.

D. θείμεθον, θεῖστον, θεῖσθην.

P. θείμεθα, θεῖστε, θεῖντο.

Aoristus secundus Coniunctiui.

S. εἰάν θῶμαι, θῆ. θῆται, si posuerim vel posuero.

D. θῶμεθον, θῆστον, θῆστον.

plur.

IN MI.

P. θώμεθα, θήσθε, θάντη.

Aoristus secundus Infinitivi, θέσθαι, ponere vel posuisse.

Aoristus secundus participij, θέσθαι, ἐνή, ενον, qui posuit.

PARADIGMA SECUNDAE CONIUGATIONIS verborum in μι.

Continet hæc coniugatio verba in μι facta ex verbis in άω, futurum ήσω. Præteritum ηα, έαω, ήσμι, ήσω, έσακα.

INDICATIVVS.

Præsens.

S. ήσμι, ής, ήσθι, sisto vel statuo.

D. ήστων, ήστων.

P. ήσμεν, ήσθε, ήσθεσσι.

Imperfectum.

S. ήσσω, ήσς, ήσθι.

D. ήστων, ήστων.

P. ήσμεν, ήσθε, ήσθεσιν.

Perfectum.

S. έσακα, έσακας, έσακας, steti, vt τέτυφα, &c.

Εσακα per α, pro έσηκα, à futuro ήσω.

Servat autem ε asperum spiritum presentie

ήσμι, έσακα.

Præteritum plusquamperfectum, έσάκειν, έσάκεις.

Aoristus primus, έσησθαι.

Aoristus secundus.

S. έσην, έσης, έση.

D. έσητον, έσητην.

P. έσημεν, έσητε, έσησαν.

DE VERBIS

Futurum primum, ῥήσω, ῥήσεις, ῥήσει.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. ῥαθι, ῥαίτω.

D. ῥαίτον, ῥαίτων.

P. ῥαίτε, ῥαίτωσαν

Perfectum & plusquamperfectum, ῥήκα, ῥήκα-
τω.

Aoristus primus, ῥήσον, ῥήσάτω.

Aoristus secundus.

S. ῥήθι, ῥήτω.

D. ῥήτον, ῥήτων.

P. ῥήτε, ῥήτωσαν.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε ῥαίμην, ῥαίης, ῥαίη.

D. ῥαίητον, ῥαίητων.

P. ῥαίημεν, ῥαίητε, ῥαίησαν.

Perfectum & plusquamperfectum, ῥαίημι, ῥαί-
ησις.

Aoristus primus, ῥήσαιμι.

Aoristus secundus.

S. εἴθε ῥαίην, ῥαίης, ῥαίη.

D. ῥαίητον, ῥαίητων.

P. ῥαίημεν, ῥαίητε, ῥαίησαν.

Futurum primum, ῥήσοιμι.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν ῥῶ, ῥῶς, ῥῶ.

D. ῥῶτον, ῥῶτον.

P. ῥῶτε

IN MI.

P. ἰσῶμεν, ἰσῶτε, ἰσῶσι.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐσὼν ἐσῶμεν

Aoristus primus, ἐσῶν ἐσῶ.

Aoristus secundus.

S. ἐσὼν ἐσῶ, ἐσῆς, ἐσῆ.

D. ἐσῆτον, ἐσῆτον.

P. ἐσῶμεν, ἐσῆτε, ἐσῶσθε.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, ἰσῶναι.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐσῶκεναι.

Aoristus primus, ἐσῶσαι.

Aoristus secundus, ἐσῆναι.

Futurum primum, ἐσῆσειν.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum

ὁ ἰσῶς, ἰσῶντις.

ἡ ἰσῶσα, ἰσῶσης.

τὸ ἰσῶν, ἰσῶντις.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐσῶκως, ἐσῶκῆς, ἐσῶκῶς.

Aoristus primus, ἐσῆσας, ἐσῆσασα, ἐσῆσαν.

Aoristus secundus.

ὁ ἐσῶς, ἐσῶντις.

ἡ ἐσῶσα, ἐσῶσης.

τὸ ἐσῶν, ἐσῶντις.

Futurum primum, ἐσῆσων, ἐσῆσῶσα, ἐσῆσῶν.

VERBI PASSIVI INDICATIVVS

præsens.

S. ἰσάμαι, ἰσάσαι, ἰσάσθαι.

D. ἰσῶ.

DE VERBIS

D. ἰσάμεθον, ἰσαοῦσθον, ἰσαοῦσθον.

P. ἰσάμεθτε, ἰσαοῦθε, ἰσαντῆ.

Imperfectum.

S. ἰσάμην, ἰσαοῦσθον, ἰσαοῦσθον.

D. ἰσάμεθον, ἰσαοῦσθον, ἰσαοῦσθον.

P. ἰσάμεθα, ἰσαοῦσθε, ἰσαντε.

Perfectum, ἔσαμα, ἔσαοῦσα, ἔσαοῦσα.

Plusquamperfectum, ἔσαμην, ἔσαοῦσθον, ἔσαοῦσθον.

Aoristus primus, ἔσαοῦσθον.

Futurum primum, σαθίσομαι.

Paulò post futurum, ἔσαοῦσθον.

IMPERATIVVS,

Præsens & imperfectum.

S. ἰσαοῦσθον, ἰσαοῦσθον.

D. ἰσαοῦσθον, ἰσαοῦσθον.

P. ἰσαοῦσθε, ἰσαοῦσθον.

Perfectum & plusquamperfectum, ἔσαοῦσθον, ἔσαοῦσθον.

Aoristus primus, σαθίσητι, σαθίσητι.

OPTATIVVS,

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε ἰσαοῦσθον, ἰσαοῦσθον, ἰσαοῦσθον.

D. ἰσαοῦσθον, ἰσαοῦσθον, ἰσαοῦσθον.

P. ἰσαοῦσθα, ἰσαοῦσθε, ἰσαντε.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἴθε ἔσαοῦσθον, ἔσαοῦσθον, ἔσαοῦσθον.

D. ἔσαοῦσθον, ἔσαοῦσθον, ἔσαοῦσθον.

P. ἔσαοῦσθα, ἔσαοῦσθε, ἔσαντε.

Aoristus primus, σαθίσειν, σαθίσειν, σαθίσειν.

Futurum primum, σαθίσοιμην.

Paulò post futurum, ἔσαοῦσθον.

SV

IN MI.
SVBIVNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰς ἰσῶμαι, ἰσᾶ, ἰσᾶται.

D. ἰσῶμεθον, ἰσᾶστων, ἰσᾶστων.

P. ἰσῶμεθα, ἰσᾶσθε, ἰσῶνται.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἰς ἑσῶμαι, ἑσᾶ, ἑσᾶται.

D. ἑσῶμεθον, ἑσᾶστων, ἑσᾶστων.

P. ἑσῶμεθα, ἑσᾶσθε, ἑσῶνται.

Aoristus primus, εἰς ἑσᾶθῶ, ἑσᾶθῆς, ἑσᾶθῆ.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, ἰσαομαι.

Perfectum & plusquamperfectum, ἑσαομαι.

Aoristus primus, ἑσᾶθῆναι.

Futurum primum, ἑσᾶθῆσεομαι.

Paulo post futurum, ἑσᾶσσεομαι.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ἰσαμένη, ἰσαμένη, ἰσαμένη.

Perfectum & plusquamperfectum, ἑσαμένη, ἑσαμένη.

Aoristus primus, ἑσᾶθῆς, ἑσᾶθῆς, ἑσᾶθῆς.

Futurum primum, ἑσᾶθῆσεομένη, μένη, μένη.

Paulo post futurum, ἑσᾶσσεομένη.

VERBVM MEDIUM

Tria huius verbi tempora formare licet,

Aoristum primum, Futuram primum, Aoristum secundum.

Aoristus primus indicatiui sic habet, ἑσᾶθῆς.
Imperatiui, ἑσᾶθῆς, ἑσᾶθῆς. Optatiui, ἑσᾶθῆς.

DE VERBIS

ἐν ἁίμῳ. Coniunctiui, ἐν ὤμῳ. Infinitivi, ἐν ὄμῳ. Participij, ἐν ὄμῳ.

Futuri primi hæc sunt tempora, ἐν ὤμῳ. Optativi, ἐν ὄμῳ. Infinitivi, ἐν ὄμῳ. Participij, ἐν ὄμῳ.

Aoristus secundus Indicatiui.

S. ἐσάμην, ἔσασο, ἔσατο.

D. ἐσάμεθον, ἔσασθον, ἐσάθη.

P. ἐσάμεθα, ἔσαθε, ἔσαντο.

Conuenit voce cum præterito plusquamperfecto passiuo, licet spiritu differat, cum in illo sit asper, hic lenis. Vix est vsitatum hoc tempus, & minus extra indicatiuum, ἔσασο, ἐσάμην, ἐσάμαι, ἐσάμεθον, ἐσάθη.

PARADIGMA TERTIAE CONIUGATIONIS VERBORUM IN ΜΙ.

Continet hæc coniugatio verba in μι. facta à circumflexis in ωω, futurum ωσω, præteritum κα. δῶω, δίδωμι, δῶ, δῶσω, δέδωκα, dedi.

INDICATIVVS.

Præsens.

S. δίδωμι, δίδως, δίδωσι, δῶ.

D. δίδομεν, δίδοτε.

P. δίδωμεν, δίδοτε, δίδωσι. Ionicè, δίδωσθε.

Imperfectum.

S. ἐδίδωμι, ἐδίδως, ἐδίδω, δάβην.

D. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε.

P. ἐδίδωμεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Perfectum, δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε, dedi.

Plusquamperfectum, ἐδέδωκειν, dederam.

Aorist.

IN MI.

Aoristus primus, ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε, *dedit*
Aoristus secundus.

S. ἔδων, ἔδως, ἔδω, *dedit*.

D. ἔδοτον, ἔδοτῶ.

P. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum, δώσω, δώσεις, *dabo*.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. δίδοθι, δίδοτῶ, *da*.

D. δίδοτον, δίδοτων.

P. δίδοτε, δίδοτῶσαν.

Perfectum, δέδωκε, δέδωκέτω, *dederis*.

Aoristus primus, δῶκον, δωκάτω, *inuitatus*.

Aoristus secundus.

S. δός, δότω, *da*.

D. δότον, δότων.

P. δότε, δότῶσαν.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἶθε δίδωμι, δίδωμις, δίδωμι, *utinam darem*.

D. δίδωμιτον, δίδωμιτην.

P. δίδωμιμεν, δίδωμιτε, δίδωμισαν.

Perfectum & plusquamperfectum, δέδωκαμι, *utinam dederim vel dedissem*.

Aoristus primus, δῶκαμι.

Aoristus secundus.

S. εἶθε δώωμι, δώωμις, δώωμι, *utinam dederim*.

D. δώωμιτον, δώωμιτην.

P. δώωμιμεν, δώωμιτε, δώωμισαν.

Futurum primum, δώσοιμι, *utinam dem*.

I

CON

DE VERBIS
CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰν δίδω, δίδως, δίδῳ, si dem vel darem.

D. δίδῳτον, δίδῳτον.

P. δίδῳμεν, δίδῳτε, δίδῳσι.

*Perfectum & plusquamperfectum, δέδωκα, δέδωκῃς
si dederim vel dedissem.*

Aoristus primus, εἰν δῶκα.

Aoristus secundus.

S. εἰν δῶ, δῶς, δῶ, si dederero.

D. δῶτον, δῶτον.

P. δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δίδοναι, dare.

*Perfectum & plusquamperfectum, δεδοκέναι, de-
disse.*

Aoristus primus, δῶκει.

Aoristus secundus, δέναι, dedisse.

Futurum primum, δώσειν, daturum.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ὁ δίδους, δίδοντ &, qui dat vel dabat.

ἢ δίδῳσαι, δίδῳσης.

τὸ δίδον, δίδοντ &.

*Perfectum & plusquamperfectum, δεδοκώς, quō
dedit.*

Aoristus primus, δώκας, δώκασα, δῶκαν.

Aoristus secundus.

ὁ δούς, δόντ &, qui dedit.

ἢ δῶσαι, δῶσης.

τὸ δόν

IN MI.

Futurum primum, ὁ δοθησόμενος, ἢ δοθησομένη, τὸ
δοθησόμενον, dandus.

Paulò post futurum, δεδοσόμενος, mox dandus.

VERBI MEDII

Aoristus primus, ἔδωκάμενος, parum vsitatus.

Aoristus verò secundus sic inflectitur.

INDICATIVVS

S. ἔδόμενος, ἔδοσο, ἔδοτο, dedi.

D. ἐδόμεθον, ἐδοσθον, ἐδόσθην.

P. ἐδόμεθα, ἐδόσθε, ἔδοντο.

IMPERATIVVS.

S. δόσο, δόσθω, dederis.

D. δόσθων, δόσθων.

P. δόσθε, δόσθωσαν.

OPTATIVVS.

S. εἴθε δοίμενος, δοῖο, δοῖτο, vtinam dederim.

D. δοίμεθον, δοῖσθον, δοῖσθην.

P. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

CONIUNCTIVVS.

S. εἰάν δώμαι, δῶ, δῶται, si dederò.

D. δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

P. δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Infinitivus, δόσθαι, dedisse.

Participium, ὁ δόμενος, ἢ δομένη, τὸ δόμενον, qui
dedit.

Futurum primum per omnes modos, δώσομαι, dabo,
δώσοίμενος, δώσεσθαι, δώσοίμενος.

DE VERBIS

PARADIGMA QUARTAE CON-
iugationis verborum in μι.

Continet haec coniugatio verba in μι, facta
à circumflexis in ω, δεικνῶ, δεικνυμι.

VERBI ACTIVI INDICATIVVS

Præsens.

S. δεικνυμι, δείκνυς, δεικνυσι, ostendo.

D. δεικνυτον, δεικνυτον.

P. δεικνυμεν, δεικνυτε, δεικνυσι.

Imperfectum.

S. ἐδείκνυω, ἐδείκνυς, ἐδείκνυ, ostendebam.

D. ἐδείκνυτον, ἐδεικνύτην.

P. ἐδείκνυμεν, ἐδείκνυτε, ἐδείκνυσαν.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. δείκνυθι, δεικνύτω, ostende.

D. δεικνυτον, δεικνύτων.

P. δεικνυτε, δεικνύτωσαν.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δεικνύναι, ostendere.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ὁ δεικνύς, ὁ δεικνύς, ostendens.

ἡ δεικνύσα, τῆς δεικνύσης.

τὸ δεικνύν, ὁ δεικνύς.

VER-

IN MI.

τὸ δόν, δόντϙ.

VERBI PASIVI

Indicativi praesens.

S. δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται, τριβουρ.

D. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.

P. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Imperfectum.

S. ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, ἐδίδοτο, δαβάρ.

D. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.

P. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Perfectum, δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται, datus sum.

Plusquamperfectum, ἐδέδομην, datus eram.

Aoristus primus, ἐδόθη, datus sum.

Futurum primum, δοθήσομαι, dabor.

Paulo post futurum, δεδόσομαι, mox dabor.

IMPERATIVVS.

Praesens & imperfectum.

S. δίδοσο, δίδοσθω, dare.

D. δίδοσθον, δίδοσθων.

P. δίδοσθε, δίδοσθωσαν.

Prateritum plusquamperfectum.

S. δέδοσο, δεδόσθω, datus sis vel fueris.

D. δέδοσθον, δεδόσθων.

P. δέδοσθε, δεδόσθωσαν.

Aoristus primus, δόθητι, δοθήτω, dare.

OPTATIVVS.

Praesens & imperfectum.

S. εἴθε δίδοίμην, δίδοῖο, δίδοῖτο, utinam daret.

D. δίδοίμεθον, δίδοῖσθον, δίδοῖσθην.

P. δίδοίμεθα, δίδοῖσθε, δίδοῖντο.

DE VERBIS

Perfectum & plusquamperfectum, δεδοίμην, δεδοίκα, ὅτι
utinam datus fuerim vel fuisset.

Aoristus primus, εἴθε δοθείην, δοθείης δοθείη, ὅτι
datus fuerim.

Futurum primum, εἴθε δοθήσοίμην, δοθήσοιο, δοθή-
σοιτο, ὅτι utinam darer.

Paulò post futurum, εἴθε δεδοσοίμην, δεδοσοιο, δε-
δόσοιτο, ὅτι utinam mox darer.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν διδώμαι, διδώ, διδώτω, si darer.

D. διδώμεθον, διδώσθον, διδώσθον.

P. διδώμεθα, διδώθε, διδώτω.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδώμαι, δεδώ-
κα, δεδώτω, si datus fuerim vel fuisset.

Aoristus primus, εἰάν δοθῶ, ἦς, ἦ, si datus fuero.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δίδοσθαι, dari.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδοσθαι, datum
esse.

Aoristus primus, δοθῆναι, datum esse.

Futurum primum, δοθήσεσθαι, datum iri.

Paulò post futuram, δεδοσεσθαι, mox datum iri.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum, ὁ δίδόμενος, ἡ δίδομένη, τὸ
διδόμενον, qui datur vel dabatur.

Perfectum & plusquamperfectum, ὁ δεδομένος, ἡ
δεδομένη, τὸ δεδομένον, datus.

Aoristus primus, ὁ δοθείς, ἡ δοθείσα, τὸ δοθέν, idem.

Futu-

IN MI.

Futurum.

S. ἐσοίμην, *sim*, ἔσοιο, ἔσοιτο.

D. ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.

P. ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσονται.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν ᾤ, *cum sim*, ἦς, ἦ.

D. ἦτον, ἦτον.

P. ᾤμεν, ἦτε, ᾤσι.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, εἶναι, *esse*.

Futurum, ἔσεσθαι, *fore vel futurum esse*.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

Masc. ὁ ᾧν, ὃ ᾧν, *qui est*.

Fœm. ἡ ᾧσα, τῆς ᾧσης.

Neut. τὸ ᾧν, ὃ ᾧν.

Inflectuntur autem eodem modo, eademque dialectorum varietate composita ab εἰμι, ἐνεμι, *insum*, πάρομι, *adjum*, & similia.

εἰμι à verbo ἔω, id est, *πρεύομαι*, *vado*.

CAPVT XII.
DE ADVERBIO.

ADuerbiorum tot sunt species, & significaciones, quot apud Latinos, imò plures, cum Græci interiectiones aduerbijs annumerent, *Φεῦ, heu, ἰὼ, io, εὖγε, &c.* quod Latini non faciunt. Facile autem ex significacione colliget quis, quoniam quod occurrit aduerbium, sit referendum, vtrum videlicet ad temporis aduerbia: Vt *νῦν, nunc, τότε, tunc, χθές, heri, σήμερον, hodie, αὔριον, cras, μετὰύριον, perendie*: an qualitatis, *εὖ, benè, καλῶς, pulchre, ὀρθῶς, rectè, σοφῶς, sapienter, δικαίως, iuste, ἀληθῶς, verè*: an quantitatis *δὶς, bis, τρίς, ter, τετράκις, quater, πεντάκις, quinquies, ἑξάκις, sex, ἑπτάκις, septem, ὀκτάκις, octo, ἑκάκις, decem, ἑκατόκις, centies*: an loci, *ἐνθάδε, hic, δεῦρο, huc, ἐκεῖθεν, illinc*: & sic de cæteris. Itaq; operæ pretium non est longos aduerbiorum Catalogos iuventuti ediscendos proponere.

Terminatio aduerbiorum est varia: etiam eorum, quæ ad eandem pertinent speciem, vt loci, verbi gratia, quæ pro terminationis varietate significaciones mutant. Nam localia in *σι, δι, χε, & χῆ* significant in loco *Ἀθήνησι, Athenis, ἐξ οὐράδι, in caelo, πάντοθεν, πανταχῶς, πανταχῆς, ubiq; ubiq;.*

Localia in *θεν* seu *θεν*, significant de loco, *ἐξ οὐράθεν, ἐξ οὐράθεν, è caelo.*

Localia in *δε, σε, ζε*, ad locum, *ἐξ οὐράνδε, ἐξ οὐράνδε, in caelum, Ἀθήνας, Athenas.*

ΡΟΝΑ

IN MI.

VERBI PASSIVI INDICATIVVS

Præsens.

S. δεικνύμαι, δεικνύσαι, δεικνύται, ostendor.

D. δεικνύμεθον, δεικνύσθον, δεικνύσθον.

P. δεικνύμεθα, δεικνύσθε, δεικνύται.

Imperfectum.

S. ἐδεικνύμην, ἐδεικνύσο, ἐδεικνύτο, ostendebam.

D. ἐδεικνύμεθον, ἐδεικνύσθον, ἐδεικνύσθην.

P. ἐδεικνύμεθα, ἐδεικνύσθε, ἐδεικνύτο.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. δεικνύσο, δεικνύσθω, ostendere.

D. δεικνύσθον, δεικνύσθων.

P. δεικνύσθε, δεικνύσθωσαν.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δεικνύσθαι.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum, ὁ δεικνύμενος, ἡ δεικνύμενη, τὸ δεικνύμενον, qui ostenditur vel ostendebatur.

Reliquis temporibus carent verba polysyllaba huius coniugationis. Dissyllaba verò futurum & Aoristum secundum habent, κλύμι, αὐδίσω, κλύσω, ἔκλυω, δύω, subeo, ingredior, δύσω, ἔδλω. Possunt tamen pleraque, & præcipuè polysyllaba in μι, defectum hunc temporum aliundè refarcire, vt δεικνύμι à δεικνύω vel δείκω, futuram, δείξω. Aoristus primus, ἔδειξα. Sic ζεύγνυμι, iungo, à ζευγνύω, ζεύγω. Futurum, ζεύξω.

DE VERBIS

ζεύξω. Aoristus primus, ἐζεύξα. Aoristus secundus, ἐζυγον.

Indicatiui praesens.

S. εἰμι, sum, εἶ, es, ἐστί, est.

D. ἐσόν, estis vos duo. ἐσόν, sunt illi duo.

P. ἐσμεν, sumus. ἐστέ, estis. εἰσὶ, sunt.

Imperfectum.

S. ἦν, eram, ἦς, ἦ vel ἦν.

D. ἦτον, ἦτιν.

P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Præteritum plusquamperfectum.

S. ἦμι, fueram, ἦσο, ἦτο.

D. ἦμεθον, ἦσθεον. ἦσθι.

P. ἦμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. ἔσομαι, ero, ἔσῃ, ἔσεται & ἔσῃ.

D. ἐσόμεθον, ἐσεσθον, ἐσεσθον.

P. ἐσόμεθα, ἐσεσθε, ἐσονται.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. ἔσο vel ἴθι, es vel esto, ἔσω, sit vel esto.

D. ἔσον, este vel estote vos duo, ἔσων, sint illi duo.

P. ἔσθε, este vel estote, ἔσωσαν, sint.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε εἶν, utinam essem, εἶης, εἶη.

D. εἶητον, εἶητιν.

P. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Fuiw.

DE ADVERBIO.

Ponuntur nomina adiectiua neutra tam singularia quam pluralia loco aduerbiorum: οξύ pro ἰξέως, acute, ἄλλω pro ἄλλως, aliter: τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα, primum: τὸ πλεῖστον, plurimum, sicut apud Latinos: torua tuens, acerba fremens, & similia.

Aliæ itidem orationis partes sæpè aduerbia fiunt, vt articulus ἢ quæ, τῆδε partim verò: τὸ ἀνθρώπειον γένος τῆ μὲν ἀγαθόν, τῆ δὲ φαῦλον, humanum quidem genus partim bonum est, partim verò malum.

Aduerbium cum articulo habet vim nominis, ὁ πέλας, ὁ πλησίον, vicinus, proximus, ὁ χθὲς, hesternus.

Comparantur quædam aduerbia apud Latinos: μάλα, valdè: μᾶλλον, magis: μάλιστα, maxime.

ῥαδίως, facile: ῥᾶον, facilius: ῥᾶστα vel ῥᾶστον, facillime.

Πορρῶ, longè, πορρῶτέρω, longius, πορρῶτάτω, longissime.

Πολύκις, sæpè, πλεονάκις, sapius, πλειστάκις, sapissime.

Σοφῶς, sapienter, σοφώτερος, sapientius, σοφώτατος, sapientissime.

Caput

CAPVT XIII.
DE CONIUNCTIONE ET
PRÆPOSITIONE.

Coniunctionum apud Græcos tot sunt genera, quod apud Latinos.

Copulatiuæ, καί, & μὲν, quidem, δὲ, verò autem τε, que.

Disiunctiuæ, ἢ, vel, ἢτοι, siue.

Continuatiuæ, εἰ, si, εἴπερ, siquidem.

Dubitatiuæ, ἄρα, an, μὴν, num, μή, nunquid.

Collectiuæ, ἄρα, ergo, ἔν, itaque, τίνα, igitur, τίναρ ἔν, quocirca.

Causales, ἵνα, ut, ὅπως, quò, γὰρ, enim, ἐπειδὴ postquam, ἐπεὶ δὴ περ, quandoquidem. ὅτι, quod, διότι, propter quod, & apud Poetas ὄφρα, ut.

Completiuæ, quæ nihil significant, sed usurpantur vel verius vel hiatus explendi gratia, δὴ, νὺ, πέρ, ῥα, τοι, & similes.

Præpositiones monosyllabæ sunt sex, ἐν, eis vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν.

Præpositio ἐν præcedit consonantem, ἐν τείχεσσι, ex muro, ἐξ præcedit vocalem aut diphthongum, ἐξ ἀρχῆς, ab initio.

Præpositiones dissyllabæ sunt duodecim, ἀνά, κατὰ, διὰ, μὲν, παρὰ, ἄντι, ἐπι, ἀμφι, περὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ, quarum omnium vis & significatio declaranda est in syntaxi.

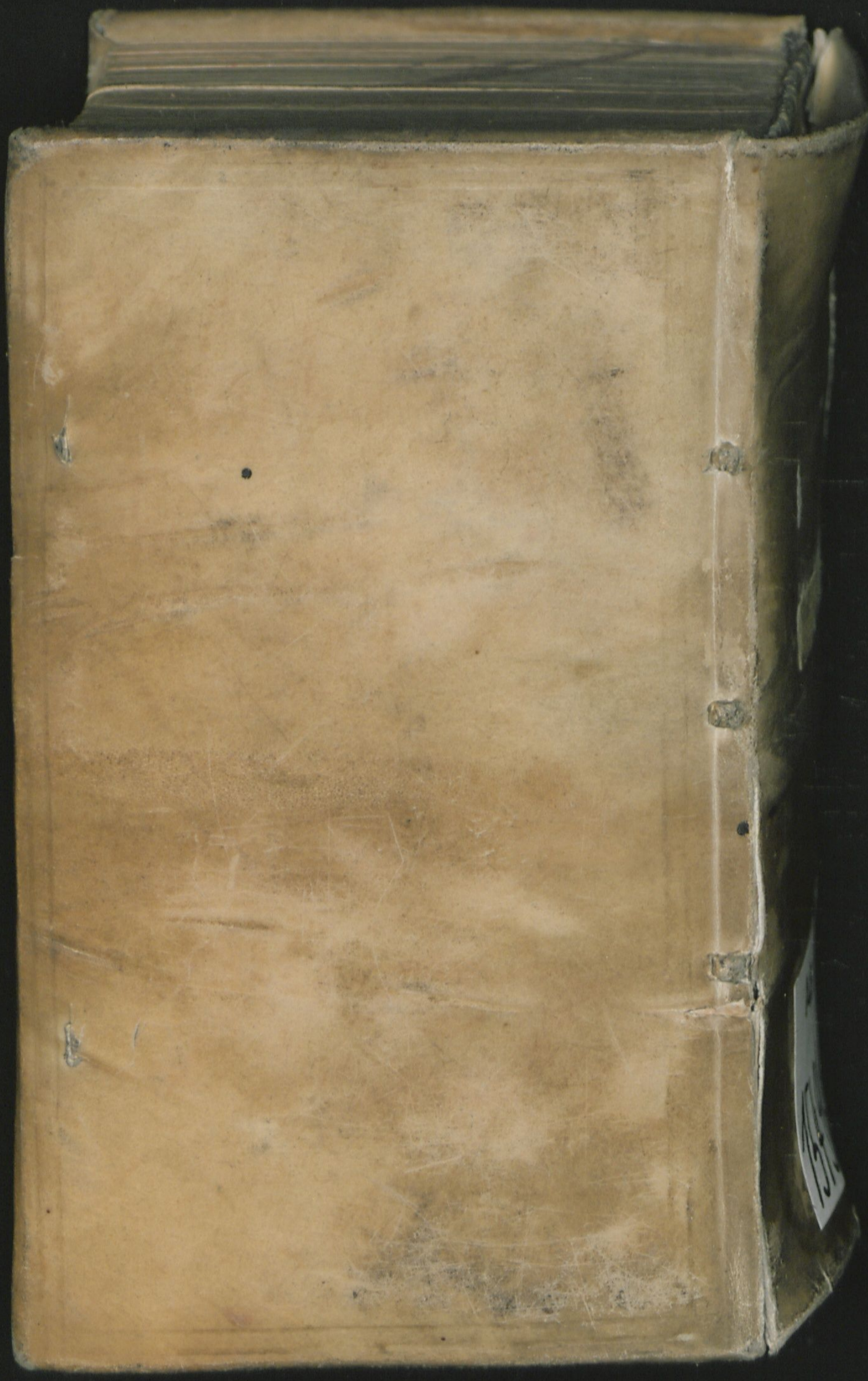
AB 754996

ULB Halle
002 420 97X

3

R VD 17

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

4
MENTA
GVÆ

ECÆ,

X

LIBRO

TIONVM

TSERI SOCIE-

IESV,

ola Grammaticæ.

HEIMIJ.

LANCKENBERG.

C. XXIII.